τες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου. Καὶ ἐσταύρω-
σαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός
ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἰσραήλ. ἀλλά
γε σὺν πᾶσιν τούτοις. τρίτην ταύτην ἡμέ-
ραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλ-
λὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστη-
σαν ἡμᾶς. γενόμεναι ὀρθριαὶ ἐπὶ τὸ μνημεῖον.
Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ. ἦλθον
λέγουσαι. καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέ-
ναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες
τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον. καὶ εὗρον οὕ-
τως. καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον. αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐ-
τούς. ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ
τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ
προφῆται. οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν
χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ.
Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ μωσέως. καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευεν
αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ
ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ
ἐπορεύοντο. καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πο-
ρρώτερον πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαν

αρ. 101. περιέχει φύλλα 123.

ξ=5

των ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου· καὶ ἐσταύρω-
σαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός
ἐστιν· ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν ἰηλ· ἀλλά
γε σὺν πᾶσιν τούτοις· τρίτην ταύτην ἡμέ-
ραν ἄγει σήμερον· ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο· ἀ-
λλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν· ἐξέστη-
σαν ἡμᾶς· γενόμεναι ὀρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖ. ||
καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ· ἦλθον
λέγουσαι· καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέ-
ναι οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν τινες
τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ εὗρον οὕ-
τως· καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον· καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐ-
τούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ·
τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ
προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν
χν· καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ μωσέως· καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευεν
αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ
ἑαυτοῦ· καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ
ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πο-
ρρώτερον πορεύεσθαι· καὶ παρεβιάσαντο

τὸν αὐτόν· λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν· ὅτι
πρὸς ἑσπέραν ἐστίν· καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα·
καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐ
γένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐ
τῶν· λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν· καὶ
κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς· αὐτῶν δέ· διηνοί
χθησαν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐπέγνωσαν αὐ
τόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐ
τῶν· καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρ
δία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν· ὡς ἐ
λάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς διήνοιγεν ἡ
μῖν τὰς γραφάς· καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ· ὑπέστρεψαν εἰς Ἰλῆμ· καὶ εὗρον συν
ηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα· καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως·
καὶ ὤφθη Σίμωνι· καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο
τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς·
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου· + [illegible]

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἱστήκει ὁ Ἰω· καὶ ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμβλέ
ψας τῷ Ἰυ περιπατοῦντι λέγει· ἴδε ὁ ἀ
μνὸς τοῦ θυ· καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο
μαθηταὶ λαλοῦντος· καὶ ἠκολούθη

σαν τῷ ἰυ̅· στραφεὶς δὲ ὁ ἰς̅· καὶ θεασάμενος
αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· τί ζη-
τεῖτε· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· ὃ λέγεται
ἑρμηνευόμενον διδάσκαλε· ποῦ μένεις· λέ-
γει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε· ἦλθον καὶ
εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν
τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη·
ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·
εἷς ἐκ τῶν δύο· τῶν ἀκουσάντων παρὰ
ἰω̅· καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὑρί-
σκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδι-
ον Σίμωνα· καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν
μεσσίαν· ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον χς̅·
καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰν̅· ἐμβλέψας δὲ
αὐτῷ ὁ ἰς̅ εἶπεν· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ·
σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς· ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος·
Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν ὁ ἰς̅· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· ἦν δὲ ὁ Φί-
λιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά· ἐκ τῆς πόλεως
Ἀνδρέου καὶ Πέτρου· εὑρίσκει Φίλιππος
τὸν Ναθαναήλ· καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε
Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται· εὑ-
ρήκαμεν ἰν̅ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ

ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ναθαναήλ·
ἐκ ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι·
λέγει αὐτῷ φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε·
ἴδεν ὁ ἰς τὸν ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς
αὐτόν· καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς
ἰσραηλίτης· ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν· λέγει
αὐτῷ ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις· ἀ
πεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ
σε φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συ
κῆν εἶδόν σε· ἀπεκρίθη ναθαναὴλ καὶ
λέγει αὐτῷ· ῥαββί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ· ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶ
πεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑπο
κάτω τῆς συκῆς· πιστεύεις· μείζω τού
των ὄψῃ· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν οὐνὸν ἀ
νεῳγότα· καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θῦ
ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας·
ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου· + τέλ τῆς διακαινησί

ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπος τις ἦν ἐκ τῶν
φαρισαίων· νικόδημος ὄνομα αὐτῷ·
ἄρχων τῶν ἰουδαίων· οὗτος ἦλθεν
πρὸς τὸν ἰν νυκτός· καὶ εἶπεν αὐτῷ

ραββί· οἴδαμεν· ὅτι ἀπὸ θῦ ἐλήλυθας
διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ ση-
μεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς· ἐὰν μὴ ἦ
ὁ θς μετ' αὐτοῦ· ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἄνωθεν· οὐ δύναται ἰδεῖν· τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ· λέγει αὐτῷ ὁ νικόδημος·
πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν·
μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ·
δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι·
ἀπεκρίθη ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐ-
ὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνς·
οὐ δύναται εἰσελθεῖν· εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θῦ· τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
σαρκὸς· σάρξ ἐστιν· καὶ τὸ γεγεννημένον
ἐκ τοῦ πνς πνα ἐστιν· μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶ-
πόν σοι· δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν·
τὸ πνα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἀκούεις· ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρ-
χεται· καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν πᾶς
ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνς· ἀπεκρίθη
νικόδημος· καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύ-
ναται ταῦτα γενέσθαι· ἀπεκρίθη ἰς· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ ἰηλ

καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω σοι· ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν· καὶ ὃ ἑ-
ωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε· εἰ τὰ
ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε·
πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πι-
στεύσητε· καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν
εἰς τὸν οὐρανόν· εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα-
ταβάς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ ὢν ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ· καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσεν τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὕτως ὑψωθῆναι
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύ-
ων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται· ἀλλ᾽ ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον + τέλ + τῇ ε̄ τῆς διακαινησίμου +

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰς εἰς Καπερ-
ναούμ· αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ· καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας·
καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων·
καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰς· καὶ εὗ-
ρεν ἐν τῷ ἱερῷ· τοὺς πωλοῦντας βόας·
καὶ πρόβατα· καὶ περιστεράς· καὶ τοὺς
κερματιστὰς καθημένους· καὶ ποιήσας
φραγέλλιον ἐκ σχοινίων· πάντας ἐξέβα-

λεγ ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά τε πρόβατα καὶ
τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέ-
χεεν τὸ κέρμα· καὶ τὰς τραπέζας ἀνέ-
στρεψεν· καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦ-
σιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ
ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· οἶκον ἐ-
μπορίου· ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ οἴ-
κου σου· κ[…] καταφάγεταί με· ἀπεκρί-
θησαν […] οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον
αὐτῷ· τί ση[…]μεῖον δεικνύεις ἡμῖν· ὅ-
τι ταῦτα ποιεῖς· ἀπεκρίθη ὁ ἰσ καὶ εἶπ(εν)
αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον· καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ ἰ-
ουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠ-
κοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος· καὶ σὺ ἐν τρισὶν
ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν· ἐκεῖνος δὲ
ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτ(οῦ)·
ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν· ἐμνήσθησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἔλεγεν· καὶ ἐ-
πίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ· ὃ εἶπ(εν)
ὁ ἰσ [illegible]
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπῆλθεν ὁ ἰσ καὶ οἱ μαθητ(αὶ)
αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ δι(έτριβεν)

τρῖβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. ἦν δὲ
καὶ ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ σα-
λείμ. ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ. καὶ
παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο. οὔ-
πω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλα-
κὴν ὁ Ἰωάννης. ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ
τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου πε-
ρὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰω-
άννην καὶ εἶπον αὐτῷ. ῥαββί, ὃς ἦν
μετὰ σοῦ πέραν τοῦ ... ἰορδά-
νου. ᾧ σὺ μεμαρτύ... ρηκας. ἴ-
δε οὗτος βαπτίζει. καὶ πάντες ἔρ-
χονται πρὸς αὐτόν. ἀπεκρίθη Ἰω-
άννης καὶ εἶπεν. οὐ δύναται ἄνθρω-
πος λαμβάνειν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν. ἐὰν
μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶ-
πον. οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. ἀλλ' ὅτι ἀ-
πεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐ-
κείνου. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφί-
ος ἐστίν. ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου. ὁ ἑ-
στηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ. χαρᾷ
χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμ-
φίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πε-

πλὴν ἕως ἔρχομαι. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν,
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. ὁ ἄνωθεν ἐρ-
χόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν.
ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς. ἐκ τῆς γῆς ἐστιν. καὶ
ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχό-
μενος. ἐπάνω πάντων ἐστίν. καὶ ὃ ἑ-
ώρακεν καὶ ἤκουσεν. τοῦτο μαρτυ-
ρεῖ. καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς
λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρ-
τυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀλη-
θής ἐστιν. + τῇ κυ(ριακῇ) β΄ τοῦ ἀντίπασχα: ἐκ τ(οῦ) κ(ατὰ) Ἰω(άννην): ἑωθ(ινὸν) θ΄:
Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τῇ μιᾷ
τῶν σαββάτων. καὶ τῶν θυρῶν κε-
κλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ
συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων. ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. καὶ ἔστη εἰς τὸ μέ-
σον καὶ λέγει αὐτοῖς. εἰρήνη ὑμῖν.
καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐ-
χάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν
κ(ύριο)ν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πάλιν.
εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέν με
ὁ π(ατ)ήρ. κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο
εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς.

λάβετε πνα ἅγιον: ἄν τινων ἀφεῖτε
τὰς ἁμαρτίας· ἀφιένται αὐτοῖς· ἄν
τινων· κρατῆτε κεκράτηνται:· τέ
Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα· ὁ λε
γόμενος δίδυμος οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν
ὅτε ἦλθεν ὁ ἰς· ἔλεγον οὖν αὐτῶ οἱ ἄ
λλοι μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν κν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥ
λων· καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου
εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων· καὶ βάλω
τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐ
τοῦ οὐ μὴ πιστεύσω· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀ
κτώ· πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρ
χεται ὁ ἰς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων·
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰ
ρήνη ὑμῖν· εἶτα λέγει τῶ θωμᾶ· φέ
ρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε· καὶ ἴδε
τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖ
ρά σου· καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου·
καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός· καὶ
ἀπεκρίθη θωμᾶς· καὶ εἶπεν αὐτῶ·
ὁ κς μου καὶ ὁ θς μου· λέγει αὐτῶ ὁ ἰς·

ἔκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγου-
σα· ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ κύριος, ἐν
ἡμέραις ἐς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός
μου ἐν ἀνθρώποις. τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσ-
θη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννη-
σεν υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγ-
γενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον
αὐτῇ· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον
περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν
αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
Ζαχαρίαν· καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐ-
τοῦ εἶπεν· οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης·
καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ὅτι οὐδείς ἐστιν
ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀ-
νόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐ-
τοῦ· τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν·
καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέ-
γων· Ἰωάννης ἐστὶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
ἐθαύμαζον πάντες. ἀνεῴχθη δὲ
τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν·
καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοι-

κοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ
τῆς Ἰουδαίας· διελαλεῖτο πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαν-
τες· ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί
ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται· καὶ χεὶρ
κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου· καὶ προε-
φήτευσεν λέγων· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ
Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο· καὶ ἐποίησεν λύ-
τρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ σὺ παιδίον
προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπο-
ρεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου· ἑτοιμά-
σαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τὸ δὲ παιδίον ηὔξανεν·
καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς
ἐρήμοις· ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐ-
τοῦ· πρὸς τὸν Ἰσραήλ + [illegible] εἰς
[illegible] τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου καὶ [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ
μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου· ἠρώ-
τα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· τίνα με λέ-
γουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· οἱ
δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν·

[illegible] τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος [illegible]

ἢ ἕνα τῶν προφητῶν· λέγει αὐτοῖς· ὑ-
μεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι· ἀποκρι-
θεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· σὺ εἶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ
Θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων Βαριωνᾶ·
ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι·
ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κἀγὼ δέ
σοι λέγω· ὅτι σὺ εἶ Πέτρος· καὶ ἐπὶ ταύτῃ
τῇ πέτρᾳ· οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν·
καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐ-
τῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλεί-
ας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς
γῆς· ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται
λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· + [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] +

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς
τὸ παιδίον τοῦτο· οὗτός ἐστιν ὁ μείζων·

ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ ὃς ἐὰν
δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματί μου· ἐμὲ δέχεται. ὃς δ᾽ ἂν σκαν-
δαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν
πιστευόντων εἰς ἐμέ· [illegible]
-ται· συμφέρει αὐτῷ· ἵνα κρεμασθῇ·
μύλος ὀνικὸς· περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ·
καὶ καταποντισθῇ· ἐν τῷ πελάγει τῆς
θαλάσσης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ· ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ· ἐλθεῖν τὰ
σκάνδαλα· πλὴν· οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί-
νῳ· δι᾽ οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. εἰ δὲ
ἡ χείρ σου· ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε·
ἔκκοψον αὐτά· καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
καλόν σοι ἐστὶν· εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν·
χωλὸν ἢ κυλλόν· ἢ δύο χεῖρας· ἢ δύο
πόδας ἔχοντα· βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ
αἰώνιον· καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκαν-
δαλίζει σε· ἔξελε αὐτόν· καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς
τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν· ἢ δύο ὀφθαλμοὺς
ἔχοντα βληθῆναι· εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός. ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς

τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ
παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πα-
τρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλθε γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
ἀπολωλός· + μηνὶ ἰουλίῳ κ΄ τοῦ ἁγίου προ-
φήτου ἠλίου + εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι
ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος· τοῖς ἐκπορευ-
ομένοις· ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἰησοῦ· καὶ ἔ-
λεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν· ὁ υἱὸς ἰωσήφ· ὁ δὲ
εἶπεν πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι
τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρὲ θεράπευ-
σον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα
ἐν καπερναοὺμ· ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρί-
δι σου· εἶπεν δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ᾽ ἀληθείας δὲ λέγω
ὑμῖν· πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἠλίου ἐν τῷ ἰσραήλ· ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς
ἐπὶ ἔτη τρία· καὶ μῆνας ἕξ· ὡς ἐγένετο λιμὸς
μέγας· ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδε-
μίαν αὐτῶν· ἐπέμφθη ἠλίας· εἰ μὴ εἰς σάρεπτα

φθαι τῆς σιδόνιας. πρὸς γυναῖκα
χήραν. καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν
ἐν τῷ ἰσλ. ἐπὶ ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.
καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ
μὴ νεεμὰν ὁ σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν
πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ. ἀκού
οντες ταῦτα. καὶ ἀναστάντες ἐξήγα
γον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως. καὶ ἤγα
γον αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους. ἐ
φ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο. εἰς
τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. + [illegible]
[illegible] κζ. τοῦ αὐγ. [illegible] τελεῖται [illegible]
εἶπεν ὁ κς. τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. [illegible]
ἐν [illegible] + Ματθ. [illegible]
εἶπεν ὁ κς. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω [illegible]
[illegible]
[illegible] ἔσομαι: ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. παραλαμβάνει ὁ ἰς
τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην. καὶ ἀνα
φέρει αὐτούς. εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ
μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἔ
λαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος.
τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ. ἐγένοντο λευκὰ

θοῦσα, εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν
βασιλέα ᾐτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα
μοι δῷς ἐξ αὐτῆς· ἐπὶ πίνακι· τὴν κε
φαλὴν ἰω̅ τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ περίλυ
πος γενόμενος· ὁ βασιλεὺς· διὰ τοὺς ὅρ
κους· καὶ τοὺς συνανακειμένους· οὐκ ἠ
θέλησεν· αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθέως ἀ
ποστείλας· σπεκουλάτορα· ἐπέτα
ξεν· ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·
ὁ δὲ ἀπελθὼν· ἀπεκεφάλισεν αὐ
τὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκεν τὴν κε
φαλὴν αὐτοῦ· ἐπὶ πίνακι· καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον·
ἔδωκεν αὐτὴν· τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ ἀ
κούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἦλθον
καὶ ἦραν· τὸ πτῶμα αὐτοῦ· καὶ ἔθη
καν αὐτὸ· ἐν μνημείῳ· καὶ συνά
γονται· οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν ἰν̅· καὶ
ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα· καὶ ὅσα ἐ
ποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν· [illegible]
αὐτῶν· λγ· [illegible]
[illegible] εἰς [illegible] ἐκ [illegible] εἰς
[illegible] ἐκ [illegible] καὶ [illegible]

τῶν ἐγκαινίων· προεόρτ(ιον)· τ(ῆς) πεντηκοστ(ῆς)· τελε-
[illegible] ἄλλως· εἰς λείτ(ουργον)· τὸ καὶ ἐρ-
κείμενος· ἐλθὼν μόνος· εἰς [illegible] καὶ [illegible]
προεόρτ(ιον)· εἰς κθ΄ ἰουνίου· [illegible]· εἰς χιμωνα[illegible]
ἐκκλη(σ)ίας· [illegible] ὀφθ[illegible]· ἡμέρα
[illegible] ἐκκλ(ησ)ίας· [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· ἐλθὼν μόνος εἰς οἶκον + [illegible]
αὐτ[illegible] + + +

δόξα σοι ὁ Θ(εό)ς, δόξα σοι· τὸν ὕμνον [illegible] μεγαλ[illegible]:–
+ ὁ ἀμνὸς [illegible] πρέπει σοι· δόξα πρέπει καὶ κράτος· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]· [illegible] ζώντων
[illegible] ὑπερέχεις· [illegible] καὶ μετὰ τ(οῦ)
[illegible] καὶ [illegible] τὸν γράφοντα [illegible] ἀγγελ[illegible]:–
[illegible] καὶ ὅσοι [illegible] εὔχεσθέ μοι
διὰ τῶν πολλῶν ὀφλημάτ(ων)· ὁ Θ(εὸ)ς σώσῃ αὐτὸν καὶ [illegible]
[illegible] δι' αὐτῶν [illegible] ἁμαρτι[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible] ἀδελφ(ῶν) αὐτ(οῦ)· ἐλεῆσαι· καὶ ὁ Θ(εὸ)ς σῶσαι αὐτόν

μη(νὶ) ἰαν(ουαρίῳ) εἰς κε΄· τῆς ἁγ(ίας) ... τῶν μακαρίων +
ζη(τει) κυ(ριακῇ)... : τοῦ ἁγ(ίου) ... :: μη(νὶ) ἰαν(ουαρίῳ) κε΄ τοῦ
ἁγ(ίου) Γρη(γορίου) τοῦ θεολό(γου)·· πρὸ(ς) ἑ(βραίους) ... ἰωάν-
νου· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐκο-
λούθησαν + μη(νὶ) ἰαν(ουαρίῳ) κζ΄· εἰς ἀνακομιδὴν
τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ(ίου) Ἰω(άννου) τοῦ Χρυσοστό(μου)· ζήτει
θεολ(όγῳ)· ιγ΄· + μη(νὶ) φεβρουαρίῳ α΄· ζη(τει) τῇ ἁ(γίᾳ)
... τρύφωνος· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) λου(κᾶν)· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κα-
τελθόντι τῷ Ἰ(ησο)ῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους + μη(νὶ) φεβρ(ουαρίῳ)
εἰς β΄· ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κ(υρίο)υ· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) λου(κᾶν) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀνήγαγον οἱ γονεῖς
τὸ παιδίον Ἰ(ησοῦ)ν· εἰς Ἱεροσόλυμα· πα-
ραστῆσαι τῷ κ(υρί)ῳ· καθὼς γέγραπται
ἐν νόμῳ κ(υρίο)υ· ὅτι πᾶν ἄρσεν· διανοῖ-
γον μήτραν· ἅγιον τῷ κ(υρί)ῳ κληθήσε-
ται· καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ
τὸ εἰρημένον· ἐν νόμῳ κ(υρίο)υ· ζεῦγος
τρυγόνων· ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν·
Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐν Ἰ(ερουσα)λήμ· ᾧ ὄνομα
Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος· δίκαιος·
καὶ εὐλαβής· προσδεχόμενος παρά-
κλησιν τοῦ Ἰ(σρα)ήλ· καὶ πν(εῦμ)α ἦν ἅγιον ἐπ'
αὐτόν· Καὶ ἦν αὐτῷ· κεχρηματισ-

μένον· ὑπὸ τοῦ πνς τοῦ ἁγίου· μὴ ἰ-
δεῖν θάνατον· πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χν κυ·
καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνι εἰς τὸ ἱερόν·
ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ
παιδίον ἰν· τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κα-
τὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐ-
τοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτόν· εἰς
τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησε τὸν
θν καὶ εἶπεν· νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου δέσποτα· κατὰ τὸ ῥῆ-
μά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοί μου· τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας·
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λα-
ῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· καὶ
δόξαν λαοῦ σου ἰηλ· καὶ ἦν ἰωσὴφ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· θαυμάζοντες· ἐπὶ
τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ· καὶ
εὐλόγησεν αὐτοὺς συμεών· καὶ εἶ-
πεν πρὸς μαριάμ· τὴν μρα αὐτοῦ· ἰ-
δοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀ-
νάστασιν πολλῶν ἐν τῷ ἰηλ· καὶ εἰς
σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ
αὐτῆς τὴν ψυχήν· διελεύσεται ῥομφαία·

ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν· ἐκ πολλ-
κῶν καρδιῶν· διαλογισμοί· καὶ ἦν ἄννα
προφῆτις· θυγάτηρ φανουήλ· ἐκ
φυλῆς ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα· ἐν
ἡμέραις πολλαῖς· ζήσασα [illegible] μετὰ ἀν- ἀνδρὸς
δρὸς ἔτη ἑπτά· ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς·
καὶ αὐτὴ χήρα· ὡς ἐτῶν· ὀγδοήκοντα
τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο· ἀπὸ τοῦ
ἱεροῦ· νηστείαις καὶ δεήσεσιν· λατρεύ-
ουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὐτῇ τῇ ὥ-
ρᾳ ἐπιστᾶσα· ἀνθωμολογεῖτο
τῷ κ(υρί)ῳ· καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ π(ᾶ)-
σιν τοῖς προσδεχομένοις· λύτρωσιν
ἐν ἰλ(ήμ)· καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα
τὰ κατὰ τὸν νόμον κ(υρίο)υ· ὑπέστρεψαν
εἰς τὴν γαλιλαίαν· εἰς τὴν πόλιν ἑ-
αυτῶν ναζαρέτ· τὸ δὲ παιδίον· ηὔ-
ξανεν· καὶ ἐκραταιοῦτο πν(εύματ)ι· πλη-
ρούμενον σοφίας· καὶ χάρις θ(εο)ῦ ἦν ἐ-
π' αὐτῷ· —— [illegible] κ(εφάλαιον) δ(ʹ)· εἰς ἐν-
ρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδ(ρόμου)· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ματθ(αῖον)·
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀκούσας ὁ ἰ(ησοῦ)ς·

ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χ͞υ·
πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶ-
πεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕ-
τερον προσδοκῶμεν· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἰ͞ς, εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέν-
τες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ ἃ ἀ-
κούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀνα-
βλέπουσιν· καὶ χωλοὶ περιπατοῦ-
σιν· λεπροὶ καθαρίζονται· καὶ κω-
φοὶ ἀκούουσιν· νεκροὶ ἐγείρονται·
καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μα-
κάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισ-
θῇ ἐν ἐμοί· τούτων δὲ πορευομένων·
ἤρξατο ὁ ἰ͞ς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ
ἰω͞· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον
θεάσασθαι· κάλαμον, ὑπὸ ἀνέ-
μου σαλευόμενον, ἀλλὰ τί ἐξήλθε-
τε ἰδεῖν· ἄνθρωπον· ἐν μαλακοῖς ἱμα-
τίοις ἠμφιεσμένον· ἰδοὺ οἱ τὰ μα-
λακὰ φοροῦντες· ἐν τοῖς οἴκοις τῶν
βασιλέων εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθε-
τε ἰδεῖν· προφήτην· ναὶ λέγω ὑ-
μῖν·

καὶ περισσότερον προφήτου· οὗ-
τος γάρ ἐστιν· περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ
ἐγὼ· ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου· ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννη-
τοῖς γυναικῶν· μείζων Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· μείζων αὐτοῦ ἐ-
στιν· ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ· ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν βιάζεται· καὶ βιασταὶ ἁρπά-
ζουσιν αὐτήν· πάντες γὰρ οἱ προφῆ-
ται· καὶ ὁ νόμος· ἕως Ἰωάννου
προεφήτευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέ-
ξασθαι· αὐτός ἐστιν Ἠλίας· ὁ μέλλων
ἔρχεσθαι· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν·
ἀκουέτω, + + σαβ(βάτῳ) μετὰ τ(ὰ) Θ(εο)φ(άνεια)· [illegible]
[illegible] ∴ λς' ἐκ τοῦ κατ(ὰ) ματθ(αῖον) +
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
ἀν(θρώπ)ῳ οἰκοδεσπότῃ· ὅστις ἐξῆλθεν·
πρωΐ· μισθώσασθαι ἐργάτας· εἰς

τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφω-
νήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν· ἐκ δηναρί-
ου τὴν ἡμέραν· ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· Καὶ ἐξελθὼν
περὶ τρίτην ὥραν· εἶδεν ἄλλους ἑ-
στῶτας· ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· κἀκεί-
νοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαι-
ον· δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλθον· πά-
λιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην
ὥραν· ἐποίησεν ὡσαύτως· περὶ δὲ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν· εὗ-
ρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην
τὴν ἡμέραν ἀργοί· λέγουσιν αὐτῷ· ὅ-
τι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο· λέ-
γει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λή-
ψεσθε· ὀψίας δὲ γενομένης λέγει
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· τῷ ἐπιτρόπῳ
αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας· καὶ
ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν· ἀρξά-
μενος· ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως

τῶν πρώτων. καὶ ἐλθόντες οἱ πε-
ρὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν. ἔλαβον ἀνὰ
δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι.
ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται. καὶ
ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.
λαβόντες δὲ. ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰ-
κοδεσπότου λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ
ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν. καὶ ἴ-
σους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βα-
στάσασι τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα
τῆς ἡμέρας. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν ἑνὶ αὐτῶν ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ
σε. οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;
ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε. θέλω δὲ.
τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ. δοῦναι ὡς καὶ σοί.
ἢ οὐκ ἔξεστί μοι. ὃ θέλω ποιῆσαι
ἐν τοῖς ἐμοῖς. ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πο-
νηρός ἐστιν. ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι. οὕ-
τως ἔσονται. οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ
οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. πολλοὶ γάρ εἰσιν
κλητοὶ. ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. + τῇ [illegible]
αὐ(τῇ) Κυ(ριακῇ) [illegible] εἰς [illegible]
[illegible] εἰς δὲ τὴν χεῖ[illegible]

εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν +

Ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· συνέλα-
βεν ἐλισάβετ· ἡ γυνὴ ζαχαρίου, καὶ
περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας ε̄· λέ-
γουσα· ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν ὁ κύριος
ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ
ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις· ἐν δὲ τῷ μηνὶ
τῷ ἕκτῳ· ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος γαβριὴλ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ· εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας·
ᾗ ὄνομα ναζαρέτ· πρὸς παρθένον·
μεμνηστευμένην ἀνδρί· ᾧ ὄνομα ἰω-
σήφ· ἐξ οἴκου δαυίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς
παρθένου μαριάμ· καὶ εἰσελθὼν
ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν· εἶπεν χαῖ-
ρε κεχαριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ σοῦ· εὐ-
λογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· ἡ δὲ ἰδοῦ-
σα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ
διελογίζετο· ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπα-
σμὸς οὗτος· καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐ-
τῇ· μὴ φοβοῦ μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν
παρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γα-
στρί· καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς

ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κ(ύριο)ς
ὁ θ(εό)ς· τὸν θρόνον δα(υὶ)δ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ·
Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακὼβ· εἰς
τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ· οὐκ ἔσται τέλος· εἶπεν δὲ μαριὰμ
πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦ-
το· ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πν(εῦμ)α ἅγιον·
ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ· καὶ δύναμις ὑψί-
στου· ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γε-
ννώμενον· ἅγιον· κληθήσεται υἱὸς θ(εο)ῦ·
Καὶ ἰδοὺ ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ
αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν· ἐν γήρει αὐτῆς·
Καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ κα-
λουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει
παρὰ τῷ θ(ε)ῷ· πᾶν ῥῆμα· εἶπεν δὲ μα-
ριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη κ(υρίο)υ· γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐ-
τῆς ὁ ἄγγελος· + μη(νὶ) αὐγούστῳ· εἰς κε'·
μαρτ(ύριον) τοῦ ἁγ(ίου) [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible]·
[illegible] αὐτῶν· εἰς η'· [illegible] ἰωάννου· [illegible]
[illegible] ὁ θεολ(όγος)· ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην)·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰς τὴν κηνσὸν παρ᾽ αὐτῶν

τῷ σταυρῷ τοῦ ἰ(ησο)ῦ· ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἡ ἀ-
δελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· μαρία ἡ τοῦ
κλωπᾶ· καὶ μαρία ἡ μαγδαληνή· ἰ(ησοῦ)ς
οὖν· ἰδὼν τὴν μητέρα· καὶ τὸν μαθητὴν
παρεστῶτα ὃν ἠγάπα· λέγει τῇ μητρὶ αὐ-
τοῦ· γύναι· ἰδοὺ ὁ υἱός σου· εἶτα· λέγει
τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ᾽ ἐ-
κείνης τῆς ὥρας· ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μα-
θητὴς ἐκεῖνος εἰς τὰ ἴδια· οὗτός ἐστιν
ὁ μαθητής· ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων· καὶ
γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς
ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· ἔστιν δὲ καὶ
ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἅτινα ἐὰν
γράφηται καθ᾽ ἕν· οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν
κόσμον χωρῆσαι· τὰ γραφόμενα βιβλία·
ἀμήν [illegible] τοῦ [illegible] ἰ(ησο)ῦ· τοῦ υἱοῦ· [illegible] καὶ
[illegible]· εἰ [illegible] ἐποίει [illegible] θεοῦ [illegible]·
εἰς [illegible]· λέγ[illegible] τοῦ [illegible]· [illegible]· [illegible]· [illegible]
[illegible]· καὶ ἐλέ[illegible]· εὐ(αγγέλιον)· ἐκ· κατ(ὰ) ἰωάννην· τῷ
ἰ(ησο)ῦ ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας· εἰς
τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων· ἀλλὰ

ν ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν· ἐκεῖνος κλέπτης ἐ-
στὶν καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας· ποιμήν ἐστι τῶν προβά-
των· τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει· καὶ
τὰ πρόβατα· τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀ-
κούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα· καλεῖ
κατ᾽ ὄνομα· καὶ ἐξάγει αὐτά· καὶ ὅταν
τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ· ἔμπροσθεν
αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα·
αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδασι τὴν φω-
νὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δέ· οὐ μὴ ἀκο-
λουθήσωσιν· ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐ-
τοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασιν· τῶν ἀλλοτρί-
ων τὴν φωνήν· ταύτην τὴν παροιμί-
αν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δέ·
οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν· ἃ ἐλάλει αὐτοῖς·
εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν
προβάτων· πάντες ὅσοι ἦλθον κλέ-
πται εἰσὶν καὶ λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν
αὐτῶν τὰ πρόβατα· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα·
δι᾽ ἐμοῦ· ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσε-
ται· καὶ εἰσελεύσεται· καὶ ἐξελεύσεται·

Καὶ μονομένω εὑρίσει ϛ [illegible] ιου· κε[illegible]
τὸν ἑσπέριον τοῦ προδρόμου + κῦ λουκ +
Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατά-
ξασθαι διήγησιν· περὶ τῶν πεπληρο-
φορημένων ἡμῖν πραγμάτων· καθὼς
παρέδοσαν ἡμῖν· οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται
καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου· ἔδο-
ξεν κἀμοί· παρηκολουθηκότι ἄνωθεν·
πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι κρά-
τιστε θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς· περὶ ὧν κα-
τηχήθης λόγων· τὴν ἀσφάλειαν· ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασιλέ-
ως τῆς ἰουδαίας· ἱερεύς τις· ὀνόματι
ζαχαρίας· ἐξ ἐφημερίας ἀβιά· καὶ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ· ἐκ τῶν θυγατέρων ἀα-
ρών· καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς· ἐλισάβετ. ἦ-
σαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι· ἐνώπι-
ον τοῦ θῦ· πορευόμενοι· ἐν πάσαις
ταῖς ἐντολαῖς. καὶ δικαιώμασιν
τοῦ κῦ ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς
τέκνον καθότι ἡ ἐλισάβετ ἦν στεῖρα·
καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν· ἐγένετο

δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτόν. ἐν τῇ τά-
ξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ
θυ· κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλα-
χεν τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ κυ· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ
προσευχόμενον ἔξω· τῇ ὥρᾳ τοῦ θυ-
μιάματος. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος
κυ· ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστη-
ρίου τοῦ θυμιάματος. καὶ ἐταρά-
χθη ζαχαρίας ἰδών. καὶ φόβος ἐπέ-
πεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγ-
γελος· μὴ φοβοῦ ζαχαρία· διότι εἰ-
σηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου
ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι· καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰω· καὶ ἔσται
χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ
ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται· ἔσται
γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυ· καὶ οἶνον
καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνς ἁγίου
πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.
καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν ἰηλ· ἐπιστρέ-
ψει ἐπὶ κν τὸν θν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς
προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐν πνι
καὶ δυνάμει ἠλίου· ἐπιστρέψαι καρδίας

πατέρων ἐπὶ τέκνα· καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονή
σει δικαίων· ἑτοιμάσαι κῶ· λαὸν κα
τασκευασμένον· καὶ εἶπεν ζαχαρί
ας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσο
μαι τοῦτο· ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης·
καὶ ἡ γυνή μου· προβεβηκυῖα ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτῆς· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄ
γγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι γα
βριήλ· ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θῦ·
καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ· καὶ
εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ
ἔσῃ σιωπῶν· καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆ
σαι· ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα·
ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου·
οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν
αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς· προσδοκῶν τὸν
ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρο
νίζειν αὐτόν· ἐν τῷ ναῷ· ἐξελθὼν δὲ·
οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέ
γνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ
ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς·
καὶ διέμενε κωφός· ὡς δὲ ἐπλήσθησ
αν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ· με
τὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας· συνέλαβεν
ἐλισάβετ ἡ γυνὴ ζαχαρίου· καὶ περι

ἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου· τότε
ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑ-
πὸ τῶν μάγων· ἐθυμώθη λίαν· καὶ
ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς
παῖδας τοὺς ἐν βηθλεέμ· καὶ ἐν πᾶ-
σι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς· ἀπὸ διετοῦς
καὶ κατωτέρω· κατὰ τὸν χρόνον ὃν
ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων· τότε ἐ-
πληρώθη τὸ ῥηθὲν· ὑπὸ ἱερεμίου
τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνὴ
ἐν ῥαμᾶ ἠκούσθη· θρῆνος καὶ κλαυθ-
μὸς· καὶ ὀδυρμὸς πολύς· ῥαχὴλ κλαί-
ουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε
παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσί· τελευ-
τήσαντος δὲ τοῦ ἡρώδου· ἰδοὺ ἄ-
γγελος κυρίου· κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ ἰω-
σήφ· ἐν αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθεὶς
παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ· καὶ πορεύου εἰς γῆν ἰσλ·
τεθνήκασι γάρ· οἱ ζητοῦντες τὴν ψυ-
χὴν τοῦ παιδίου· ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέ-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
καὶ ἦλθεν εἰς γῆν ἰσλ· ἀκούσας δὲ

ὅτι δὲ ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς
ἰουδαίας· ἀντὶ ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ· ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν·
χρηματισθεὶς δὲ· κατ' ὄναρ ἀνεχώρη-
σεν εἰς τὰ μέρη τῆς γαλιλαίας· καὶ ἐλ-
θὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν· λεγομέ-
νην ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-
θέν· διὰ τῶν προφητῶν· ὅτι ναζωραῖ-
ος κληθήσεται :+ [illegible] κζ· τοῦ ματθ.
[illegible] εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τὴν παραβολὴν
[illegible] αὐτὸς [illegible] οἰκοδεσπότ. [illegible]
[illegible] κθ· [illegible]
[illegible] ἐκ τοῦ [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἠκολούθησαν τῷ
ἰ(ησο)ῦ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν· αὐ-
τοὺς πάντας· καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς·
ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν·
ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν· διὰ ἠσαΐου
τοῦ προφήτου· λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς
μου· ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου· εἰς
ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν· καὶ κρίσιν τοῖς ἔ-
θνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει· οὐδὲ

ἱκανὸς [illegible] μετὰ βάπτισμα· αὐ-
τὸς ὑμᾶς βαπτίσει· ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ [illegible]
κ(αὶ) τοῦ προφήτου·: ἐκ τοῦ [illegible] κατὰ

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ·
ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· ἰ-
δοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου·
πρὸ προσώπου σου· ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ
βοῶντος· ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε
τὴν ὁδὸν κ(υρίο)υ· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
βους αὐτοῦ· ἐγένετο Ἰωάννης βαπτί-
ζων ἐν τῇ ἐρήμῳ· κηρύσσων βάπτισμα
μετανοίας· εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτόν· πᾶσα
ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ Ἱεροσολυμῖται·
καὶ ἐβαπτίζοντο· ἐν τῷ Ἰορδάνῃ πο-
ταμῷ ὑπ' αὐτοῦ· ἐξομολογούμε-
νοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· ἦν δὲ Ἰω(άννης)·
ἐνδεδυμένος· τρίχας καμήλου· καὶ
ζώνην δερματίνην· περὶ τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων· ἀκρίδας, καὶ μέλι
ἄγριον· καὶ ἐκήρυσσεν λέγων· ἔρχε-
ται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου

οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱ-
μάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.
ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι.
αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνι ἁγίῳ.

μηνὶ ἰανουαρίου α΄. ἡ περιτομὴ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ.
καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν βασιλείου. ἐκ τοῦ λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ὑπέστρεψαν οἱ ποι-
μένες. δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν
θν. ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον.
καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. καὶ ὅ-
τε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι ὀκτὼ. τοῦ
περιτεμεῖν τὸ παιδίον. καὶ ἐκλήθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰς. τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγ-
γέλου. πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐ-
τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. τὸ δὲ παιδίον
ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνι. πλη-
ρούμενον σοφίας. καὶ χάρις θυ ἦν ἐπ᾽
αὐτῷ. καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ κατ᾽ ἔτος. εἰς ἱερουσαλὴμ
τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. καὶ ὅτε ἐ-
γένετο ἐτῶν δώδεκα. ἀναβάντων
αὐτῶν. εἰς ἱεροσόλυμα. κατὰ

τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς· καὶ τελειω-
σάντων τὰς ἡμέρας· ἐν τῷ ὑπο-
στρέφειν αὐτούς· ὑπέμεινεν ἰσ̅ ἐν ἱε-
ρουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἰωσὴφ·
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· νομίσαντες δὲ αὐτὸν·
ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι· ἦλθον ἡμέρας
ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν· ἐν τοῖς συγ-
γενεῦσιν· καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ
μὴ εὑρόντες αὐτόν· ὑπέστρεψαν εἰς
ἱερουσαλήμ· ζητοῦντες αὐτόν· ἐγέ-
νετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς· εὗρον αὐτὸν
ἐν τῷ ἱερῷ· καθεζόμενον ἐν μέ-
σῳ τῶν διδασκάλων· καὶ ἀκού-
οντα αὐτῶν· καὶ ἐπερωτῶντα αὐ-
τούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες· οἱ ἀκού-
οντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει· καὶ ταῖς
ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες αὐ-
τόν· ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· τέκνον· τί ἐποίησας
ἡμῖν οὕτως· ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ· ὀδυ-
νώμενοι ἐζητοῦμέν σε· καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με· οὐκ ᾔ-
δειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶ-
ναί με·

καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα· ὃ ἐλά-
λησεν αὐτοῖς· καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν·
καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτα-
σσόμενος αὐτοῖς· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ· διετή-
ρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα συμβα-
λοῦσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ Ἰησοῦς προ-
έκοπτεν· σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάρι-
τι· παρὰ θεῷ· καὶ ἀνθρώποις· + + τέλος [illegible]
[illegible] εἰς τὴν [illegible]
[illegible] ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμο-
νίας· Τιβερίου Καίσαρος· ἡγεμονεύ-
οντος Ποντίου Πιλάτου· τῆς Ἰουδαί-
ας· καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαί-
ας Ἡρῴδου· Φιλίππου δὲ· τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· τετραρχοῦντος τῆς Ἰτου-
ραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας· καὶ
Λυσανίου· τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦν-
τος· ἐπὶ ἀρχιερέως· Ἄννα καὶ Καϊά-
φα· ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ· ἐπὶ Ἰωάννην· τὸν Ζαχα-
ρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς
πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδά-
νου· κηρύσσων βάπτισμα μετανοί-

νοίας· εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς γέ-
γραπται ἐν βίβλῳ λόγων ἠσαΐου τοῦ
προφήτου λέγοντος· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
τοῦ κυ· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ· πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται·
καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθή-
σεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖ-
αν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄ-
ψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θῦ· ἔλε-
γεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις·
βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· γεννήματα
ἐχιδνῶν· τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυ-
γεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς· ποιή-
σατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετα-
νοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυ-
τοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν· ὅτι δύναται ὁ θς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ ἀβρα-
άμ· ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥί-
ζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δέν-
δρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται·
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται [illegible] καί

καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγον-
τες· τί οὖν ποιήσωμεν· ἀποκριθεὶς
δὲ λέγει αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτῶνας
μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων
βρώματα ὁμοίως ποιείτω· ἦλθον
δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι· καὶ
εἶπον πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε· τί
ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
μηδὲν πλέον· παρὰ τὸ διατεταγμέ-
νον ὑμῖν πράσσετε· ἐπηρώτων δὲ
αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσωμεν· καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· μηδένα διασείσητε· μηδὲ
συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε
τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν· προσδοκοῦντος
δὲ τοῦ λαοῦ· καὶ διαλογιζομένων
πάντων· ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
περὶ ἰω· μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ χς· ἀπε-
κρίνατο ὁ ἰω· ἅπασι λέγων· ἐγὼ μὲν
ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσ-
χυρότερός μου· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦ-
σαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνι ἁγί

ίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χει-
ρὶ αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅ-
λωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν μὲν
σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ
ἄχυρον· κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ· πο-
λλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα· παρακαλῶν
εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· τέλος. εἰς [illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐγένετο ἐν τῷ βα-
πτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν· καὶ Ἰησοῦ βα-
πτισθέντος· καὶ προσευχομένου ἀνε-
ῳχθῆναι τὸν οὐρανόν· καὶ καταβῆναι τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον· σωματικῷ εἴδει· ὡσεὶ περι-
στερὰν ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ
γενέσθαι λέγουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀ-
γαπητός· ἐν σοὶ ηὐδόκησα· τέλος.

ἀνάγνωσμα ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐβαπτί-
σθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ εὐ-
θέως· ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος
ἴδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανούς· καὶ τὸ πνεῦ-
μα ὡσεὶ περιστερὰν· καταβαῖνον
ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν

ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι· λέγον
τες· τί οὖν ποιήσωμεν· ἀποκριθεὶς
δὲ· λέγει αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτῶνας·
μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων
βρώματα· ὁμοίως ποιείτω· ἦλθον
δὲ· καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι· καὶ
εἶπον πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε· τί
ποιήσωμεν· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
μηδὲν πλέον· παρὰ τὸ διατεταγμέ
νον ὑμῖν πράσσετε· ἐπηρώτων δὲ
αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσωμεν· καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· μηδένα διασείσητε· μηδὲ
συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε·
τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν· προσδοκῶν
τος δὲ τοῦ λαοῦ· καὶ διαλογιζομένων
πάντων· ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
περὶ ἰω̄· μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ χσ̄· ἀπο
κρίνατο ὁ ἰω̄· ἅπασι λέγων· ἐγὼ μὲν
ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσ
χυρότερός μου· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦ
σαι τὸν ἱμάντα· τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει· ἐν πνι̅

τίσει ἐν πνι ἁγίῳ· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χει-
ρὶ αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅ-
λωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν μὲν
σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ
ἄχυρον· κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ· πο-
λλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν·
εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· + εἰς τὰ ἅγια θεοφάνεια· κατὰ λουκᾶν·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐγένετο ἐν τῷ βα-
πτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν· καὶ ἰυ βα-
πτισθέντος· καὶ προσευχομένου ἀνε-
ῳχθῆναι τὸν οὐρανόν· καὶ καταβῆναι τὸ
πνα τὸ ἅγιον· σωματικῷ εἴδει· ὡσεὶ περιστε-
ρὰν ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ
γενέσθαι λέγουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀ-
γαπητός· ἐν σοὶ ηὐδόκησα· + εἰς τὸ
ἀρχὴ ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ ἰς ἀπὸ
ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας· καὶ ἐβαπτί-
σθη ὑπὸ ἰωάννου εἰς τὸν ἰορδάνην· καὶ εὐ-
θέως· ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος·
ἴδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς· καὶ τὸ πνεῦ-
μα ὡσεὶ περιστερὰν· καταβαῖνον
ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν

οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός·
ἐν σοὶ ηὐδόκησα· + τέλει· ἐκ κατ. ματ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας· ἐπὶ τὸν Ἰορδά-
νην· πρὸς τὸν Ἰωάννην· τοῦ βαπτισ-
θῆναι ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν
αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ
σοῦ βαπτισθῆναι· καὶ σὺ ἔρχῃ πρός
με· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· ἄφες ἄρτι· οὕτως γὰρ πρέπον ἐ-
στὶν ἡμῖν· πληρῶσαι πᾶσαν δικαιο-
σύνην· τότε ἀφίησιν αὐτόν· καὶ βα-
πτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ
ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα
τοῦ Θεοῦ· καταβαῖνον ὡσεὶ περι-
στερὰν· καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ
ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός·
ἐν ᾧ εὐδόκησα· + τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ζ'.
τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. + Εὐ. ἐκ κατ. Ἰω. +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· βλέπει ὁ Ἰωάννης
τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν· καὶ λέ-

γει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θ(εο)ῦ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· οὗτός ἐστιν
περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρ-
χεται ἀνήρ· ὃς ἔμπροσθέν μου γέγο-
νεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν
αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ ἰσ(ρα)ὴλ διὰ
τοῦτο ἦλθον ἐγώ· ἐν τῷ ὕδατι βαπτί-
ζων· καὶ ἐμαρτύρησεν ἰω(άννης) λέγων· ὅ-
τι τεθέαμαι τὸ πν(εῦμ)α· καταβαῖνον
ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ· καὶ ἔμεινεν
ἐπ' αὐτόν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ
πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι· ἐκεῖ-
νός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πν(εῦμ)α
καταβαῖνον· καὶ μένον ἐπ' αὐτόν· οὗ-
τός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ· κἀ-
γὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅ-
τι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ· + τέ(λος)· μετὰ
τὰ φῶτα· + ἀρχ(ή)· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀνήχθη ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἰς
τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πν(εύματο)ς· πειρασθῆναι
ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ νηστεύσας τε-
σσαράκοντα· καὶ νύκτας τεσσαρά-
κοντα· ὕστερον ἐπείνασεν· καὶ προσελ-

θὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν· εἰ
υἱὸς εἶ τοῦ θυ· εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗ-
τοι ἄρτοι γένωνται· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· γέγραπται γάρ· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μό-
νῳ ζήσεται ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήμα-
τι· ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θυ·
τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβο-
λος· εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν· καὶ ἵστησιν αὐ-
τὸν· ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ
λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θυ· βάλε σε-
αυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· ὅτι τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ· ἐντελεῖται περὶ σοῦ·
καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·
ἔφη αὐτῷ ὁ ις· πάλιν γέγραπται· οὐκ
ἐκπειράσεις κν τὸν θν σου· πάλιν
παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος·
εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν· καὶ δείκνυσιν αὐ-
τῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου·
καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· καὶ λέγει αὐτῷ·
ταῦτα πάντα σοι δώσω· ἐὰν πεσὼν
προσκυνήσῃς μοι· τότε λέγει αὐτῷ ὁ ις·
ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγρα-

πται γάρ· κ̅ν̅ τὸν θ̅ν̅ σου προσκυνήσεις·
καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις· τότε ἀφί
ησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ ἄ
γγελοι προσῆλθον· καὶ διηκόνουν αὐ
τῷ· + κυ̅ μετὰ τὰ φῶτα· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ματ(θαῖον) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀκούσας ὁ ἰς̅ ὅτι ἰ
ωάννης παρεδόθη· ἀνεχώρησεν εἰς
τὴν γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν
ναζαρέτ· ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς κα
περναοὺμ· τὴν παραθαλασσίαν·
ἐν ὁρίοις ζαβουλὼν καὶ νεφθαλεὶμ· ἵ
να πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν· διὰ ἡσαΐου τοῦ
προφήτου· λέγοντος· γῆ ζαβουλών· κ(αὶ)
γῆ νεφθαλείμ· ὁδὸν θαλάσσης· πέραν
τοῦ ἰορδάνου· γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·
ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει· εἶδε φῶς
μέγα· καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ·
καὶ σκιᾷ θανάτου· φῶς ἀνέτειλεν αὐ
τοῖς· ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰς̅· κηρύσσειν
καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· + [illegible] ι̅·
εἰς μνήμην [illegible]· τοῦ μηνός + ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ματ(θαῖον) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἠκολούθησαν τῷ ἰυ̅

ὄχλοι πολλοὶ· ἀπὸ τῆς γαλιλαίας· καὶ
δεκαπόλεως· καὶ ἱεροσολύμων· καὶ ἰ
ουδαίας· καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου· ἰδὼ(ν)
δὲ τοὺς ὄχλους· ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ κα
θίσαντος αὐτοῦ· προσῆλθον αὐτῶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ· ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· λέγ
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῶ πνι· ὅτι αὐτῶν ἐ
στὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μακάριοι·
οἱ πενθοῦντες νῦν· ὅτι αὐτοὶ παρακληθή
σονται· μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν· μακάριοι·
οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δι
καιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσον
ται· μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐ
τοὶ ἐλεηθήσονται· μακάριοι οἱ κα
θαροὶ τῆ καρδία· ὅτι αὐτοὶ τὸν θν ὄ
ψονται· μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί·
ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θῦ κληθήσονται· μακά
ριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύ
νης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐνῶν· μακάριοί ἐστε· ὅταν ὀνειδί
σωσιν ὑμᾶς· καὶ διώξωσιν· καὶ εἴ
πωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν ψευδόμενοι,
ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι
ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐνοῖς

ἰπεν ὁ κ(ύριο)ς· τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
οὐδὲν ἐστὶ συγκεκαλυμμένον· ὃ οὐ
κ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν ὃ
οὐ γνωσθήσεται· ἀνθ᾽ ὧν ὅσα ἐν τῇ
σκοτείᾳ εἴπατε· ἐν τῷ φωτὶ ἀκου
σθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλή
σατε· ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται
ἐπὶ τῶν δωμάτων· λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς
φίλοις μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα· καὶ μετὰ ταῦ
τα· μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποι
ῆσαι· ὑποδείξω δὲ ὑμῖν· τίνα φοβηθῆ
τε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι· ἐξουσί
αν ἔχοντα· ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέε
ενναν· καὶ λέγω ὑμῖν· τοῦτον φοβήθη
τε· οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται
ἀσσαρίων δύο· καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν
ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ·
ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑ
μῶν· πᾶσαι ἠρίθμηνται· μὴ οὖν φο
βεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέ
ρεσθε· λέγω δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμο
λογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀν(θρώπ)ων·

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ
ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ
δὲ ἀρνισάμενός με ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀ-
γγέλων τοῦ θεοῦ· καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἀφεθήσεται
αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασ-
φημήσαντι· οὐκ ἀφεθήσεται· ὅταν δὲ
προσφέρωσιν ὑμᾶς· ἐπὶ τὰς συναγω-
γάς· καὶ τὰς ἀρχάς· καὶ τὰς ἐξουσίας·
μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσεσ-
θαι· ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα
διδάξει ὑμᾶς· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ·
ἃ δεῖ εἰπεῖν. + μηνὶ σεπτεμβρίῳ α´· ἀρχὴ
τοῦ ἰνδικτιῶνος· καὶ τοῦ νέου ἔτους· +
λιτή· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον· κε´ ξη´ ∴
Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς
πλοῖον· ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας
ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ· ὥστε τὸ πλοῖον
καλύπτεσθαι· ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐ-
τὸς δὲ ἐκάθευδεν· καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταί· ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κύριε σῶ-

σον ἡμᾶς ἀπολλύμεθα· καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι· τότε
ἐγερθεὶς· ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις·
καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέ-
γοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος· ὅτι καὶ
οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα· ὑπακούουσιν
αὐτῷ +

Τῇ ε΄ τῆς δ΄ ἑβδ(ομάδος)· πρωΐας· ... κε΄ καὶ ...
λέγεται καὶ εἰς τὸ λιτανικὸν γόρειον τοῦ θαύμα(τος) +
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσκαλεσάμε-
νος ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν· πνευμάτων ἀκαθάρτων·
ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά· καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν·
τούτους τοὺς ιβ΄ ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς· παραγγεί-
λας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ
ἀπέλθητε· καὶ εἰς πόλιν Σαμαρει-
τῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ
μᾶλλον· πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω-
λότα οἴκου Ἰσραήλ· πορευόμενοι δὲ· κηρύσ-
σετε λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία

των μ ὁ ... ὁν · ἀλλ' ἐμοὶ ... θέλ...
...σαι · λοιπὸν ... καλ... θαι ... εἰ ... ται · δια...
ἐκ βασ... λῶσαι · ... ἐλα... βαται · δο
ξε αὐ... δοξάσ... ται · ... αὐτ... · ... λ
τοῦ υἱοῦ μου λόγ... · ... ἐκ ... · εἰς κ... · ... ἐ... · ...
ὁ μου λόγ... · ... αὐτῆς εἰς ... ἄξιον ...
... · ὁ κ... · εἰς ... · ... αὐτ... · ...
τὸ χαῖρε... · εὐαγ · ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ·
Εἶπεν ὁ κύριος · ἐγώ εἰμι ἡ θύρα · δι' ἐμοῦ ἐάν
τις εἰσέλθῃ σωθήσεται · καὶ εἰσελεύσε
ται καὶ ἐξελεύσεται · καὶ νομὴν εὑρήσει ·
ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται · εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ ·
καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ · ἐγὼ ἦλθον ἵνα
ζωὴν ἔχωσιν · καὶ περισσὸν ἔχωσιν · ἐγώ
εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός · ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν · ὑπὲρ τῶν
προβάτων · ὁ μισθωτὸς δὲ · καὶ οὐκ ὢν
ποιμήν · οὗ οὐκ ἔστι τὰ πρόβατα ἴδια ·
θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον · καὶ ἀ
φίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει · καὶ ὁ λύ
κος ἁρπάζει αὐτά · καὶ σκορπίζει τὰ
πρόβατα · ὁ δὲ μισθωτὸς · φεύγει ὅτι
μισθωτός ἐστι · καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν

περὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ
ποιμὴν ὁ καλός. καὶ γινώσκω τὰ ἐ-
μά. καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.
καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ. κἀγὼ γινώ-
σκω τὸν πατέρα. καὶ τὴν ψυχήν μου τίθη-
μι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα
πρόβατα ἔχω. ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐ-
λῆς ταύτης. κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν.
καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν. καὶ γε-
νήσεται μία ποίμνη. εἷς ποιμήν. +
μη(νὶ) [illegible] ιδ΄. τοῦ ἁγίου Φιλ[illegible] [illegible]
τῆς ὀρθοδοξίας. μη(νὶ) [illegible] ιβ΄. τοῦ ἁγίου [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] εἰς [illegible]
μη(νὶ) [illegible] κε΄. [illegible] [illegible]
[illegible] ἀπὸ τοῦ πάσχα. [illegible] εἰς [illegible]
τοῦ ἁγίου [illegible] [illegible] τῆς διακαι-
νησίμου. [illegible]
μη(νὶ) [illegible] εἰς [illegible] [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἠκολούθησεν
τῷ Ἰ(ησο)ῦ ὄχλος πολύς. καὶ συνέθλιβον
αὐτόν. καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵμα-
τος. ἔτη δώδεκα. καὶ πολλὰ παθοῦ-
σα. ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν. καὶ μηδὲν ὠ-

φεληθῆναι· ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖ
ρον ἐλθοῦσα· ἀκούσασα περὶ τοῦ ιυ̅·
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν· ἥψατο
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ· ὅτι κἂν
τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι σωθή
σομαι· καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ
τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώ
ματι· ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος· καὶ
εὐθέως ὁ ις̅ ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ· τὴν
ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν· ἐπι
στραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἥψα
το τῶν ἱματίων· καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συν
θλίβοντά σε· καὶ λέγεις τίς μου ἥψατο·
καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο
ποιήσασαν· ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα· εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ ἦλ
θε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν
αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ ις̅ εἶ
πεν αὐτῇ· θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσω
κέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην· + μη(νὶ) [illegible]
[illegible] · [illegible] · τοῦ αὐ(γούστου) · μι(ᾷ) · [illegible] · ἡ τοῦ [illegible] · κδ· +
[illegible] · [illegible] · τοῦ [illegible] · ἡ μνήμη τοῦ θεοφό(ρου) ·:·

λε· ἐκ τοῦ κατὰ μάρκου +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ ἰς̄· καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰς καπερναούμ·
ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος· ἐπηρώτα
αὐτοὺς· τί ἐν τῇ ὁδῷ· πρὸς ἑαυτοὺς
διελογίζεσθε· πρὸς ἀλλήλους γὰρ
διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ· τίς μεί-
ζων· καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς
δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶ-
τος εἶναι· ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ
πάντων διάκονος· καὶ λαβὼν παιδί-
ον· ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ
ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς·
ὃς ἐὰν ἓν· τῶν τοιούτων παιδίων δέ-
ξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου· ἐμὲ δέχε-
ται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται· οὐκ ἐ-
μὲ δέχεται· ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά
με· ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ἰωάννης λέγων·
διδάσκαλε· ἴδομέν τινα τῷ ὀνό-
ματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια· ὃς
οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς̄ εἶπε· μὴ
κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν· ὃς
ποιεῖ δύναμιν· ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου·

καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί
με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν· ὑπὲρ ὑμῶν
ἐστί· ὃς γὰρ ἂν ποτίσει ὑμᾶς· ποτήριον
ὕδατος ἐν ὀνόματί μου· ὅτι Χ(ριστο)ῦ ἐστε·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀπολέσει
τὸν μισθὸν αὐτοῦ,+ Σαβ(βάτῳ) πρὸ Χ(ριστο)ῦ γενν(ήσεως)·
ζη' εὐ(αγγέλιον)· [illegible] τοῦ ... κυ(ριακῇ)· πρὸ Χ(ριστο)ῦ γενν(ήσεως) τῶν
πατέρων· εὐ(αγγέλιον)· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον) +

Βίβλος γενέσεως Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ υἱοῦ Δαβίδ· υἱοῦ Ἀ-
βραάμ· Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν· καὶ τοὺς ἀ-
δελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε·
τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ·
Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσ-
ρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀρὰμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμινα-
δὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Να-
ασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλ-
μὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς
Ῥαχάβ· Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
βὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ

τὸν βασιλέα· δαυὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐ-
γέννησε τὸν σολομῶνα· ἐκ τῆς τοῦ
οὐρίου· σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν
ῥοβοάμ· ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἀβιά· ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀσά· ἀ-
σὰ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσαφάτ· ἰω-
σαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωράμ· ἰωρὰμ
δὲ ἐγέννησε τὸν ὀζίαν· ὀζίας δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἰωάθαμ· ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἄχαζ· ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν μα-
νασσῆ· μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμμών·
ἀμμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσίαν· ἰωσί-
ας δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεχονίαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἐπὶ τῆς μετοικεσίας
βαβυλῶνος· μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν
βαβυλῶνος· ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν
σαλαθιήλ· σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν
ζοροβάβελ· ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἀβιούδ· ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἐλιακείμ· ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἀζώρ· ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν σαδώκ·
σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀχείμ· ἀχεὶμ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἐλιούδ· ἐλιοὺδ δὲ ἐγέ-

ννησεν τὸν ἐλεάζαρ· ἐλεάζαρ δὲ·
ἐγέννησεν τὸν ματθάν· ματθὰν δέ·
ἐγέννησεν τὸν ἰακώβ· ἰακὼβ δέ·
ἐγέννησεν τὸν ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα μαρίας·
ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰς ὁ λεγόμενος χς·
πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ ἀβραάμ·
ἕως δαδ· γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ
ἀπὸ δαδ· ἕως τῆς μετοικεσίας βα-
βυλῶνος· γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ
ἀπὸ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος·
ἕως τοῦ χυ· γενεαὶ δεκατέσσαρες +
τοῦ ὑοσ ἐθερυ: τῆς χυ γεννήσ:-

Τοῦ δὲ ἰυ χυ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευ-
θείσης τῆς μρς αὐτοῦ μαρίας· τῷ ἰω-
σήφ· πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς· εὑρέ-
θη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνς ἁγίου· ἰω-
σὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὤν· καὶ
μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι·
ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν·
ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος· ἰ-
δοὺ ἄγγελος κυ κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέ-
γων· ἰωσὴφ υἱὸς δαδ· μὴ φοβηθῆς πα-
ραλαβεῖν μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ

τὸ δὲ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πν(εύματό)ς ἐστιν ἁ-
γίου. τέξεται δὲ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἰν̄· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν
λαὸν αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν· ἵνα πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν· ὑπὸ τοῦ κῦ· διὰ τοῦ προφή-
του λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένος· ἐν γα-
στρὶ ἕξει· καὶ τέξεται υἱόν· καὶ καλέσου-
σι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐμμανουήλ· ὅ
ἐστιν μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ
θς̄. διεγερθεὶς δὲ ὁ ἰωσὴφ ἀπὸ
τοῦ ὕπνου· ἐποίησεν ὡς προσέταξεν
αὐτῷ ὁ ἄγγελος κῦ· καὶ παρέλαβε
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνω-
σκεν αὐτήν· ἕως οὗ ἔτεκεν τὸν υἱὸν
αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλε-
σε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν̄ + τῇ κ̄δ̄ τοῦ αὐτοῦ· κδ
εἰς τὴν παραμονὴν· τῆς χῦ γεννήσεως· ἐκ τ(οῦ) κ(ατὰ) λου(κᾶν) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐξῆλθε δόγμα παρὰ
καίσαρος αὐγούστου· ἀπογράφεσ-
θαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· αὕτη ἡ ἀπο-
γραφή· πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύον-
τος· τῆς συρίας κυρηνίου· καὶ ἐπορεύ-

οντο πάντες ἀπογράφεσθαι· ἕκα
στος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν· ἀνέβη δὲ·
καὶ ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας· ἐκ πό
λεως ναζαρέτ· εἰς τὴν ἰουδαίαν εἰς πό
λιν δαδ· ἥτις καλεῖται βηθλεέμ· διὰ
τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς δαδ·
ἀπογράψασθαι σὺν μαριὰμ· τῇ με
μνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί· οὔσῃ ἐγκύ
ῳ· ἐγένετο δέ· ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ·
ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐ
τήν· καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς· τὸν
πρωτότοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐ
τόν· καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φά
τνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ
καταλύματι· καὶ ποιμένες ἦσαν
ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες·
καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυ
κτός· ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν· καὶ ἰ
δοὺ ἄγγελος κυ ἐπέστη αὐτοῖς· καὶ
δόξα κυ περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος μὴ φοβεῖσθαι·
ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν·

μεγάλην· ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ.
ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον σωτήρ· ὅς ἐστι
χριστὸς κύριος· ἐν πόλει Δαβίδ· καὶ τοῦτο ὑμῖν
τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαρ-
γανωμένον κείμενον ἐν φάτνῃ· καὶ
ἐξέφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ
πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου· αἰνούντων·
τὸν θεὸν καὶ λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις
θεῷ· καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐ-
δοκία· καὶ ἐγένετο· ὡς ἀπῆλθον·
ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι· καὶ
οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες· εἶπον πρὸς ἀ-
λλήλους· διέλθωμεν δή· ἕως εἰς
Βηθλεέμ· καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦ-
το τὸ γεγονὼς· ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡ-
μῖν· καὶ ἦλθον σπεύσαντες· καὶ ἀνε-
ῦρον τήν τε Μαριὰμ· καὶ τὸν Ἰωσήφ·
καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φά-
τνῃ· ἰδόντες δέ· ἐγνώρισαν περὶ τοῦ
ῥήματος· τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς·
περὶ τοῦ παιδίου τούτου· καὶ πάντες
οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· περὶ τῶν
λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων

πρὸς αὐτούς· ἡ δὲ μαριὰμ πάν-
τα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα
συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς·
Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξά-
ζοντες· καὶ αἰνοῦντες τὸν θν· ἐπὶ πᾶ-
σιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον· καθὼς ἐ-
λαλήθη πρὸς αὐτούς· + εἰς τὸ ὄρθρον τῆς χυ
γεννήσεως [illegible] ἀπὸ ματθ.
ρϛ [illegible] κε· εἰς χυ γέννησιν [illegible] καὶ ματθ +
Τοῦ ἰυ γεννηθέντος· ἐν βηθλεὲμ
τῆς ἰουδαίας· ἐν ἡμέραις ἡρώδου
τοῦ βασιλέως· ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ
ἀνατολῶν· παρεγένοντο εἰς ἱε-
ροσόλυμα λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ὁ
τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
εἴδομεν γὰρ· αὐτοῦ τὸν ἀστέρα· ἐν τῇ
ἀνατολῇ· καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι
αὐτόν· ἀκούσας δὲ· ἡρώδης ὁ βασι-
λεὺς· ἐταράχθη· καὶ πᾶσα ἱεροσόλυ-
μα μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάν-
τας τοὺς ἀρχιερεῖς· καὶ γραμματεῖς τοῦ
λαοῦ· ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν· ποῦ
ὁ χς γεννᾶται· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν

βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέ-
γραπται διὰ τοῦ προφήτου· καὶ σὺ
βηθλεὲμ γῆ ἰούδα· οὐδαμῶς ἐλα-
χίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα· ἐκ
σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος· ὅστις ποι-
μανεῖ τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ· τότε ἡρώ-
δης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους·
ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν· τὸν χρόνον τοῦ
φαινομένου ἀστέρος· καὶ πέμψας
αὐτοὺς εἰς βηθλεὲμ εἶπε· πορευ-
θέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ
τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε ἀπα-
γγείλατέ μοι· ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτόν· οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν·
καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνα-
τολῇ· προῆγεν αὐτούς· ἕως ἐλθὼν
ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόν-
τες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν
μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες εἰς
τὴν οἰκίαν· εἶδον τὸ παιδίον μετὰ
μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πε-
σόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀ-

πρὸς αὐτούς· ἡ δὲ μαριὰμ πάν-
τα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα
συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς·
Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξά-
ζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θν̄· ἐπὶ πᾶ-
σιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐ-
λαλήθη πρὸς αὐτούς :+ εἰς τὸ ὄρθ(ρον) τῆς Χῡ
γεννήσεως [illegible] προσθεν· [illegible] :·
Ϙϛ [illegible] κε· εἰς τὰς Χῡ γεννήσεως [illegible] καὶ ματ(θαῖον) +
Τοῦ Ἰῡ γεννηθέντος· ἐν βηθλεὲμ τῆς
ἰουδαίας· ἐν ἡμέραις ἡρώδου
τοῦ βασιλέως· ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ
ἀνατολῶν παρεγένοντο· εἰς ἱε-
ροσόλυμα λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ὁ
τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα· ἐν τῇ
ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι
αὐτῷ· ἀκούσας δὲ ἡρώδης ὁ βασι-
λεὺς ἐταράχθη· καὶ πᾶσα ἱεροσόλυ-
μα μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάν-
τας τοὺς ἀρχιερεῖς· καὶ γραμματεῖς τοῦ
λαοῦ· ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν· ποῦ
ὁ Χς̄ γεννᾶται· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν

βιθλεέμ τῆς ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέ-
γραπται διὰ τοῦ προφήτου· καὶ σὺ
βιθλεέμ· γῆ ἰούδα· οὐδαμῶς ἐλα-
χίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα· ἐκ
σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος· ὅστις ποι-
μανεῖ τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ· τότε ἡρώ-
δης· λάθρα καλέσας τοὺς μάγους·
ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν· τὸν χρόνον τοῦ
φαινομένου ἀστέρος· καὶ πέμψας
αὐτοὺς εἰς βιθλεὲμ εἶπεν· πορευ-
θέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ
τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε ἀπα-
γγείλατέ μοι· ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτόν· οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν·
καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνα-
τολῇ· προῆγεν αὐτούς· ἕως ἐλθὼν
ἐστάθη ἐπάνω· οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόν-
τες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν
μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες εἰς
τὴν οἰκίαν· εἶδον τὸ παιδίον με-
τὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πε-
σόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀ-

πρὸς αὐτούς· ἡ δὲ μαριὰμ πάν-
τα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα·
συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς·
Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξά-
ζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θν· ἐπὶ πᾶ-
σιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐ-
λαλήθη πρὸς αὐτούς· + εἰς τὸν ὄρθρον τῆς χυ
β̄ ς̄ γεννήσεως· [illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] κε· εἰς τὴν χυ γέννησιν· [illegible] καὶ μάτ+
Τοῦ ἰυ γεννηθέντος· ἐν βηθλεὲμ τῆς
ἰουδαίας· ἐν ἡμέραις ἡρώδου
τοῦ βασιλέως· ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ
ἀνατολῶν· παρεγένοντο· εἰς ἱε-
ροσόλυμα λέγοντες· ποῦ ἐστιν ὁ
τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
εἴδομεν γάρ· αὐτοῦ τὸν ἀστέρα· ἐν τῇ
ἀνατολῇ καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι
αὐτόν· ἀκούσας δὲ ἡρώδης ὁ βασι-
λεὺς· ἐταράχθη· καὶ πᾶσα ἱεροσόλυ-
μα μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάν-
τας τοὺς ἀρχιερεῖς· καὶ γραμματεῖς τοῦ
λαοῦ· ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν· ποῦ
ὁ χς γεννᾶται· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν

Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέ-
γραπται διὰ τοῦ προφήτου· καὶ σὺ
Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα· οὐδαμῶς ἐλα-
χίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ
σοῦ ἐξελεύσεται ἡγούμενος· ὅστις ποι-
μανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ· τότε Ἡρώ-
δης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους·
ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ
φαινομένου ἀστέρος· καὶ πέμψας
αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε· πορευ-
θέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ
τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε ἀπαγ-
γείλατέ μοι· ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτόν· οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν·
Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνα-
τολῇ· προῆγεν αὐτούς· ἕως ἐλθὼν
ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόν-
τες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν
μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες εἰς
τὴν οἰκίαν· εἶδον τὸ παιδίον με-
τὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πε-
σόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀ-

νύξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν
προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα· χρυ
σὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ
χρηματισθέντες κατ' ὄναρ· μὴ ἀνα
κάμψαι πρὸς Ἡρώδην· δι' ἄλλης
ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν
αὐτῶν + τέλος [illegible]
[illegible]θηκου· τὸ αὐτὸ δὲ λέγεται καὶ τῇ κυ(ριακῇ)
μετὰ τὴν Χριστοῦ γένν(ησιν)· καὶ εἰς μν(ήμην)· καὶ [illegible]
κε· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον :·
ἀναχωρησάντων τῶν μάγων· ἰδοὺ
ἄγγελος κυρίου· φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰω
σὴφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε
τὸ παιδίον· καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ
φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ·
ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώ
δης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέ
σαι αὐτό· ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλα
βε τὸ παιδίον· καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· νυ
κτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·
καὶ ἦν ἐκεῖ· ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵ
να πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυ
ρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ

ναι σταυρωθῆ· παρέλαβον δὲ τὸν
ἰν̅· ἤγαγον εἰς τὸ πραιτόριον· καὶ βα
στάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· ἐξῆλθεν εἰς
τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον· ὃ λέγε
ται ἑβραϊστὶ γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐ
σταύρωσαν· καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο·
ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν· μέσον δὲ
τὸν ἰν̅· ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ πι
λᾶτος· καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν
δὲ γεγραμμένον· ἰς̅ ὁ ναζωραῖος· ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· τοῦτον οὖν
τὸν τίτλον· πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν
ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς
πόλεως· ὅπου ἐσταυρώθη ὁ ἰς̅· καὶ ἦν
γεγραμμένον· ἑβραϊστί· ἑλληνιστί·
ῥωμαϊστί· εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ
σταυρῷ τοῦ ἰυ̅ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἡ ἀ
δελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· μαρία ἡ τοῦ
κλωπᾶ· καὶ μαρία ἡ μαγδαληνή·
ἰς̅ οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μα
θητὴν ὃν ἠγάπα παρεστῶτα· λέγει
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι· ἰδοὺ ὁ υἱός σου·
εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου·

καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἔλα-
βεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
εἰς τὰ ἴδια. μετὰ τοῦτο ἰδὼν ὁ
Ἰς. ὅτι πάντα τετέλεσται εἶπεν αὐ-
τοῦ, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδω-
κε τὸ πνεῦμα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι. ἵνα μὴ μεί-
νῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ
σαββάτῳ ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν. ἦν γὰρ με-
γάλη ἡ ἡμέρα. ἐκείνου τοῦ σαββάτου.
ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον. ἵνα κατεα-
γῶσιν. αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶ-
σιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται. καὶ τοῦ
μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη.
καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος
αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰν ἐλθόντες. ὡς εἶ-
δον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κα-
τέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. ἀλλ' εἷς
τῶν στρατιωτῶν. λόγχῃ αὐτοῦ τὴν
πλευρὰν ἔνυξεν. καὶ εὐθέως ἐξῆλ-
θεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς
μεμαρτύρηκεν. καὶ ἀληθινὴ ἐ-
στιν. ἡ μαρτυρία αὐτοῦ, + τέλος μεγά-
λων ὡρῶν: ὥρα θ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πρὸς τοὺς ἐληλυθότας·
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγὼ ὑπάγω
καὶ ζητήσετέ με· καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑ-
μῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐ-
γὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν·
ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ
ἑαυτόν, ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ· ἐ-
γὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κό-
σμου τούτου ἐστέ· ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου· εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι
ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι
ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁ-
μαρτίαις ὑμῶν· ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ
τίς εἶ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· τὴν ἀρχὴν
ὅ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν· πολλὰ ἔχω· πε-
ρὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέ-
μψας με ἀληθής ἐστιν· κἀγὼ ἃ ἤκουσα
παρ' αὐτοῦ ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον·
οὐκ ἔγνωσαν δὲ ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς
ἔλεγε· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὅταν ὑψώ

σειτε. τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. τότε γνώ-
σεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι. καὶ ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ
ποιῶ οὐδέν. ἀλλὰ καθὼς ἐδίδα-
ξέν με ὁ πατήρ. ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμ-
ψας με μετ᾽ ἐμοῦ ἐστιν. οὐκ ἀφῆκέν με
μόνον ὁ πατήρ. ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ
ποιῶ πάντοτε. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦν-
τος. πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν +
κυ(ριακῇ) μετὰ τὴν ὕψωσιν. ζή(τει) τῇ κε΄ τῶν μηνῶν +
μη(νὶ) σε(πτεμβρίῳ) ιε΄. τοῦ ἁγ(ίου) μ(άρτυ)ρ(ος) νικήτα. ζή(τει) εἰς τὰ +
μη(νὶ) σε(πτεμβρίῳ) ιϛ΄. τῆς ἁγ(ίας). λέγε. τῆς ἁγ(ίας) μ(εγαλο)μ(άρτυρος) εὐφη-
μίας. ζή(τει). ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἠρώτα τις τῶν φα-
ρισαίων τὸν ἰ(ησοῦ)ν. ἵνα φάγῃ μετ᾽ αὐ-
τοῦ. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν
τῇ πόλει. ἥτις ἦν ἁμαρτωλός. καὶ ἐπιγνοῦ-
σα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φα-
ρισαίου. κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου.
καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. τοῖς
δάκρυσι. καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμασσεν. καὶ κατεφίλει τοὺς
πόδας αὐτοῦ. καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰ

δὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐ
τόν· εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· οὗτος εἰ ἦν
προφήτης· ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ πο
ταπὴ ἡ γυνή· ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ· ὅτι
ἁμαρτωλός ἐστιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̅
εἶπεν πρὸς αὐτόν· σίμων· ἔχω σοι
τι εἰπεῖν· ὁ δὲ φησίν· διδάσκαλε
εἰπέ· δύο χρεοφειλέται ἦσαν· δα
νειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεν
τακόσια· ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα·
μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι·
ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐ
τῶν εἰπὲ πλεῖον αὐτὸν ἀγαπή
σει· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ σίμων εἶπεν·
ὑπολαμβάνω· ὅτι τὸ πλεῖον ἐχα
ρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔ
κρινας· καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖ
κα· τῷ σίμωνι ἔφη· βλέπεις ταύτην
τὴν γυναῖκα· εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν
οἰκείαν· ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου
οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ· ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλ
θον· οὐ διέλειπεν καταφιλοῦσά μου
τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν

μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤ-
λειψε τοὺς πόδας μου· οὗ χάριν λέ-
γω σοι ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς
αἱ πολλαί· ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ
ὀλίγον ἀφίεται· ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶπε
δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτί-
αι σου· καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμε-
νοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν·
ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν· εἶπε
δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέ-
σωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην +
μη(νὶ) τῷ αὐτῷ· ιζ´· τῶν ἁγίων μαρτύρων· εὐλαμπίου· καὶ εὐλαμπίας·
ζήτει κυριακῇ γ´ τῆς μ(εταλλαγῆς)· μη(νὶ) τῷ αὐτῷ· κ´· τοῦ ἁγίου ἀρτεμί-
ου· ὁ ἀπ(όστολος)· ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν +
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ὅτι βα-
λοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν·
καὶ διώξουσιν παραδιδόντες εἰς
συναγωγὰς καὶ φυλακάς· ἀγομένους
ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας· ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ
ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε οὖν εἰς

τὰς καρδίας ὑμῶν· μὴ προσε
λθὼν ἀλ πολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ εὐδο
σωφρονεῖν· σῶμα καὶ σοφίαν· ἵνα οὐ
δυνάμεις παιδεύει πεῖν· οὐ δικαιοπ
δικαιοσύνην ... ...τῆς κεφαλῆς
... πάντες οἱ ... ἐπικαλούμενοι
ὑμῖν· παρακαλῶ θεοῦ σταθῆναι δέ· καὶ
ἀδελφῶν ἐθνῶν· καὶ συγγενῶν· καὶ
φίλων καὶ ἀδελφῶν·
καὶ θανάτου σωτῆρος δεξιὸν ὑμῶν· καὶ
ἔσεσθαι μεσίτου μεγάλοι ὑπὸ πάντων·
διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· καὶ θεὸς ἐκ τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν τοῦ μὴ ἀπολλυμένου·
ἐν τῷ ὑπομονῇ ὑμῶν· κ τοῦ σωθῆ
τὰς ψυχὰς ὑμῶν ... ... κτ.
... ψῆς ... ...
... ...
... ... θεκλησ· ... ...
... ... κ...
... ... θ... χρ ... ἐφαμερ...
... ...
... ...
ιπερ ... κς· ... ... οὐκ οἶδα
... ... κς ὑμῶν ... χ...
... ...

ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε· ὅτι εἰ ᾔδει ὁ
οἰκοδεσπότης· ποίᾳ φυλακῇ ὁ
κλέπτης ἔρχεται· ἐγρηγόρησεν ἄν· καὶ
οὐκ ἂν εἴασε· διορυγῆναι τὴν οἰκί-
αν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσ-
θε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε· ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς
δοῦλος καὶ φρόνιμος· ὃν κατέστησεν ὁ
κύριος αὐτοῦ· ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ·
τοῦ διδόναι αὐτοῖς· τὴν τροφὴν ἐν
καιρῷ· μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖ-
νος· ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ· εὑρήσει ποι-
οῦντα οὕτως· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ· κα-
ταστήσει αὐτόν·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Εἶπεν ὁ κύριος· τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ ἐμπόρῳ· ζητοῦντι καλοὺς
μαργαρίτας· ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτι-

μον μαργαρίτην· ἀπελθὼν πέπρα
κεν πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἠγόρα
σεν αὐτόν· πάλιν ὁμοία ἐστὶν· ἡ βα
σιλεία τῶν οὐρανῶν· σαγήνῃ· βληθεί
σῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐκ παν
τὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐ
πληρώθη· ἀναβιβάσαντες ἐπὶ
τὸν αἰγιαλόν· καὶ καθίσαντες συν
έλεξαν· τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα· τὰ
δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλλον· οὕτως ἔ
σται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος·
ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι· καὶ ἀφο
ριοῦσιν· τοὺς πονηρούς· ἐκ μέσου
τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐ
τοὺς· εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς· καὶ ὁ βρυγ
μὸς τῶν ὀδόντων· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς·
συνήκατε ταῦτα πάντα· λέγουσιν
αὐτῷ ναὶ κε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ
τοῦτο πᾶς γραμματεὺς· μαθητευ
θεὶς· εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
ὅμοιός ἐστιν· ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ· ὅσ
τις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ

κενὰ καὶ παλαιά· καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐτέλεσεν ὁ ἰς̅· τὰς παραβολὰς
ταύτας μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλ
θὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδί
δασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ
αὐτῶν· + [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
σεργ καὶ βάκχου [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] +
εἶπεν ὁ κ̅ς̅ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύ
ναται πόλις κρυβῆναι· ἐπάνω ὄρους
κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τι
θέασιν αὐτόν· ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλ
λ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ λάμπει πᾶσι
τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ· οὕτως λαμψάτω
τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀν
θρώπων· ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ
καλὰ ἔργα· καὶ δοξάσωσι τὸν πα
τέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· μὴ νο

μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι
τὸν νόμον· ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ
ἦλθον καταλῦσαι· ἀλλὰ πληρῶ
σαι· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως
ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ἰῶ
τα ἓν ἢ μία κεραία· οὐ μὴ παρέλ
θῃ ἀπὸ τοῦ νόμου· ἕως ἂν πάν
τα γένηται· ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐν
τολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων·
καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους· ἐλάχι
στος κληθήσεται· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσει καὶ διδάξει·
οὗτος μέγας κληθήσεται· ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· τ(έλος) — μη(νὶ) Σεπ(τεμβρίῳ) ιγ'·
τὰ ἐγκαίνια· τῆς ἀ(ναστάσεως)· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Μάρ(κον)· εἶ
ιπεν ὁ κ(ύριο)ς· βλέπετε ἀγρυπνεῖτε·
καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ
πότε ὁ καιρός ἐστιν· ὡς ἄνθρωπος ἀπόδη
μος· ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ
δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξου
σίαν· καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
γρηγορῇ· γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πό

τὸ ὀκτ.. τῆς οἰκίας ἐξέχεται ὁ ψε-
με.. ὁ μυκτηρίου. ἢ γὰρ λέγεται ..ροφορί-
ας· ἡ πρώτη μὲν ὅτε ἐλθοῦσα εἰς ἐφραιμ
..ρην.. καθεύδοντας ἀδελφοὺς μου
λάβω· πάσι λάβω γεν.. ..ρεσται· καὶ ὄν-
τος αὐτοῦ ἐν βηθανίᾳ· ἐν τῇ οἰκί-
ᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ· κατακειμένου
αὐτοῦ· ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβα-
στρον μύρου· νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς.
καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον· κατέ-
χεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν
δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυ-
τοὺς καὶ λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕ-
τη τοῦ μύρου γέγονεν· ἠδύνατο
γὰρ τοῦτο τὸ μύρον· πραθῆναι· ἐπά-
νω τριακοσίων δηναρίων· καὶ δοθῆ-
ναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐ-
τῇ· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε αὐτήν· τί
αὐτῇ κόπους παρέχετε· καλὸν ἔργον·
εἰργάσατο εἰς ἐμέ· πάντοτε γὰρ
τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν·
ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ
ποιῆσαι· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ

σώματός μου· εἰς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν· ἀμὴν
δὲ λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ
τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο· εἰς ὅλον τὸν
κόσμον· καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη· λαληθή-
σεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς· +
σαβ(βάτῳ) ... ιβ· ... καὶ ... κα(ὶ)
περ... εὐαγ(γέλιον) ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον) +
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πάντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι· οὕτως καὶ ὑ-
μεῖς· ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐ-
στιν· ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται· εἰσέλ-
θετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλα-
τεῖα ἡ πύλη· καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ
ἀπάγουσα· εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ πο-
λλοί εἰσιν· οἱ εἰσερχόμενοι· δι' αὐτῆς· ὅτι
στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς·
ἡ ἀπάγουσα· εἰς τὴν ζωήν· καὶ ὀλίγοι
εἰσίν· οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν· προσέ-
χετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν·
οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς· ἐν ἐνδύμα-
σι προβάτων· ἔσωθεν δέ· εἰσι λύ-
κοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέ-

γουσιν μὴ ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς· ἢ
ἀπὸ τριβόλων σῦκα· οὕτως πᾶν δέν-
δρον ἀγαθὸν· καρποὺς καλοὺς ποι-
εῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον· καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται δένδρον
ἀγαθὸν· καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν· οὐ-
δὲ δένδρον σαπρὸν· καρποὺς καλοὺς
ποιεῖν· πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν· ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βά-
λλεται· ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐ-
τῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· οὐ πᾶς ὁ λέ-
γων μοι κ(ύρι)ε κ(ύρι)ε· εἰσελεύσεται εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ
θέλημα τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου τοῦ ἐν οὐ(ρα)ν(οῖ)ς·
κυ(ριακῇ) ιη'. τοῦ α'. λου(κᾶ). κε'. τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὁ ἀ-
κούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀ-
θετῶν ὑμᾶς· ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀ-
θετῶν· ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με· ὑ-
πέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα· μετὰ χα-
ρᾶς λέγοντες· κ(ύρι)ε καὶ τὰ δαιμόνια ὑπο-
τάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου· εἶ-
πε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν

ναν· ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόν-
τα· ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν· τὴν ἐξου-
σίαν· τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ
σκορπίων· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύνα-
μιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς· οὐ
μὴ ἀδικήσῃ· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-
ρετε· ὅτι τὰ δαιμόνια ὑμῖν ὑποτάσ-
σεται· χαίρετε δέ· ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν· ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν αὐ-
τῇ τῇ ὥρᾳ· ἠγαλλιάσατο τῷ πνι ὁ
ἰς καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ
κε· τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέ-
κρυψας ταῦτα· ἀπὸ σοφῶν καὶ συ-
νετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νη-
πίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδο-
κία ἔμπροσθέν σου + [illegible]
[illegible] λέγε· καὶ εἰς
[illegible] ἐκ τοῦ κατὰ λου
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ ἰς ἐπὶ τό-
που πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν
αὐτοῦ· καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ·
ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας καὶ ἱε-
ρουσαλήμ· καὶ τῆς παραλίου τύρου

καὶ σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι
αὐτοῦ· καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων
αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι· ὑπὸ πν(ευμ)άτων ἀ-
καθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο· κ(αὶ)
πᾶς ὁ ὄχλος· ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ·
ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο· καὶ
ἰᾶτο πάντας· καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· εἰς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἔλεγεν· μακάριοι· οἱ πτωχοὶ
τῷ πν(εύματ)ι· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεί-
α τῶν οὐρανῶν· μακάριοι οἱ πεινῶντες
νῦν ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι
οἱ κλαίοντες· νῦν ὅτι γελάσετε· μακά-
ριοί ἐστε· ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄν-
θρωποι· καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς· καὶ
ὀνειδίσωσιν· καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα
ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου· χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· + [illegible] κδ· τοῦ ἁγ(ίου)
Προκόπου [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
τοῦ ὅλου [illegible] κε· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible] ἐκ [illegible] λου +

φες ἴδωμεν· εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων
αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ με-
γάλῃ· ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ τὸ κα-
ταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο·
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσ-
θη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ πο-
λλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁ-
γίων ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων· μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ·
εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν· καὶ ἐνε-
φανίσθησαν πολλοῖς· ὁ δὲ ἑκατόνταρ-
χος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· τηροῦντες τὸν Ἰν·
ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα,
ἐφοβήθησαν λέγοντες· ἀληθῶς θῦ
υἱὸς ἦν οὗτος· οἱ οὖν Ἰουδαῖοι· ἵνα μὴ
μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ· ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ με-
γάλη ἡ ἡμέρα· ἐκείνου τοῦ σαββάτου·
ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον· ἵνα κατεα-
γῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶ-
σιν· ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται· καὶ τοῦ
μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη·
καὶ τοῦ ἄλλου· τοῦ συσταυρωθέντος

αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν ἰν̅ ἐλθόντες, ὡς εἶδον
αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέα-
ξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν
στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν
ἔνυξεν· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύ-
ρηκεν· καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία
αὐτοῦ· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ
λέγει· ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε· ἐγέ-
νοντο γὰρ ταῦτα· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ·
ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ·
καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψον-
ται· εἰς ὃν ἐξεκέντησαν· ἦσαν δὲ
γυναῖκες· ἐκεῖ πολλαὶ ἀπὸ μα-
κρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκο-
λούθησαν τῷ ἰυ̅· ἀπὸ τῆς γαλιλαίας·
διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς
ἦν μαρία ἡ μαγδαληνή· καὶ μαρία ἡ
τοῦ ἰακώβου· καὶ ἰωσῆ μήτηρ· καὶ ἡ
μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου· ὀψίας δὲ
γενομένης· ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀ-
πὸ ἀριμαθείας· τοὔνομα ἰωσήφ·
ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ ἰυ̅· οὗ

τος· προσελθὼν τῷ πιλάτω· ἤτη-
σατο τὸ σῶμα τοῦ ἰυ̅· τότε ὁ πιλά-
τος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶ-
μα· καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰωσὴφ·
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ·
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ
μνημείῳ· ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ·
καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύ-
ρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν· ἦν δὲ ἐκεῖ
μαρία ἡ μαγδαληνή· καὶ ἡ ἄλλη μαρία·
καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου·
σαβ(βάτῳ) καὶ μετὰ τὴν ἑ(βδομάδα)· εὐα(γγέλιον) ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον)·
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀ· κεφ(άλαιον) ριβ´ + ἐτελ(είωθη)· κατὰ ματθ(αῖον)·
ψὲ σαββάτων· τῇ ἐπιφωσκούσῃ· εἰς μί-
αν σαββάτων· ἦλθεν μαρία ἡ μαγ-
δαληνή· καὶ ἡ ἄλλη μαρία· θεωρῆσαι
τὸν τάφον· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένε-
το μέγας· ἄγγελος γὰρ κυ̅· καταβὰς
ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν· ἀπεκύλισεν
τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας· καὶ ἐκάθη-
το ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα
αὐτοῦ ὡς ἀστραπή· καὶ τὸ ἔνδυμα
αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών· ἀπὸ δὲ

τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦ-
ντες· καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναιξὶ· μὴ
φοβεῖσθαι ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρω-
μένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη
γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν
τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος· καὶ ταχὺ πο-
ρευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαί-
αν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑ-
μῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ
μνημείου· μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς με-
γάλης· ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπα-
γγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ ἰδοὺ ὁ
Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρε-
τε· αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτη-
σαν αὐτοῦ τοὺς πόδας· καὶ προσεκύνη-
σαν αὐτῷ· τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ
φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε
τοῖς ἀδελφοῖς μου· ἵνα ἀπέλθωσιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· κἀκεῖ με ὄψονται·

πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού τινες τῆς
κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν
ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαν-
τα τὰ γενόμενα. καὶ συναχθέντες
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβού-
λιόν τε λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδω-
καν τοῖς στρατιώταις λέγοντες· εἴπατε
ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες
ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. καὶ
ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος,
ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀ-
μερίμνους ποιήσωμεν. οἱ δὲ λαβόν-
τες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδά-
χθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗ-
τος παρὰ Ἰουδαίοις ἕως τῆς σήμερον.
Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξα-
το αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἰδόντες αὐτὸν
προσεκύνησαν αὐτῷ. οἱ δὲ ἐδίστασαν.
καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς
λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες μαθη-
τεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντ-

αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ υἱοῦ·
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα· ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι· πάσας
τὰς ἡμέρας· ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰ-
ῶνος ἀμήν + + + + + + +

∴ μηνὶ σεπτεμβρίῳ α· ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου· εἰς μνήμην τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου + ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζα-
ρέτ· οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κα-
τὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων· εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ
ἀνέστη ἀναγνῶναι· καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βι-
βλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀνα-
πτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον·
οὗ ἦν γεγραμμένον· πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ
εἵνεκεν, ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασ-
θαι πτωχοῖς· ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι
τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· κη-
ρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν· καὶ πτύξας
τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκά-
θισεν·

καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ· ἤρξατο δὲ λέ-
γειν αὐτοῖς· ὅτι σήμερον πεπλήρωται·
ἡ γραφὴ αὕτη· ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· καὶ
πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ· καὶ ἐθαύ-
μαζον· ἐπὶ τοῖς λόγοις· τῆς χάριτος·
τοῖς ἐκπορευομένοις· ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ· + [illegible]

Εὐ(αγγέλιον)· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθι-
νή· καὶ ὁ π(ατ)ήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν· πᾶν
κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν· αἴ-
ρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον,
καθαίρει αὐτό· ἵνα πλείονα καρπὸν
φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε· διὰ
τὸν λόγον· ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε
ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς
τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν
ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέ-
λῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς· ἐὰν μὴ ἐν ἐ-
μοὶ μένητε· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος· ὑ-
μεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοί· κἀ-
γὼ ἐν αὐτῷ· οὗτος φέρει καρπὸν πολύν

ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. +

[illegible] προφήτου Ζαχαρίου· εὐ(αγγέλιον) [illegible] +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλάλησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων·

ἐπὶ τῆς μωσέως καθέδρας ἐκά-
θισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι· πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπω-
σιν ὑμῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποι-
εῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ
ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦ-
σιν· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα-
ρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι οἰκοδομεῖ-
τε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν·
καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δι-
καίων· καὶ λέγετε· εἰ ἤμεθα ἐν
ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ
ἂν ἤμεθα κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ
αἵματι τῶν προφητῶν· ὥστε μαρτυρεῖ-
τε ἑαυτοῖς· ὅτι υἱοί ἐστε
τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας·
Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς
καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
κτενεῖτε· καὶ σταυρώσετε· καὶ ἐ-
ξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς ὑμῶν· καὶ διώξετε ἀ-
πὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλ-

θῃ ἐφ' ὑμᾶς· πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκ-
χυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος ἄβελ τοῦ δικαίου· ἕως τοῦ
αἵματος ζαχαρίου· υἱοῦ βαραχί-
ου· ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ
ναοῦ· καὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἥξει πάντα ταῦτα
ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην· [illegible]
τῶ σαβ· τοῦ ἀρχιστρ(ατήγου) μιχ(αήλ)· [illegible]
[illegible] ἡ· τὸ γενέσιον τῆς ὑπ(εραγίας) θεοτόκου·
ἐκ τοῦ κ(ατὰ) λουκᾶν· [illegible]
τῶ καιρῶ ἐκείνω· εἰσῆλθεν ὁ ἰς·
εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόμα-
τι μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀ-
δελφὴ καλουμένη μαρία· ἣ καὶ
παρακαθίσασα· παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ ἰυ· ἤκουε τὸν λόγον αὐ-
τοῦ· ἡ δὲ μάρθα· περιεσπᾶτο
περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶ-
σα δὲ εἶπεν· κε οὐ μέλει σοι ὅ-
τι ἡ ἀδελφή μου· μόνην με κατέ-
λιπε διακονεῖν· εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα

μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς
δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰς. Μάρθα Μάρθα
μεριμνᾷς· καὶ τυρβάζει περὶ πο-
λλά· ἑνὸς δέ ἐστιν χρεία· Μαρί-
α δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέ-
ξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐ-
τῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα· ἐπάρασά τις φωνὴν
γυνὴ ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μα-
καρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε· κ(αὶ)
μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶ-
πεν· μενοῦνγε μακάριοι· οἱ ἀκού-
οντες τὸν λόγον τοῦ θῦ· καὶ φυλά-
σσοντες αὐτόν. + μηνὶ σεπτ(εμβρίῳ) θ΄· τῶν
ἁγ(ίων) καὶ δικαίων ἰωακεὶμ καὶ ἄννης:–
[illegible] ὁ ἐκ τοῦ ... λόγου ...
ζή(τει) σα(ββάτῳ) ... τοῦ λουκᾶ + ... [illegible]
εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν τιμίων ξύλων +
ζή(τει) σα(ββάτῳ) ... [illegible] ... ὁ φαρι-
σαῖος ... [illegible] ... δὲ λέγε. καὶ
[illegible] + ... αὐτῷ ...
... πρὸ ... [illegible] ... καὶ εἰς
εἰς προσκύνησιν τῶν ... καὶ εἰς
... τοῦ ... αὐτὸ ... εἰς ...
[illegible]

[illegible] ἑβδ(ομάδος) [illegible] ιβ΄· εἰς προσκύνησιν [illegible]
χ(ριστο)ῦ· καὶ εἰς [illegible] τοῦ ἁγί(ου) κόσμου· [illegible]

Τῶ καιρῶ ἐκείνω· συνήγαγον οἱ ἀρ-
χιερεῖς· καὶ οἱ φαρισαῖοι· συνέδρει-
ον κατὰ τοῦ ι(ησο)ῦ· λέγοντες· τί ποιοῦμεν·
ὅτι οὗτος ὁ ἄν(θρωπ)ος· πολλὰ σημεῖα ποιεῖ·
ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως· πάντες
πιστεύσωσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσον-
ται οἱ ῥωμαῖοι· καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν
καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος· εἷς δέ
τις ἐξ αὐτῶν καϊάφας· ἀρχιερεὺς ὢν
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· εἶπεν αὐτοῖς·
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐδὲ δια-
λογίζεσθε· ὅτι συμφέρει ἡμῖν· ἵ-
να εἷς ἄν(θρωπ)ος ἀποθάνη ὑπὲρ τοῦ λα-
οῦ· καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται·
τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλ-
λὰ ἀρχιερεὺς ὢν· τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐ-
κείνου· προεφήτευσεν· ὅτι ἔμελ-
λεν ὁ ι(ησοῦ)ς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ
οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον· ἀλλ' ἵνα
καὶ τὰ τέκνα τοῦ θ(εο)ῦ· τὰ διεσκορπι-
σμένα· συναγάγη εἰς ἕν· ἀπ' ἐκείνης

τῆς ἡμέρας· συνεβουλεύσαντο ἵνα
ἀποκτείνωσιν αὐτόν· ἰσ οὐκέτι
παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς ἰου-
δαίοις· ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου·
εἰς ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν· κἀκεῖ
διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ +
κυ τῶν ἁγίων ιε· εἰς προσκύνησιν τῶν
τιμί(ων) ξύλων + ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ἰω(άννην) +
εἶπεν ὁ κσ· ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς
ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν· ἐὰν
ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολου-
θείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ
ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν
τις ἐμοὶ διακονῇ· τιμήσει αὐτὸν
ὁ πήρ· νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ
τί εἴπω· πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥ-
ρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον
εἰς τὴν ὥραν ταύτην· πάτερ δόξα-
σόν σου τὸ ὄνομα· ἦλθεν οὖν φωνὴ
καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω·

ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔ-
λεγεν· βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλε-
γον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπε-
κρίθη ἰσ̅ καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ
φωνὴ γέγονεν· ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρί-
σις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων
τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔ-
ξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάν-
τας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ
ἔλεγεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔ-
μελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νό-
μου· ὅτι ὁ χσ̅ μένει εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις· δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνου̅. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰσ̅.
ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν
ἐστί· περιπατεῖτε· ἕως τὸ φῶς
ἔχειτε· ἵνα μὴ σκοτεία ὑμᾶς κα-
ταλάβοι· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκο-
τίᾳ· οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ
φῶς ἔχειτε· πιστεύετε εἰς τὸ φῶς·
ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε·

καὶ φέρουσιν αὐτὸν· ἐπὶ Γολγοθᾶ
τόπον· ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον·
κρανίου τόπος† καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
πιεῖν· ἐσμυρνισμένον οἶνον† ὁ δὲ οὐ
κ ἔλαβεν† καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν δι
εμερίζοντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· βά
λλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά· τίς τί ἄρει·†
ἦν δὲ ὥρα τρίτη· καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν† καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας
αὐτοῦ· ἐπιγεγραμμένη· ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων† καὶ σὺν αὐτῷ σταυ
ροῦσιν δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν· καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ† καὶ ἐπληρώ
θη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνό
μων ἐλογίσθη· καὶ οἱ παραπορευόμε
νοι ἐβλασφήμουν αὐτόν· κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ λέγοντες·†
οὐά· ὁ καταλύων τὸν ναόν· καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν· σῶσον
σεαυτόν· καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυ
ροῦ† ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμ
παίζοντες· πρὸς ἀλλήλους· μετὰ τῶν
γραμματέων ἔλεγον† ἄλλους ἔσωσεν

ἀνάγνω(σμα)· οἱ μακάριοι· διὰ ξύλου ... προκείμενον· διεμερίσαντο· ὁ θ(εό)ς ὁ θ(εό)ς

ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ βασι-
λεὺς τοῦ ἰ(σρα)ὴλ· καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ· ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν
αὐτῷ + ἀρχ(ὴ) β' ἐκ κατὰ ματθ(αῖον) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ + ἐλθόντες οἱ στρατι-
ῶται· εἰς τόπον λεγόμενον γολγοθᾶ·
ὅ ἐστι λεγόμενος· κρανίου τόπος· + ἔδω-
καν αὐτῷ· πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς με-
μιγμένον + καὶ γευσάμενος· οὐκ ἤθε-
λεν πιεῖν + σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν·
διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
βάλλοντες κλῆρον + ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν· ὑπὸ τοῦ προφήτου· διεμε-
ρίσαντο τὰ ἱμάτιά μου· ἑαυτοῖς· καὶ
ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου· ἔβαλον κλῆρον +
καθήμενοι δὲ ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ·
καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ· τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμέ-
νην· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαί-
ων + τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο
λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν· καὶ εἷς ἐξ εὐω-
νύμων + οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐ-

βλασφήμουν αὐτόν· κινοῦντες τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν· καὶ λέγοντες· + ὁ καταλύ-
ων τὸν ναόν· καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδο-
μῶν· σῶσον σεαυτόν· + εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κα-
τάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· + ὁμοίως δὲ· καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς· ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γρα-
μματέων· ἔλεγον· + ἄλλους ἔσωσεν·
ἑαυτὸν· οὐ δύναται σῶσαι, εἰ βασι-
λεὺς Ἰσραήλ ἐστιν· καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· + πέποι-
θεν ἐπὶ τὸν θεόν· ῥυσάσθω αὐτόν· + εἶπεν γὰρ
ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός· + τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταί·
οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ· ὠνείδιζον
αὐτῷ· + ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας· σκότος ἐ-
γένετο· ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἕως ὥρας ἐ-
νάτης· + περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν· ἀ-
νεβόησεν ὁ Ἰησοῦς· φωνῇ μεγάλῃ λέγων·
ἠλὶ ἠλί· λιμὰ σαβαχθανί· + τοῦτ' ἔστιν,
θεέ μου θεέ μου· ἱνατί με ἐγκατέλει-
πες· + τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκού-
σαντες, ἔλεγον· + ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος· +
Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ
λαβὼν σπόγγον· πλήσας τε ὄξους· καὶ π

οἱ ἀμν βαθμοὶ τό

ρι θεὶς καλάμω· ἐπότιζεν αὐτόν· οἱ δὲ
λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν· εἰ ἔρχε-
ται Ἠλίας σώσων αὐτόν· ὁ δὲ ἰς πάλιν·
κράξας φωνῇ μεγάλῃ· ἀφῆκεν τὸ
πνα· καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ να-
οῦ· ἐσχίσθη εἰς δύο· ἀπὸ ἄνωθεν, ἕως
κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσ-
χίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν·
καὶ πολλὰ σώματα· τῶν κεκοιμημένων·
ἁγίων ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων· μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ· εἰ-
σῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν· καὶ ἐνεφα-
νίσθησαν πολλοῖς· ὁ δὲ ἑκατόνταρχος· καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ· τηροῦντες τὸν ἰν· ἰδόντες τὸν
σεισμόν· καὶ τὰ γενόμενα· ἐφοβήθησαν
σφόδρα λέγοντες· ἀληθῶς θῦ υἱὸς ἦν οὗτος·
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤγοντο σὺν τῷ ἰῦ· καὶ
ἕτεροι δύο κακοῦργοι ἀναιρεθῆναι· καὶ ὅτε
ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον· τὸν λεγόμενον κρα-
νίον· ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούρ-
γους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν·
ὁ δὲ ἰς ἔλεγεν· πάτερ ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι

δασιν τί ποιοῦσιν +· διαμεριζόμενοι δὲ·
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· ἔβαλλον κλῆρον καὶ
εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν +· ἐξεμυκτήριζον
δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγον-
τες· ἄλλους ἔσωσεν· σωσάτω ἑαυτόν +
εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χ(ριστό)ς ὁ τοῦ θ(εο)ῦ ἐκλεκτός +
ἐνέπαιζον δὲ· καὶ οἱ στρατιῶται προσερ-
χόμενοι· καὶ ὄξος προσφέροντες· καὶ
λέγοντες αὐτῷ +· εἰ σὺ εἶ· ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων· σῶσον σεαυτόν +· ἦν δὲ καὶ ἡ
ἐπιγραφή· γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ· γράμ-
μασιν ἑλληνικοῖς· καὶ ῥωμαϊκοῖς·
καὶ ἑβραϊκοῖς +· οὗτός ἐστιν· ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων +· εἷς δὲ τῶν κρεμασθέν-
των κακούργων ἐβλασφήμει αὐτῷ· +
λέγων +· εἰ σὺ εἶ ὁ χ(ριστό)ς· σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡ-
μᾶς· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετίμα
αὐτῷ· λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θ(εό)ν· ὅτι
ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ +· καὶ ἡμεῖς μὲν·
δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμ-
βάνομεν +· οὗτος δὲ, οὐδὲν ἄτοπον ἔπρα-
ξεν +· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰ(ησο)ῦ +· μνήσθητί μου κ(ύρι)ε·
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου +· Καὶ εἶ

πεν αὐτῷ ὁ ἰσ· ἀμὴν λέγω σοι· σήμε
ρον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ·
ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη· καὶ σκότος ἐ
γένετο ἐφ' ὅ λην τὴν γῆν· ἕως
ὥρας ἐνάτης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλι
ος· καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ με
γάλῃ ὁ ἰσ εἶπεν· πάτερ· εἰς χεῖράς σου
παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα
εἰπὼν ἐξέπνευσεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόν
ταρχος τὸ γενόμενον· ἐδόξασεν τὸν
θν λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαι
ος ἦν· καὶ πάντες οἱ συμπαραγενό
μενοι ὄχλοι· ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην
θεωροῦντες τὰ γενόμενα· τύπτοντες
αὐτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον· εἱστήκει
σαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μα
κρόθεν· καὶ γυναῖκες αἱ συνακολου
θήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ὁ
ρῶσαι ταῦτα + + ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἱστήκεισαν πα
ρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰυ· ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ
ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· μαρία

ἡ τοῦ κλωπᾶ· καὶ μαρία ἡ μαγδα-
λη<ν>ή· ἰ(ησοῦ)ς οὖν ἰδὼν τὴν μ(ητέ)ρα· καὶ τὸν
μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα· λέ-
γει τῇ μ(ητ)ρὶ αὐτοῦ· γύναι· ἰδοὺ ὁ υἱός σου· +
εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· +
καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ὥρας· ἔλαβεν ὁ
μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια· μετὰ
τοῦτο· ἰδὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ὅτι πάντα ἤδη τετέ-
λεσται· ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή· λέγει·
διψῶ· σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ
ὑσσώπῳ περιθέντες· προσήνεγκαν
αὐτοῦ τῷ στόματι· ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ
ὄξος ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἶπεν· τετέλεσται· καὶ κλί-
νας τὴν κεφαλήν· παρέδωκεν τὸ
πνεῦμα· οἱ οὖν ἰουδαῖοι· ἵνα μὴ μείνῃ
ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· τὰ σώματα ἐν τῷ
σαββάτῳ· ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν
γὰρ· μεγάλη ἡ ἡμέρα· ἐκείνου τοῦ σαβ-
βάτου· ἠρώτησαν τὸν πιλάτον·
ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη·
καὶ ἀρθῶσιν· ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶ-
ται· καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν
τὰ σκέλη· καὶ τοῦ ἄλλου· τοῦ συσταυ-

[illegible] ἰω[illegible] [illegible]
[illegible]

ρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰν ἐλ
θόντες· ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκό
τα· οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλ
λ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ·
τὴν πλευρὰν ἔνυξεν· καὶ εὐθέως ἐξῆλ
θεν αἷμα· καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς
μεμαρτύρηκεν· καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρ
τυρία αὐτοῦ· κἀκεῖνος οἶδεν· ὅτι ἀ
ληθῆ λέγει· ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε· ἐ
γένετο δὲ ταῦτα· ἵνα ἡ γραφὴ πληρω
θῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ·
πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃ
ν ἐξεκέντησαν· [illegible]
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ
ἀπὸ Ἀριμαθαίας· εὐσχήμων βουλευ
τής· ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος·
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· τολμήσας
εἰσῆλθεν πρὸς Πιλᾶτον· καὶ ᾐτήσατο·
τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· ὁ δὲ Πιλᾶτος· ἐθαύ
μασεν· εἰ ἤδη τέθνηκεν· καὶ προσκα
λεσάμενος τὸν κεντυρίωνα· ἐπηρώ
τησεν αὐτόν· εἰ πάλαι ἀπέθανεν· καὶ
γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος· ἐδωρήσατο

το· τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ· καὶ ἀγο
ράσας σινδόνα· καὶ καθελὼν αὐτὸν·
ἐνείλησεν τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν
αὐτὸν ἐν μνημείῳ· ὃ ἦν λελατομημέ
νον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον·
ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου· ἡ δὲ μαρί
α ἡ μαγδαληνή· καὶ μαρία ἰωσῆ ἐθεώ
ρουν ποῦ τίθεται· τέλος· ιγ· ... δό ξ
ὧδε καὶ ἐκεῖνο· ἠρώτησεν τὸν πι ζω
λάτον· ὁ ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας· ὢν κε κ
μαθητὴς τοῦ ἰησοῦ· κεκρυμμένος δὲ κη α
διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων· ἵνα ἄ ει 7
ρῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πι εὐαγγ
λάτος· ἦλθεν οὖν· καὶ ἦρε τὸ σῶμα
τοῦ ἰησοῦ· ἦλθεν δὲ καὶ νικόδημος· ὁ ἐλ
θὼν πρὸς τὸν ἰησοῦν· νυκτὸς τὸ πρῶτον·
φέρων μίγμα σμύρνης· καὶ ἀλόης· ὡς
λίτρας ἑκατόν· ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα
τοῦ ἰησοῦ· καὶ ἔδησαν αὐτὸ· ἐν ὀθονί
οις· μετὰ τῶν ἀρωμάτων· καθὼς ἔθος
ἐστὶν· τοῖς ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν· ἦ
ν δὲ ἐν τῷ τόπῳ· ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος·
καὶ ἐν τῷ κήπῳ· μνημεῖον καινόν· ἐν ᾧ

οὐδέπω· οὐδεὶς ἐτέθη + ἐκεῖ οὖν δι
ὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων·
ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον· ἔθηκαν
τὸν Ἰ(ησοῦ)ν + Εὐ(αγγέλιον) ιθ' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον) +
Τῇ ἐπαύριον· ἥτις ἐστὶν· μετὰ τὴν παρα
σκευήν· συνήχθησαν· οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι· πρὸς Πιλᾶτον λέγοντες· +
Κ(ύρι)ε ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶ
πεν ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρο
μαι + κέλευσον οὖν· ἀσφαλισθῆναι τὸν
τάφον· ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας + μήπο
τε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· νυκτὸς
κλέψωσιν αὐτόν· καὶ εἴπωσιν τῷ λα
ῷ· ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν + καὶ ἔσται
ἡ ἐσχάτη πλάνη· χείρων τῆς πρώτης· +
Ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος + ἔχετε κουστω
δίαν + ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴ
δατε + οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφα
λίσαντο τὸν τάφον· σφραγίσαντες τὸν
λίθον· μετὰ τῆς κουστωδίας + + +
[illegible] καὶ [illegible] [illegible] +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἔλα
βον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρε

βύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἰυ̅· ὥστε θα-
νατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν
ἀπήγαγον· καὶ παρέδωκαν αὐτὸν πον-
τίῳ πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι· τότε ἰδὼν
ἰούδας ὁ παραδοὺς αὐτὸν· ὅτι κα-
τεκρίθη, μεταμεληθεὶς· ἀπέστρεψεν
τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦ-
σιν· καὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων· ἥμαρ-
τον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ εἶπ(ον)·
τί πρὸς ἡμᾶς· σὺ ὄψει· καὶ ῥίψας τὰ
ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ· ἀνεχώρησε· καὶ
ἀπελθὼν ἀπήγξατο· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· οὐκ ἔξεστιν
βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ
τιμὴ αἵματός ἐστιν· συμβούλιον δὲ
λαβόντες· ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν· τὸν ἀ-
γρὸν τοῦ κεραμέως· εἰς ταφὴν τοῖς
ξένοις· διὸ ἐκλήθη· ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος·
ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον· τότε
ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν· διὰ ἱερεμίου τοῦ
προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ
τριάκοντα ἀργύρια· τὴν τιμὴν τοῦ τε-
τιμημένου· ὃν ἐτιμήσαντο· ἀπὸ υἱῶν ἰηλ̅·

καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν
τοῦ κεραμέως· καθὰ συνέταξέ
μοι κς· ὁ δὲ ῑς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ
ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· ὁ δὲ ῑς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέ-
γεις· Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν
ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων· καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων· οὐδὲν ἀπεκρίνατο· τότε λέ-
γει αὐτῷ ὁ πιλᾶτος· οὐκ ἀκούεις πό-
σα σου καταμαρτυροῦσιν· καὶ οὐκ ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ· πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥ-
στε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν· κα-
τὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπο-
λύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθε-
λον· εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίση-
μον· λεγόμενον βαραββᾶν· συνηγ-
μένων οὖν αὐτῶν· εἶπεν αὐτοῖς ὁ
πιλᾶτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω
ὑμῖν· βαραββᾶν ἢ ῑν· τὸν λεγόμε-
νον χν· ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον πα-
ρέδωκαν αὐτόν· καθημένου δὲ αὐ-

τοῦ μ· ἐπὶ τοῦ βήματος· ἀπέστειλεν
πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ
καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπα
θον κατ' ὄναρ σήμερον δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι· ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν βαραββᾶν·
τὸν δὲ ἰν̄ ἀπολέσωσιν· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε
ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν· οἱ δὲ
εἶπον· βαραββᾶν· λέγει αὐτοῖς ὁ πι
λᾶτος· τί οὖν ποιήσω ἰν̄ τὸν λεγόμε
νον χν̄· λέγουσιν πάντες· σταυρωθήτω· ὁ δὲ
ἡγεμὼν εἶπεν· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν·
οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυ
ρωθήτω· ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος ὅτι οὐ
δὲν ὠφελεῖ· ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γί
νεται· λαβὼν ὕδωρ· ἀπενίψατο ἀ
πέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῷός εἰ αἵματος
μι ἀπὸ τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄ τοῦ
ψεσθε· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶ
πεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ· ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἐ
πὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· τότε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ ἰν̄ φραγελ

λλώσας παρέδωκεν· ἵνα σταυρωθῆ·
τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος· πα-
ραλαβόντες τὸν ἰν̄· εἰς τὸ πραιτώριον·
συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν·
καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν χλαμύδα κοκκί-
νην· καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν·
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
κάλαμον· ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ
γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐ-
νέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες
εἰς αὐτόν· ἔλαβον τὸν κάλαμον· καὶ
ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ· ἐξέδυσαν αὐτὸν
τὴν χλαμύδα· καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐ-
τὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι· ἐξερχόμενοι δὲ·
εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖον· ὀνόματι σί-
μωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν· ἵνα ἄρῃ
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ ἐλθόντες εἰς τό-
πον λεγόμενον γολγοθᾶ· ὅ ἐστι μεθερ-
μηνευόμενον κρανίου τόπος· ἔδωκαν
αὐτῷ πιεῖν ὄξος· μετὰ χολῆς μεμιγ-

μένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελεν
πιεῖν· σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμε
ρίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες
κλῆρον· καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν
ἐκεῖ· καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κε
φαλῆς αὐτοῦ· τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γε
γραμμένην· οὗτός ἐστιν· ἰς· ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· τότε σταυροῦνται
σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν·
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων· εἷς δὲ τῶν κρε
μασθέντων κακούργων· ἐβλάσ
φήμει αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ χς σῶσον
σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ
φοβῇ σὺ τὸν θν· ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίμα
τι εἶ· καὶ ἡμεῖς μὲν· δικαίως· ἄξι
α γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν·
οὗτος δὲ· οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν·
καὶ ἔλεγεν τῷ ἰυ· μνήσθητί μου κε·
ὅταν ἔλθῃς· ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς· ἀμὴν λέγω σοι· σή
μερον· μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδεί
σω· οἱ δὲ παραπορευόμενοι· ἐβλασ

φημουν αὐτόν· κινοῦντες τὰς κεφα
λὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων
τὸν ναόν· καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδο
μῶν· σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ·
καὶ κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοίως δὲ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς· ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν
γραμματέων καὶ φαρισαίων· ἔλεγον·
ἄλλους ἔσωσεν· ἑαυτὸν οὐ δύναται
σῶσαι· εἰ βασιλεὺς ἰσλ ἐστιν· κατα
βάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· καὶ πιστεύσο
μεν εἰς αὐτόν· πέποιθεν ἐπὶ τὸν θν· ῥυ
σάσθω αὐτόν· εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ
ὅτι θῦ εἰμὶ υἱός· ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας ἕ
ως ὥρας ἐνάτης· σκότος ἐγένετο· πε
ρὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν· ἀνεβόησεν
ὁ ἰς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ
σαβαχθανί· τοῦτ' ἔστιν θεέ μου θεέ
μου ἱνατί με ἐγκατέλιπες· τινὲς
δὲ τῶν ἑστώτων ἐκεῖ ἔλεγον ὅτι ἠ
λίαν φωνεῖ οὗτος· καὶ εὐθέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν· καὶ λαβὼν σπόγγον· πλή
σας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ· ἐ
πότιζεν αὐτόν· οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον ἄφ

κὲ ἠρνήσατο· ὁ π(έτρο)ς ἐκεῖνος κ(αὶ) εἶπεν· οὐκ εἰμί· +
λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιε-
ρέως· συγγενὴς ὢν· οὗ ἀπέκοψεν πέ-
τρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ
κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο
ὁ πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνη-
σεν· ἄγουσιν τὸν ἰν ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς
τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐ-
κ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον· ἵνα μὴ μιαν-
θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσιν τὸ πάσχα· +
ἐ [illegible] ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· οἱ στρατιῶται κρα-
τήσαντες τὸν ἰν· ἀπήγαγον πρὸς καϊά-
φαν τὸν ἀρχιερέα· ὅπου οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν·
ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μα-
κρόθεν· ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιε-
ρέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω· ἐκάθητο
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος· +
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ
τὸ συνέδριον· ἐζήτουν ψευδομαρ-
τυρίαν κατὰ τοῦ ἰυ· ὅπως θανατώ-
σωσιν αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρον· καὶ

πολλῶν ψευδομαρτύρων· προσελ-
θόντων οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ προσ-
ελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον·
οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦσαι τὸν να-
ὸν τοῦ θεοῦ· καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκο-
δομῆσαι αὐτόν· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχι-
ερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνει;
τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐ-
σιώπα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ
τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας·
πλὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱ-
ὸν τοῦ ἀνθρώπου· καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυ-
νάμεως· καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ· τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφή-
μησεν· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων·
ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν
αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ ἀποκριθέν-
τες εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστίν· τό-
τε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ·
καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρά-

πισαν λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν
χριστέ· τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· ὁ δὲ πέτρος ἔ-
ξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προ-
σῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγου-
σα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰησοῦ τοῦ γαλιλαί-
ου· ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων·
λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις· ἐξελθόντα
δὲ αὐτὸν· εἰς τὸν πυλῶνα· εἶδεν αὐτὸν
ἄλλη· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ οὗτος
ἦν· μετὰ ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου· καὶ πάλιν
ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄν-
θρωπον· μετὰ μικρὸν δέ· προσελθόν-
τες οἱ ἑστῶτες· εἶπον τῷ πέτρῳ· ἀ-
ληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λα-
λιά σου· δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο·
καταθεματίζειν· καὶ ὀμνύειν· ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέ-
κτωρ ἐφώνησεν· καὶ ἐμνήσθη ὁ πέ-
τρος· τοῦ ῥήματος ἰησοῦ εἰρηκότος αὐ-
τῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι· τρεῖς
ἀπαρνήσει με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω· ἔ-
κλαυσε πικρῶς + ἐυ(αγγέλιον) δ' ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην) +
τῇ μεγάλῃ παρ(ασκευῇ)· ὥρα· θ' +

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην) [illegible] +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄγουσι τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἀ-
πὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ
πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ
πραιτώριον· ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ'
ἵνα φάγωσιν τὸ πάσχα· ἐξῆλθεν οὖν ὁ
Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς· καὶ εἶπεν· τίνα
κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου
τούτου· ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ +
εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι πα-
ρεδώκαμεν αὐτόν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς· καὶ
κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν +
εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ
ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ
λόγος τοῦ Ἰ(ησο)ῦ πληρωθῇ· ὃν εἶπεν ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀπο-
θνήσκειν· εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώ-
ριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν
Ἰ(ησοῦ)ν· καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀφ' ἑ-
αυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον
περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Πιλᾶ-

τος· + μήτι ἐγὼ ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος
τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν
σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη ἰ(ησοῦ)ς· +
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου +
ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή· οἱ ὑπηρέται ἂν
οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ
τοῖς ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ
ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν· εἶπεν οὖν αὐ-
τῷ ὁ πιλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη ἰ(ησοῦ)ς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς
εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι· καὶ
εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· ἵ-
να μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν
ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φω-
νῆς· λέγει αὐτῷ ὁ πιλᾶτος· τί ἐστιν ἀ-
λήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλ-
θεν πρὸς τοὺς ἰουδαίους· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρί-
σκω ἐν αὐτῷ· ἔστιν δὲ συνήθεια
ὑμῖν· ἵνα ἕνα ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα·
βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
βασιλέα τῶν ἰουδαίων; ἐκραύγα-

σταύρωσον· πάλιν πάντες λέγοντες·
μὴ τοῦτον· ἀλλὰ τὸν βαραββᾶν· ἦν
δὲ ὁ βαραββᾶς λῃστής· τότε οὖν ἔλαβεν
ὁ πιλᾶτος τὸν ἰν̅· καὶ ἐμαστίγωσεν·
καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον
ἐξ ἀκανθῶν· ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κε-
φαλῇ· καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέ-
βαλον αὐτῷ· καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν
αὐτῷ ῥαπίσματα· ἐξῆλθεν οὖν πά-
λιν ἔξω ὁ πιλᾶτος· καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω ἵνα γνῶτε
ὅτι οὐδεμίαν ἐν αὐτῷ αἰτίαν εὑρίσ-
κω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ ἰς̅ ἔξω· φορῶν τὸν
ἀκάνθινον στέφανον· καὶ τὸ πορφυ-
ροῦν ἱμάτιον· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε
ὁ ἄνθρωπος· ὅτε οὖν ἴδον αὐτὸν οἱ ἀρχι-
ερεῖς· καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέ-
γοντες· σταύρωσον· σταύρωσον αὐτόν· λέ-
γει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑ-
μεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσ-
κω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἀπεκρίθησαν αὐ-
τῷ οἱ ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν·

καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀπο
θανεῖν· ὅτι ἑαυτὸν θῦ υἱὸν ἐποίησεν· +
ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλᾶτος τοῦτον τὸν
λόγον· μᾶλλον ἐφοβήθη· καὶ εἰσῆλ
θεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν· καὶ λέγει
τῷ ἰῦ· πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ ἰς ἀπόκρισιν
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πιλά
τος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας· ὅτι ἐ
ξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε; καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη ἰς· οὐκ εἶ
χες ἐξουσίαν· οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ· εἰ μὴ
ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ πα
ραδιδούς μέ σοι· μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει· +
ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ πιλᾶτος ἀπολῦσαι
αὐτόν· οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγον
τες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς· οὐκ εἶ φί
λος τοῦ καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν
ποιῶν· ἀντιλέγει τῷ καίσαρι· ὁ οὖν πι
λᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον· ἤγα
γεν ἔξω τὸν ἰν· καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ
βήματος· εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρω
τον· ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ· ἦν δὲ πα
ρασκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· +

ω ρα΄ ω α

καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς
ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον ἆρον σταύ-
ρωσον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τὸν
βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθη-
σαν αὐτῷ· οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βα-
σιλέα εἰ μὴ καίσαρα· τότε οὖν παρέδω-
κεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ· τέλος·
ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἰδὼν ἰούδας ὅτι κα-
τεκρίθη· μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψεν τὰ
τριάκοντα ἀργύρια· τοῖς ἀρχιερεῦσιν
καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων· ἥμαρ-
τον· παραδοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ εἶ-
πον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει· καὶ ῥίψας
τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ· ἀνεχώρησεν·
καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο· οἱ δὲ ἀρχιε-
ρεῖς· λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· οὐ-
κ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβα-
νᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστιν· συμ-
βούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν
τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖ-
νος ἀγρὸς αἵματος· ἕως τῆς σήμερον· +

τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ ἱερεμί-
ου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλα-
βον τὰ τριάκοντα ἀργύρια· τὴν τιμὴν
τοῦ τετιμημένου· ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ
υἱῶν ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀ-
γρὸν τοῦ κεραμέως· καθὰ συνέταξέ μοι
κύριος· ὁ δὲ ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ
ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ὁ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων; ὁ δὲ ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέ-
γεις· καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν
ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσ-
βυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο· τότε
λέγει αὐτῷ ὁ πιλᾶτος· οὐκ ἀκού-
εις πόσα σοῦ καταμαρτυροῦσιν;
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ
ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγε-
μόνα λίαν· κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώ-
θει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν τῷ ὄχλῳ
ἕνα δέσμιον ὃν ἤθελον· εἶχον δὲ τό-
τε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον βα-
ραββᾶν· συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τίνα θέλε-

ται· ἀπολύσω ὑμῖν Βαραββᾶν· ἢ ἰν̄
τὸν λεγόμενον χν̄· ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθό
νον παρέδωκαν αὐτόν· καθημένου
δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος· ἀπέ
σταλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγου
σα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ·
πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον· κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς· καὶ οἱ πρε
σβύτεροι· ἔπεισαν τοὺς ὄχλους· ἵνα
αἰτήσονται τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ
ἰν̄ ἀπολέσωσιν· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλετε
ἀπὸ τῶν δύο· ἀπολύσω ὑμῖν· οἱ
δὲ εἶπον· Βαραββᾶν· λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλάτος· τί οὖν ποιήσω ἰν̄· τὸν λε
γόμενον χν̄· λέγουσιν αὐτῷ πάντες· στα
υρωθήτω· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· τί
γὰρ κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισσῶς
ἔκραζον λέγοντες· σταυρωθήτω· ἰ
δὼν δὲ ὁ πιλάτος· ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ·
ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται· λαβὼν
ὕδωρ· ἀπενίψατο τὰς χεῖρας· ἀ
πέναντι τοῦ ὄχλου· λέγων· ἀθῷός

εἰμι· ἀπὸ τοῦ δϊκαίου τούτου· ὑμεῖς
ὄψεσθαι· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς·
εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς·
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· τότε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ
ἰν φραγελλώσας· παρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ· τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡ
γεμόνος· παραλαβόντες τὸν ἰν· εἰς τὸ
πραιτώριον· συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν· ὅλην
τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν·
περιέθηκαν αὐτῷ· χλαμύδα κοκκί
νην· καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκαν
θῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ
τοῦ· καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐ
τοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπρος
θεν αὐτοῦ· ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες·
χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ
ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν· ἔλαβον τὸν κά
λαμον· καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτόν· ἐ
ξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα· καὶ ἐ
νέδυσαν αὐτὸν· τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ
ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι· ἐ

ξερχόμενοι δέ. εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖ-
ον· ὀνόματι σίμωνα· τοῦτον ἠγγά-
ρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ·

ευα΄ ϛ΄· ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· οἱ στρατιῶται ἀπή-
γαγον τὸν ἰν· εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ κα-
ϊάφα· ὅ ἐστιν πραιτόριον· καὶ συγ-
καλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐν-
δύουσιν αὐτὸν πορφύραν· καὶ περι-
τιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθι-
νον στέφανον· καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι
αὐτόν· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαί-
ων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν
καλάμῳ· καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ
τιθέντες τὰ γόνατα· προσεκύνουν
αὐτῷ· καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτόν· ἐξέ-
δυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν· καὶ ἐνέ-
δυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ
ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐ-
τόν· καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τι-
να· σίμωνα κυρηναῖον· ἐρχόμε-
νον ἀπ᾽ ἀγροῦ· τὸν πατέρα ἀλεξάνδρου
καὶ ῥούφου· ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ·

εὐαγγέλια ιβ τῶν ἁγίων πα(θῶν)· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)+
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ν- 7
ῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου· καὶ
ὁ θ(εὸ)ς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ θ(εὸ)ς ἐδο-
ξάσθη ἐν αὐτῷ· καὶ ὁ θ(εὸ)ς δοξάσει αὐ-
τὸν ἐν ἑαυτῷ· καὶ εὐθὺς δοξάσει
αὐτόν+ τεκνία· ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν
εἰμι· ζητήσετέ με+ καὶ καθὼς εἶπον
τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐ-
γώ· ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν+ καὶ
ὑμῖν λέγω ἄρτι+ ἐντολὴν καινὴν δί-
δωμι ὑμῖν· ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλή-
λους+ καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ
ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τούτῳ
γνώσονται πάντες· ὅτι ἐμοὶ μαθη-
ταί ἐστε· ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλή-
λοις+ λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κ(ύρι)ε+
ποῦ ὑπάγεις+ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς+
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι
νῦν ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκο-
λουθήσεις μοι+ λέγει αὐτῷ Πέτρος·
κ(ύρι)ε+ διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολου-

θῆσαι ἄρτι· τὴν ψυχήν μου, ὑπὲρ σοῦ
θήσω· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ι̅ς̅· τὴν ψυ
χήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀ
μήν, λέγω σοι· οὐ μὴ ἀλέκτωρ φω
νήσει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς· μὴ τα
ρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύ
ετε εἰς τὸν θ̅ν̅· καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύε
τε· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ π̅ρ̅ς̅ μου μο
ναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν
ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τό
πον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ ἑ
τοιμάσαι ὑμῖν τόπον· πάλιν
ἔρχομαι· καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς
πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐ
γώ· καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου ἐ
γὼ ὑπάγω οἴδατε· καὶ τὴν ὁδὸν
οἴδατε· λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κ̅ε̅·
οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς
δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι· λέ
γει αὐτῷ ὁ ι̅ς̅· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς· καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχε
ται πρὸς τὸν π̅ρ̅α̅· εἰ μὴ δι' ἐμοῦ·
εἰ ἐγνώκειτέ με· καὶ τὸν π̅ρ̅α̅ μου

ἐγνώκειτε ἄν + καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε
αὐτόν· καὶ ἑωράκατε αὐτόν. λέ-
γει αὐτῷ Φίλιππος· κύριε, δεῖξον ἡμῖν
τὸν πατέρα· καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν + λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τοσοῦτον χρόνον με-
θ' ὑμῶν εἰμι· καὶ οὐκ ἔγνωκάς
με Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑ-
ώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέ-
γεις δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύ-
εις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ
ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ
ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα +
πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ· (ρ)
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί + εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα
ταῦτα πιστεύετέ μοι. ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔρ-
γα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει +
καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐ-
γὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι·
καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί
μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξα-
σθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι
αἰτήσητε

θῆσαι ἄρτι· τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ
θήσω· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς· τὴν ψυ-
χήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω σοι· οὐ μὴ ἀλέκτωρ φω-
νήσει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς· μὴ τα-
ρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύ-
ετε εἰς τὸν θν· καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύε-
τε· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρς μου μο-
ναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν
ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τό-
πον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ ἑ-
τοιμάσαι ὑμῖν τόπον· πάλιν
ἔρχομαι· καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς
πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐ-
γώ· καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου ἐ-
γὼ ὑπάγω οἴδατε· καὶ τὴν ὁδὸν
οἴδατε· λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κε
οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς
δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; λέ-
γει αὐτῷ ὁ ἰς· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς· καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχε-
ται πρὸς τὸν πρα· εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ
ἐγνώκειτέ με· καὶ τὸν πρα μου

ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε
αὐτόν· καὶ ἑωράκατε αὐτόν. λέ-
γει αὐτῷ Φίλιππος· κύριε, δεῖξον ἡμῖν
τὸν πατέρα· καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τοσοῦτον χρόνον με-
θ' ὑμῶν εἰμι· καὶ οὐκ ἔγνωκάς
με Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑ-
ώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέ-
γεις δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύ-
εις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ
ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ
ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.
πιστεύετέ μοι· ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί·
ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα
ταῦτα πιστεύετέ μοι. ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔρ-
γα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει·
καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐ-
γὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.
καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί
μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξα-
σθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι

ΠΡΟΗΓ.

αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐ-
γὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με· τὰς
ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσηται· καὶ ἐ-
γὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα· Καὶ ἄλλον
παράκλητον δώσει ὑμῖν· ἵνα μένῃ
μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό· οὐδὲ
γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκε-
ται αὐτό· ὅτι παρ' ὑμῖν μένει· Καὶ ἐν
ὑμῖν μένει· οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφα-
νούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν
Καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς
δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ· καὶ ὑμεῖς
ζήσεσθαι. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσε-
σθαι ὑμεῖς· ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί·
καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί· κἀγὼ ἐν ὑ-
μῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ
τηρῶν αὐτάς· ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγα-
πῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με· ἀγαπηθήσεται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἀγα-
πήσω αὐτόν· καὶ ἐμφανίσω
αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰού-

δας οὐχ ὁ ἰσκαριώτης· κε· καὶ τί γέ-
γονεν· ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανί-
ζειν σεαυτόν· καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ· ἀ-
πεκρίθη ἰς. καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις
ἀγαπᾷ με· τὸν λόγον μου τηρήσει·
καὶ ὁ πὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν· καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα· καὶ μο-
νὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν· ὁ μὴ ἀγα-
πῶν με· τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ
ὁ λόγος ὃν ἀκούετε· οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλ-
λὰ τοῦ πέμψαντός με πρς. ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν· παρ' ὑμῖν μένων·
ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνα τὸ ἅγιον· ὃ
πέμψει ὁ πὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐ-
κεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα· καὶ ὑ-
πομνήσει ὑμᾶς πάντα· ἃ εἶπον
ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν· ἐ-
γὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία· μηδὲ δειλιάτω· ἠ-
κούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑ-
πάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγα-
πᾶτέ με· ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον· πο-
ρεύομαι πρὸς τὸν πρα· ὅτι ὁ πὴρ μου·

αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐ-
γὼ ποιήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς
ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε· καὶ ἐ-
γὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα· καὶ ἄλλον
παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ
μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό· οὐδὲ
γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκε-
τε αὐτό· ὅτι παρ' ὑμῖν μένει· καὶ ἐν
ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφα-
νούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν
καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς
δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ· καὶ ὑμεῖς
ζήσεσθε· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσε-
σθε ὑμεῖς ὅτι ἐγώ εἰμι ἐν τῷ πατρί·
καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί· κἀγὼ ἐν ὑ-
μῖν· ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ
τηρῶν αὐτάς· ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγα-
πῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἀγαπή-
σω αὐτόν· καὶ ἐμφανίσω
αὐτῷ ἐμαυτόν· λέγει αὐτῷ Ἰού-

δας οὐχ ὁ ἰσκαριώτης· κ(ύρι)ε· καὶ τί γέ-
γονεν· ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανί-
ζειν σεαυτόν· καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ· ἀπε-
κρίθη ὁ ἰ(ησοῦ)ς· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις
ἀγαπᾷ με· τὸν λόγον μου τηρήσει·
καὶ ὁ π(ατ)ήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν· καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα· καὶ μο-
νὴν παρ' αὐτῷ ποιήσωμεν· ὁ μὴ ἀγα-
πῶν με· τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ
ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλ-
λὰ τοῦ πέμψαντός με π(ατ)ρ(ό)ς· ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν· παρ' ὑμῖν μένων·
ὁ δὲ παράκλητος τὸ πν(εῦμ)α τὸ ἅγιον· ὃ
πέμψει ὁ π(ατ)ὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐ-
κεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα· καὶ ὑ-
πομνήσει ὑμᾶς πάντα· ἃ εἶπον
ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν· ἐ-
γὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία· μηδὲ δειλιάτω· ἠ-
κούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑ-
πάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγα-
πᾶτέ με ἐχάρητε ἄν· ὅτι εἶπον· πο-
ρεύομαι πρὸς τὸν π(ατέ)ρα· ὅτι ὁ π(ατ)ὴρ μ(ου)

μείζων μού ἐστιν. καὶ νῦν εἴρηκα
ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται πι-
στεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λαλήσω
μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλ-
λ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος· ὅτι ἀγαπῶ τὸν
πατέρα· καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ
πατήρ· οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγω-
μεν ἐντεῦθεν. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος
ἡ ἀληθινή· καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός
ἐστιν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον
καρπόν· αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ
καρπὸν φέρον· καθαίρει αὐτὸ ἵνα
καρπὸν πλείονα φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε· διὰ τὸν λόγον ὃν λε-
λάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοί· κἀ-
γὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύ-
ναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐὰν
μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐ-
δὲ ὑμεῖς· ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένη-
τε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος·
ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν
ἐμοί· κἀγὼ ἐν αὐτῷ· οὗτος φέρει

ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀ-
λήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ· τελ
ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσει λαλήσει· καὶ τὰ
ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος
ἐμὲ δοξάσει· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψε-
ται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα
ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶ-
πον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει· καὶ
ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐ θεω-
ρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψε-
σθέ με· ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα. εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦ-
το ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεω-
ρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψε-
σθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα. ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέ-
γει τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ +
ἔγνω οὖν ὁ ἰς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρω-
τᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τού-
του ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πά-
λιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ἀμὴν ἀ-

μὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι κλαύσεται καὶ θρη-
νίσεται ὑμεῖς· ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται·
ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθαι· ἀλλ' ἡ λύπη
ὑμῶν· εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅ-
ταν τίκτῃ λύπην ἔχει· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥ-
ρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδί-
ον· οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψε-
ως διὰ τὴν χαράν· ὅτι ἐγεννήθη
ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑμεῖς οὖν
λύπην μὲν νῦν ἔχεται· πάλιν δὲ ὄψο-
μαι ὑμᾶς· καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρ-
δία· καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ· ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσεται οὐδέν· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὅσα ἂν αἰ-
τήσῃ τε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ ἠ-
τήσατε οὐδέν· ἐν τῷ ὀνόματί μου·
αἰτεῖτε καὶ λήψεσθαι· ἵνα ἡ χαρὰ ὑ-
μῶν ἦ πεπληρωμένη· ταῦτα ἐν
παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔ-
ρχεται ὥρα· ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμί-
αις λαλήσω ὑμῖν· ἀλλὰ παρρησίᾳ

παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν· ἐν ἐ-
κείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐ-
γὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·
αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς· ὅτι ὑμεῖς
ἐμὲ πεφιλήκατε· καὶ πεπιστεύκα-
τε· ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον·
ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρός· καὶ ἐλήλυ-
θα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν
κόσμον· καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πα-
τέρα· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς· καὶ παροιμί-
αν οὐδεμίαν λέγεις; νῦν οἴδαμεν ὅτι
οἶδας πάντα· καὶ οὐ χρείαν ἔχεις· ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν·
ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρ-
χεται ὥρα· καὶ νῦν ἐλήλυθεν· ἵνα
σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια·
καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ
μόνος· ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν· ταῦ-
τα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρή-
νην ἔχητε· ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενί-

κηκα τὸν κόσμον. ταῦτα ἐλάλησεν
ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν· πάτερ ἐλήλυ-
θεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν· ἵνα
καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· καθὼς ἔ-
δωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρ-
κός· ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώ-
σει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον· αὕτη δέ ἐ-
στιν ἡ αἰώνιος ζωή· ἵνα γινώσκωσί σε
τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν· καὶ ὃν ἀπέ-
στειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδω-
κάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν
με σὺ πάτερ· παρὰ σεαυτῷ· τῇ δόξῃ ᾗ εἶ-
χον· πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ
σοί· ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα
τοῖς ἀνθρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ
τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐ-
τοὺς δέδωκας· καὶ τὸν λόγον σου τε-
τηρήκασιν· νῦν ἔγνωκαν· ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι· παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅ-
τι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέ-
δωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ

ἔγνωσαν ἀληθῶς· ὅτι παρὰ σοῦ ἐξ-
ῆλθον· καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας† ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ
περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ· ἀλλὰ περὶ
ὧν δέδωκάς μοι· ὅτι σοί εἰσιν· καὶ
τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν· καὶ τὰ σὰ
ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ
οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ οὗτοι ἐν
τῷ κόσμῳ εἰσίν· κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχο-
μαι† πάτερ ἅγιε· τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
ὀνόματί σου† ᾧ δέδωκάς μοι· ἵνα ὦ-
σιν ἕν· καθὼς ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ' αὐ-
τῶν ἐν τῷ κόσμῳ· ἐγὼ ἐτήρουν αὐ-
τοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου† ᾧ δέδω-
κάς μοι ἐφύλαξα· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐ-
τῶν ἀπώλετο· εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλεί-
ας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ† νῦν δέ· πρὸς
σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ· ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐ-
μήν· πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς† ἐγὼ
δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ
κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς· ὅτι οὐκ εἰ-
σὶν ἐκ τοῦ κόσμου· καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰ-

μὴ ἐκ τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ ἵ-
να ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου ἀλ-
λ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.
ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν· καθὼς ἐγὼ ἐκ
τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. ἁγίασον αὐτοὺς
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀ-
λήθειά ἐστιν. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας
εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁ-
γιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν
ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. οὐ περὶ τού-
των δὲ ἐρωτῶ μόνον· ἀλλὰ καὶ πε-
ρὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐ-
τῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσιν· κα-
θὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοὶ ἵ-
να καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ
κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέ-
δωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα
ὦσιν ἕν· καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν· ἐ-
γὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦ-
σιν τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γι-
νώσκῃ ὁ κόσμος· ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας· καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς· καθὼς ἐ-

εἰς τὴν καρδίαν· ἰούδα σίμωνος ἰσκα-
ριώτου· ἵνα αὐτὸν παραδῷ· εἰδὼς ὁ ἰς̄·
ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς
χεῖρας· καὶ ὅτι ἀπὸ θῦ ἐξῆλθε· καὶ πρὸς
τὸν θν̄ ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου·
καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντι-
ον διέζωσεν ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὕδωρ
εἰς τὸν νιπτῆρα· καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς
πόδας τῶν μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν
τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος· ἔρχε-
ται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον· καὶ λέ-
γει αὐτῷ ἐκεῖνος· κε̄· σύ μου νίπτεις τοὺς
πόδας· ἀπεκρίθη ἰς̄ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ
ἐγὼ ποιῶ· σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι· γνώσει δὲ
μετὰ ταῦτα· λέγει αὐτῷ πέτρος· οὐ μὴ νί-
ψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα· ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐ-
κ ἔχεις μέρος μετ᾽ ἐμοῦ· λέγει αὐτῷ σίμων
πέτρος· κε̄· μὴ τοὺς πόδας μου μόνον·
ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφα-
λήν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̄· ὁ λελουμένος οὐ
χρείαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι·
ἀλλ᾽ ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθα-

ροί ἐστε· ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ᾔδει γὰρ τὸν
παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶ-
πεν· οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε. +
τέλ(ος) Θ'· μετὰ τὸ νίψαι τοὺς πόδας:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς πό-
δας τῶν μαθητῶν· καὶ ἔλαβε τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ· ἀναπεσὼν πάλιν εἶπ-
αὐτοῖς· γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;
ὑμεῖς φωνεῖτέ με· ὁ κ(ύριο)ς καὶ ὁ διδάσκα-
λος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνι-
ψα ὑμῶν τοὺς πόδας· ὁ κ(ύριο)ς καὶ ὁ διδά-
σκαλος· καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἔ-
δωκα ὑμῖν· ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν,
καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κ(υρίο)υ αὐ-
τοῦ· οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμ-
ψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μα-
κάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά. ——
τῇ α' καὶ μ' [illegible] +
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· οἴ-
δατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα
γίνεται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται

εἰς τὸ σταυρωθῆναι· τότε συνήχθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς· καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως· τοῦ λεγομένου καϊ-
άφα· καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν
ιν̅· δόλω κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνω-
σιν· ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ· ἵνα μὴ θό-
ρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ· τοῦ δὲ ιυ̅ γε-
νομένου ἐν βηθανίᾳ· ἐν οἰκίᾳ σίμωνος
τοῦ λεπροῦ· προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀ-
λάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου·
καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·
ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγα-
νάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕ-
τη· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον·
πραθῆναι πολλοῦ· καὶ δοθῆναι
πτωχοῖς· γνοὺς δὲ ὁ ιη̅ς εἶπεν αὐτοῖς·
τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί· ἔρ-
γον γὰρ καλόν· εἰργάσατο εἰς ἐμέ· πάν-
τοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυ-
τῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· βα-
λοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον· τοῦτο ἐπὶ
τοῦ σώματός μου· πρὸς τὸ ἐνταφι-

σαι με πεποίηκεν + ἀμὴν λέγω ὑμῖν +
ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ λαληθή-
σεται + καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνη-
μόσυνον αὐτῆς ἐποίησεν + τότε πο-
ρευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα· ὁ λεγόμενος
Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχι-
ερεῖς· εἶπε + τί θέλετέ μοι δοῦναι·
κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν + οἱ
δὲ ἔστησαν αὐτῷ· τριάκοντα ἀρ-
γύρια + καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐ-
καιρίαν· ἵνα αὐτὸν παραδῷ + τῇ
δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων· προσ-
ῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγον-
τες αὐτῷ + ποῦ θέλεις ἑτοιμά-
σωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα + ὁ δὲ
εἶπεν + ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν
πρὸς τὸν δεῖνα· καὶ εἴπατε αὐ-
τῷ + ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ καιρός
μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πά-
σχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου καὶ ἐ-
ποίησαν οἱ μαθηταί· ὡς συνέτα-
ξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς + καὶ ἡτοίμασαν

τὸ πάσχα· ὀψίας δὲ γενομένης
ἀνέκειτο μετὰ τῶν ιβ΄ μαθητῶν· καὶ ἰ-
δὼς δὲ ὁ ἰς̅ ὅτι πάντα δέδωκεν αὐ-
τῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι
ἀπὸ θ̅ῦ ἐξῆλθεν· καὶ πρὸς τὸν
θ̅ν̅ ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου,
καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν
λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν· εἶ-
τα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα,
καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν
μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν τῷ
λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος· ἔρ-
χεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον·
καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· κ̅ε̅ σύ
μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπε-
κρίθη ἰς̅ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐ-
γὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι·
γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα· λέ-
γει αὐτῷ ὁ Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς
τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα·+
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς̅· ἐὰν μὴ νί-
ψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐ-
μοῦ· λέγει αὐτῷ Σίμων Πέ-
τρος·+

κε· μὴ τοὺς πόδας μου μόνον· ἀλλὰ
καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν· +
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ὁ λελουμένος
οὐ χρείαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασ-
θαι· ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ
ὑμεῖς καθαροί ἐστε· ἀλλ' οὐχὶ
πάντες· ᾔδει γὰρ τὸν παραδιδόν-
τα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν οὐχὶ
πάντες καθαροί ἐστε· ὅτε οὖν ἔ-
νιψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν·
καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἀνα-
πεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· +
γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν· ὑ-
μεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκα-
λος καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέ-
γετε· εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν ἐγὼ ἔνι-
ψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κς καὶ
ὁ διδάσκαλος· καὶ ὑμεῖς ὀφείλε-
τε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· +
ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν·
ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν·
καὶ ὑμεῖς ποιῆτε· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μεί-

ξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν·+
ἀποκριθεὶς δὲ, ὁ πέτρος εἶπεν
αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες σκανδα-
λισθήσονται· ἐγὼ δὲ οὐδέπο-
τε σκανδαλισθήσομαι·+ ἔφη αὐ-
τῷ ὁ ἰς·+ ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι ἐν ταύ-
τῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆ-
σαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με·+ λέγει αὐ-
τῷ ὁ πέτρος·+ κἂν δέῃ με σὺν σοὶ
ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνή-
σομαι·+ ὁμοίως δὲ· καὶ πάντες
οἱ μαθηταὶ εἶπον·+ τότε ἔρχεται· μετ'
αὐτῶν ὁ ἰς· εἰς χωρίον λεγόμε-
νον γεθσημανῆ·+ καὶ λέγει τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ·+ καθίσατε αὐτοῦ· ἕ-
ως οὗ ἀπελθὼν προσεύξομαι ἐ-
κεῖ·+ καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον·
καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζεβεδαίου· ἤρξα-
το λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν·+ τότε
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς·+ περίλυπός ἐστιν ἡ
ψυχή μου, ἕως θανάτου· μείνα-
τε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ·+

καὶ προσελθὼν μικρὸν ἔπε-
σεν· ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προ-
ευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου·
εἰ δυνατόν ἐστι· παρελθέτω ἀπ' ἐ-
μοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο·
πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω· ἀλλ' ὡς
σύ· ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀ-
π' οὐρανοῦ· ἐνισχύων αὐτόν· καὶ γενόμε-
νος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστε-
ρον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ·
ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ· ὡσεὶ θρόμβοι
αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν
γῆν· καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσ-
ευχῆς· ἔρχεται πρὸς τοὺς μα-
θητάς· καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς κα-
θεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ·
οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν
γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ· γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλ-
θητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πν(εῦμ)α

πρόθυμον· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής + πά-
λιν ἐκ δευτέρου· ἀπελθὼν προσ-
ηύξατο λέγων· πάτερ μου· εἰ οὐ δύ-
ναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελ-
θεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω· γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου +
Καὶ ἐλθὼν πάλιν, εὑρίσκει αὐ-
τοὺς καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρη-
μένοι· καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς
ἀπελθὼν πάλιν προσηύξα-
το ἐκ τρίτου· τὸν αὐτὸν λό-
γον εἰπών· τότε ἔρχεται πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοι-
πὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγι-
κεν ἡ ὥρα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς
χεῖρας ἁμαρτωλῶν· ἐγεί-
ρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγι-
κεν ὁ παραδιδούς με· καὶ ἔ-
τι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰού-

δας· εἷς τῶν δώδεκα· ὁ λεγό-
μενος ἰούδας ἰσκαριώτης· καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων· ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων
καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· ὁ δὲ
παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐ-
τοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἂν φιλή-
σω· αὐτός ἐστιν κρατήσατε αὐ-
τόν· καὶ εὐθέως προσελθὼν
τῷ ἰῦ, εἶπε· χαῖρε ῥαββί·
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· ὁ δὲ ἰς̄ εἶ-
πεν αὐτῷ· ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει· τότε
προσελθόντες, ἐπέβαλον τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰν̄· καὶ ἐκράτησαν
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰῦ
ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπα-
σε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ πα-
τάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέ-
ως· ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον·
τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἀπόστρεψόν
σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐ-
τῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαι-
ραν.

ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται· ἢ
δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι· πα-
ρακαλέσαι τὸν πατέρα μου· καὶ
παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα
λεγεῶνας ἀγγέλων· πῶς οὖν
πληρωθῶσιν αἱ γραφαί· ὅτι οὕ-
τως δεῖ γενέσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ
ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰς τοῖς ὄχλοις· ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με·
καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθε-
ζόμην· διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ·
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· τοῦτο
δὲ ὅλον γέγονεν· ἵνα πληρωθῶ-
σιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν· τό-
τε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες
αὐτὸν ἔφυγον· οἱ δὲ κρατήσαν-
τες τὸν ἰν ἀπήγαγον πρὸς καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα· ὅπου οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν·
ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ· ἀπὸ
μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρ-
χιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκά-

θητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰ-
δεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι· καὶ τὸ συν-
έδριον ὅλον· ἐζήτουν ψευδο-
μαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ· ὅπως
αὐτὸν θανατώσουσιν, καὶ οὐχ εὗ-
ρον· ὕστερον δὲ προσελθόντες
δύο ψευδομάρτυρες εἶπον·
οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦ-
σαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τρι-
ῶν ἡμερῶν, οἰκοδομῆσαι αὐτόν·
Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν
αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνει; τί οὗ-
τοί σου καταμαρτυροῦσιν· ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἐσιώπα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχι-
ερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε
κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν
εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ, ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν
λέγω ὑμῖν, ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· καθήμενον ἐκ δε-
ξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον

ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱ-
μάτια αὐτοῦ λέγων· ὅτι ἐβλασφή-
μησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρ-
τύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλα-
σφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ;
οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνο-
χος θανάτου ἐστί. τότε ἐνέπτυ-
σαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ
ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐράπι-
σαν λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ·
τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; ὁ δὲ Πέτρος ἔ-
ξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προ-
σῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέ-
γουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ
Γαλιλαίου. ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσ-
θεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα
τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄ-
λλη· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ οὗ-
τος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.
καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου· ὅ-
τι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μι-

κρὸν δέ· προσελθόντες οἱ ἑστῶ-
τες εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ
σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά
σου δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο
καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν·
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέ-
ως ἀλέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἐ-
μνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ
Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέ-
κτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ
με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε
πικρῶς· πρωΐας δὲ γενομένης συμ-
βούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λα-
οῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι
αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀ-
πήγαγον· καὶ παρέδω-
καν αὐτὸν Πον-
τίῳ Πιλάτῳ·
[illegible]

φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμ
πάδες ἡμῶν σβέννυνται· ἀπε
κρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι·
μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
πορεύεσθαι μᾶλλον· πρὸς τοὺς πω
λοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς·
ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι
ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι
εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γά
μους· καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· ὕστερον
δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέ
νοι λέγουσαι· κε κε ἄνοιξον ἡμῖν· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς· γρηγο
ρεῖτε οὖν· ὅτι οὐκ οἴδα[illegible]
ραν· οὐδὲ τὴν ὥραν [illegible]
[illegible] ἔρχεται·

ηʹα

Καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν
τοῖς σάββασιν· καὶ ἐξεπλήσσον-
το ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐ-
ξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ
συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαι-
μονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἀνέκραξεν
φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἔα· τί ἡμῖν
καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπο-
λέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ
θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων·
φιμώθητι· καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ.
καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ
μέσον· ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· μηδὲν
βλάψαν αὐτόν. Καὶ ἐγένετο θάμ-
βος ἐπὶ πάντας. Καὶ συνελάλουν
λήλους· λέγοντες· τίς ὁ
τι ἐν ἐξουσίᾳ· καὶ δυ-
τοῖς ἀκα

λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες·
ἀπ' αὐτῶν· ἀπέπλυνον τὰ δίκτυ-
α· ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων· ὃ ἦν
τοῦ Σίμωνος· ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς
γῆς· ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐ-
δίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους·
ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν· εἶπεν πρὸς
τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βά-
θος· καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν·
εἰς ἄγραν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων· εἶ-
πεν αὐτῷ· ἐπιστάτα· δι' ὅλης τῆς νυ-
κτός· κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν·
ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου· χαλάσω τὸ δί-
κτυον· καὶ τοῦτο ποιήσαντες· συνέ-
κλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διε-
ρήγνυτο δέ· τὸ δίκτυον αὐτῶν·
καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις· τοῖς
ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ· τοῦ ἐλθόντα
συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον· καὶ
ἔπλησαν· ἀμφότερα τὰ πλοῖα· ὥσ-
τε βυθίζεσθαι αὐτά· ἰδὼν δὲ Σί-
μων Πέτρος· προσέπεσεν τοῖς γό-
νασιν· τῷ Ἰυ λέγων· ἔξελθε ἀπ'

πὸ ἐμοῦ· ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι
κε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν· καὶ
πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ· ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν
ἰχθύων ᾗ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ
καὶ ἰάκωβον καὶ ἰω· υἱοὺς ζεβεδαίου·
οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ σίμωνι· καὶ εἶ
πεν πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ισ· μὴ φοβοῦ· ἀ
πὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν· καὶ κα
ταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀ
φέντες ἅπαντα· ἠκολούθησαν αὐτῷ +

εὐ ιθ ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν· β

καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ· ἦν διδάσκων αὐτὸς· κ(αὶ)
ἦσαν καθήμενοι φαρισαῖοι· καὶ νομοδι
δάσκαλοι· οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ
πάσης κώμης· τῆς γαλιλαίας καὶ ἰου
δαίας· καὶ ἰλημ· καὶ δύναμις κυ ἦν
εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
φέροντες· ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον· ὃς ἦν πα
ραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσ
ενεγκεῖν· καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ·
καὶ μὴ εὑρόντες· ποίας εἰσενέγκω
σιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον· ἀναβάν
τες ἐπὶ τὸ δῶμα· διὰ τῶν κε
ράμων·

καθῆκαν αὐτὸν· σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς
τὸ μέσον· ἔμπροσθεν τοῦ ἰυ̅· καὶ ἰδὼν
τὴν πίστιν αὐτῶν· εἶπεν αὐτῷ· ἄνε̅
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἤρξαν
το διαλογίζεσθαι· οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι λέγοντες· τίς ἐστιν οὗτος·
ὃς λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύναται ἀφι
έναι ἁμαρτίας· εἰ μὴ μόνος ὁ θς̅· ἐπι
γνοὺς δὲ ὁ ἰς̅· τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν·
ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί διαλογί
ζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐ
στιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν· ἀφέωνταί σου
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περι
πάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε· ὅτι ἐξουσίαν ἔ
χει· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου̅· ἐπὶ τῆς γῆς· ἀφιέ
ναι ἁμαρτίας· εἶπεν τῷ παραλελυ
μένῳ· σοὶ λέγω· ἔγειρε καὶ ἄρας τὸ κλι
νίδιόν σου· πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου·
καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς· ἐνώπιον αὐ
τῶν· ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο· ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· δοξάζων τὸν θν̅· καὶ
ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας· καὶ ἐδόξα
ζον τὸν θν̅· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγον
τες.

ὅτι εἰ[illegible]· παρ' αὐτοῦ [illegible]· + κυ(ριακῇ) ιθ'

ἦχος β': ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν + Β

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν

ὑμῖν οἱ ἄν(θρωπ)οι· καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς

ὁμοίως· καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγα-

πῶντας ὑμᾶς· ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν·

καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐ-

τοὺς ἀγαπῶσιν· καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆ-

τε· τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς·

ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρ-

τωλοὶ· τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν· καὶ ἐὰν δα-

νίζητε· παρ' ὧν ἐλπίζητε ἀπολαβεῖν·

ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν· καὶ γὰρ ἁμαρ-

τωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵ-

να ἀπολάβωσιν τὰ ἴσα· πλὴν ἀγα-

πᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καὶ ἀγα-

θοποιεῖτε· καὶ δανίζετε· μηδὲν ἀ-

πελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν

πολύς· καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι

αὐτὸς χρηστός ἐστιν· ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ

πονηρούς· γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες·

καθὼς καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν +

Γ ἑβδ(ομάδος) κ' · ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν + Γ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθεν τῷ ἰ(ησο)ῦ· ἐλθ

ασατο τελώνην· ὀνόματι λευῒ· κα-
θήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ καταλι-
πὼν ἅπαντα· ἀναστὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην·
λευῒς αὐτῷ· ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ· καὶ
ἦν ὄχλος τελωνῶν πολύς· καὶ ἄλλων
οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν· κατακείμενοι· καὶ
ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς· αὐτῶν καὶ
οἱ φαρισαῖοι· πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ λέγοντες· διατί· μετὰ τῶν τελω-
νῶν· καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πί-
νετε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ις εἶπεν αὐ-
τοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν· οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐ-
λήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁ-
μαρτωλούς· εἰς μετάνοιαν ἀμήν + κυριακὴ · Γ
ἦχος γ · εκ τοῦ κατὰ λουκᾶν +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπορεύετο ὁ ις· εἰς
πόλιν καλουμένην ναΐν· καὶ συνεπο-
ρεύοντο αὐτῷ· οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἱκανοὶ
καὶ ὄχλος πολύς· ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύ-
λῃ τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο

τεθνηκώς· υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
καὶ αὐτὴ ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλε
ως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ
κύριος· ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτήν· καὶ εἶπεν αὐ
τῇ· μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς
σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ
εἶπεν· νεανίσκε· σοὶ λέγω· ἐγέρθητι· καὶ
ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός· καὶ ἤρξατο λα
λεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ·

[illegible]

ἔλαβεν δὲ φόβος ἅπαν
τας· καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν· λέγοντες· ὅ
τι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν·
καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐ
τοῦ· τέλος· σαββάτῳ· κϛ· ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· διεπορεύετο ὁ ἰς τοῖς
σάββασιν· διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔ
τιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυ
ας· καὶ ἤσθιον· ψώχοντες ταῖς χερσίν·
τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐ
τοῖς· τί ποιεῖτε· ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν
ἐν τοῖς σάββασιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
ἰς· εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὐδὲ τοῦτο

νέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβίδ· ὁπότε ἐπείνασεν·
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες· ὡς εἰσῆλ
θεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔλαβεν καὶ ἔφαγεν· καὶ
ἔδωκεν· καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔ
ξεστιν φαγεῖν· εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱ
ερεῖς· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι κύριός ἐ
στιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου·
Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ· εἰ
σελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ
διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἡ δεξιὰ· ἦν ξηρά· παρετήρουν
δὲ οἱ γραμματεῖς· καὶ οἱ Φαρισαῖοι·
εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵ
να εὕρωσιν κατηγορίαν αὐτοῦ· αὐτὸς
δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν·
καὶ εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ· τῷ ξηραμμένην ἔ
χοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε καὶ στῆθι εἰς τὸ
μέσον· ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη· εἶπεν οὖν
ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς τί
ἔξεστιν τοῖς σάββασιν· ἀγαθοποιῆσαι·
ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι· ἢ ἀπο
κτεῖναι· καὶ περιβλεψάμενος

αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ· ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου· καὶ ὁ δὲ ἐξέτεινεν· καὶ ἀ-
πεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς
ὡς ἡ ἄλλη + κυ(ριακῇ) κα´ [illegible] ἐκ κατὰ λουκᾶν +
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὁ δὲ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπό-
ρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν·
ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ κα-
τεπατήθη· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ·
κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν·
ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ φυὲν ἐξηράνθη·
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτ-
ερον ἔπεσεν· ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν·
καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι· ἀπέπνι-
ξαν αὐτόν· καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν
γῆν τὴν ἀγαθήν· καὶ φυὲν ἐποί-
ησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα· ἐ-
πηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
λέγοντες αὐτῷ· τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕ-
τη· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται
γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας
τοῦ θ(εο)ῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς·
ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν· καὶ

κούσαντες· μὴ συνιῶσιν· ἔστιν δὲ αὕτη
ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ
θ(εο)ῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν· εἰσὶν οἱ ἀ-
κούσαντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος·
καὶ αἴρει τὸν λόγον· ἀπὸ τῆς καρ-
δίας αὐτῶν· ἵνα μὴ πιστεύσαντες
σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας· οἳ
ὅταν ἀκούσωσιν· μετὰ χαρᾶς δέ-
χονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ
ἔχουσιν· οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύου-
σιν· καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφί-
στανται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πε-
σών· οὗτοί εἰσιν· οἱ τὸν λόγον ἀκού-
σαντες· καὶ ὑπὸ μεριμνῶν· καὶ πλού-
του· καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευ-
όμενοι· συμπνίγονται καὶ οὐ τε-
λεσφοροῦσιν· τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ
γῇ· οὗτοί εἰσιν· οἵτινες ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ· ἀκούσαντες
τὸν λόγον κατέχουσιν· καὶ καρπο-
φοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ· ταῦτα λέ-
γων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν·
ἀκουέτω· + σαβ(βάτῳ) ε΄ κυ(ριακῇ)· ἐκ τοῦ κατὰ λουκ(ᾶν)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσελθόντι τῷ ἰῦ̄·
εἰς καπερναοὺμ· ἑκατοντάρχου
δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων· ἤμε
λλεν τελευτᾶν· ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος·
ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἰῦ̄· ἀπέστειλ(εν)
πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν ἰου
δαίων· ἐρωτῶν αὐτὸν· ὅπως ἐλ
θὼν· διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· οἱ
δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἰν̄· πα
ρεκάλουν αὐτὸν· σπουδαίως λέ
γοντες· ὅτι ἄξιός ἐστιν· ᾧ παρέ
ξει τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡ
μῶν· καὶ τὴν συναγωγὴν· αὐ
τὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς̄ ἐπο
ρεύετο σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ
μακρὰν ἀπέχοντος· ἀπὸ τῆς οἰκεί
ας· ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκα
τόνταρχος φίλους λέγων αὐτῷ·
κε̄ μὴ σκύλου· οὐ γὰρ εἰμὶ ἱκανὸς· ἵνα
μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· διὸ
οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλ
θεῖν· ἀλλ' εἰπὲ λόγον· καὶ ἰαθήσεται
ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰ

μι· ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος· ἔχων
ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω
τούτῳ πορεύθητι· καὶ πορεύεται· καὶ
ἄλλῳ ἔρχου· καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δού-
λῳ μου· ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀ-
κούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰς̅· ἐθαύμασεν
αὐτόν· καὶ στραφεὶς· τῷ ἀκολουθοῦν-
τι· αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· λέγω ὑμῖν·
οὐδὲ ἐν τῷ ἰηλ̅ τοσαύτην πίστιν
εὗρον· καὶ ὑποστρέψαντες· οἱ πεμ-
φθέντες εἰς τὸν οἶκον· εὗρον τὸν ἀσ-
θενοῦντα· δοῦλον ὑγιαίνοντα· τέλ· + κυ̅ Ε
ἦχος πλ δ· ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁ
εἶπεν ὁ κς̅· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος·
καὶ ἐνεδιδύσκετο· πορφύραν
καὶ βύσσον· εὐφραινόμενος καθ'
ἡμέραν λαμπρῶς· πτωχὸς δέ
τις ἦν· ὀνόματι λάζαρος· ὃς ἐβέ-
βλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ
ἡλκωμένος· καὶ ἐπιθυμῶν χορτα-
σθῆναι· ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πι-
πτόντων· ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ
πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρ

χόμενοι· ἀπέλιχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ·
ἐγένετο δὲ· ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν·
καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀ
γγέλων· εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀ
πέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος· καὶ ἐτά
φη· καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ· ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ· ὑπάρχων ἐν βασάνοις·
ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ· ἀπὸ μακρόθεν·
καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν· πάτερ ἀβρα
άμ· ἐλέησόν με· καὶ πέμψον Λάζα
ρον· ἵνα βάψει· τὸ ἄκρος τοῦ δακτύ
λου αὐτοῦ ὕδατος· καὶ καταψύξῃ
τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι·
ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ· εἶπεν δὲ ἀβρα
άμ· τέκνον· μνήσθητι· ὅτι ἀπέλα
βες σύ· τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ
σου· καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κα
κά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται· σὺ
δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσιν τού
τοις· μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν· χά
σμα μέγα ἐστήρικται· ὅπως οἱ θέλον
τες· διαβῆναι· ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς·

λεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει
αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ· πᾶσαν τὴν ὀ-
φειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι ἐπεὶ παρε-
κάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐ-
λεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου ὡς
κἀγὼ σὲ ἠλέησα· καὶ ὀργισθεὶς
ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς
βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν
τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ· οὕτως καὶ
ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν
ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Κυριακῇ ιβʹ. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐκπορευομένου
τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ· ἠκολούθη-
σεν αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ
δύο τυφλοὶ· καθήμενοι παρὰ τὴν
ὁδόν· ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παρά-
γει· ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς
κύριε υἱὸς Δαβίδ· ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν
αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μεῖ-
ζον ἔκραζον λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς

κε̅ υ̅ι̅ς̅ Δα̅δ̅. [illegible]
[illegible]
[illegible] σιωπήσωσιν. οἱ δὲ
[illegible] ἔλε
[illegible] καὶ στὰς ὁ ι̅ς̅.
ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τί
θέλετε ποιήσω ὑμῖν. λέγουσιν αὐ-
τῷ· κε̅. ἵνα ἀνοιγῶσιν ἡμῶν οἱ ὀ-
φθαλμοί. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ι̅ς̅. ἥ-
ψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ
εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοί. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ + κυ ιβ̅
ἦχος γ̅ :: ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ματθ +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· νεανίσκος τις· προσ-
ῆλθεν τῷ ι̅υ̅· γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέ-
γων· διδάσκαλε ἀγαθέ. τί ἀγαθὸν
ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν. οὐδεὶς
ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν ζωήν. τήρησον τὰς
ἐντολάς. λέγει αὐτῷ ποίας. ὁ δὲ ι̅ς̅
εἶπεν· τὸ οὐ φονεύσεις. οὐ μοιχεύ-
σεις. οὐ κλέψεις. οὐ ψευδομαρτυρή-
σεις. τίμα τὸν πατέρα σου. καὶ τὴν μητέρα

καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σε
αυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος.
πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου. τί ἔτι ὑστερῶ. ἔφη
αὐτῷ ὁ ἰς̄. εἰ θέλεις τέλειος εἶναι. ὕ
παγε. πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα·
καὶ δὸς πτωχοῖς. καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ. καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.
ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον.
ἀπῆλθε λυπούμενος. ἦν γὰρ ἔχων·
κτήματα πολλά. ὁ δὲ ἰς̄ εἶπε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅ
τι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. πά
λιν δὲ λέγω ὑμῖν. εὐκοπώτερόν ἐ
στιν. κάμηλον. διὰ τρυπήματος ῥα
φίδος διελθεῖν. ἢ πλούσιον. εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν. ἀκού
σαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσ
σοντο σφόδρα λέγοντες. τίς ἄρα δύ
ναται σωθῆναι. ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰς̄.
εἶπεν αὐτοῖς. παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀ
δύνατόν ἐστιν. παρὰ δὲ θῷ. πάντα

[illegible] + Σα(ββάτῳ) ιγ'· ἐκ τοῦ κατὰ Ματ(θαῖον) +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· συμβούλιον ἔλαβον
οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· ὅπως αὐτὸν
παγιδεύσουσιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστέλ-
λουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν με-
τὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν λέγοντες· διδά-
σκαλε οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ τὴν
ὁδὸν τοῦ θ(εο)ῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις·
καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ
βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὲ
οὖν ἡμῖν· τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦναι
κῆνσον Καίσαρι ἢ οὔ· γνοὺς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
τὴν πονηρίαν αὐτῶν· εἶπεν· τί με
πειράζετε ὑποκριταί· ἐπιδείξατέ
μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου· οἱ δὲ
προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον· καὶ
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη· καὶ ἡ
ἐπιγραφή· λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος·
τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ
Καίσαρος Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ θ(εο)ῦ τῷ
θ(ε)ῷ· καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν·
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον + Κ(υριακῇ)
[illegible] τοῦ [illegible] + ἐκ Ματ(θαίου) +

ναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο
καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥ-
ρᾳ οὐ δοκεῖτε· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται +

κυ(ριακῇ) ιϛ· [illegible]· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον) +

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τὴν παραβολὴν ταύτην·
ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν· ἐκάλεσε τοὺς ἰ-
δίους δούλους· καὶ παρέδωκεν αὐ-
τοῖς· τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ ᾧ
μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα· ᾧ δὲ
δύο· ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδί-
αν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέ-
ως· πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαν-
τα λαβὼν· εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς·
καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα πέντε τά-
λαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο· ἐκέρ-
δησεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ
ἓν λαβὼν· ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ
γῇ· καὶ ἀπέκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ
κ(υρίο)υ αὐτοῦ· μετὰ δὲ χρόνον πολὺν·
ἔρχεται ὁ κ(ύριο)ς τῶν δούλων ἐκείνων· καὶ
συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον· καὶ προσελ-
θὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν·
προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα
λέγων· κ(ύρι)ε· πέντε τάλαντά μοι πα-

+

ρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κ(ύριο)ς
αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀ-
λίγα ἦς πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κ(υρίο)υ σου· προσ-
ελθὼν δὲ· καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λα-
βὼν εἶπεν· κ(ύρι)ε· δύο τάλαντά μοι πα-
ρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα·
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κ(ύριο)ς
αὐτοῦ· εὖ δοῦλε· ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐ-
πὶ ὀλίγα εἰς πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε κα-
ταστήσω· εἴσελθε· εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τά-
λαντον εἰληφὼς εἶπεν· κ(ύρι)ε· ἔγνων σε
ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος· θερίζων ὅπου
οὐκ ἔσπειρας· καὶ συνάγων ὅθεν οὐ δι-
εσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελ-
θὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ
γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ· εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ
δοῦλε καὶ ὀκνηρέ· ᾔδεις ὅτι θε-
ρίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα· καὶ συνάγω
ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει σε οὖν

βαλὴν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπε
ζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν
τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ· ἄρατε οὖν ἀ
π' αὐτοῦ τὸ τάλαντον· καὶ δότε τῷ ἔ
χοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχον
τι παντὶ δοθήσεται· καὶ περισσευ
θήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος· καὶ
ὃ ἔχειν δοκεῖ ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· ταῦ
τα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκού
ειν ἀκουέτω· + Σα(ββάτῳ) ΙΒ'· τῷ αὐ(τῷ) καὶ τοῦ
προφήτου Ἠλιοῦ·:· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπηρώτησαν τὸν
Ἰ(ησοῦ)ν· οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· λέγοντες·
τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν· ὅτι
Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας
μὲν ἔρχεται πρῶτον· καὶ ἀποκα
ταστήσει πάντα· λέγω δὲ ὑμῖν·
ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθεν· καὶ οὐκ ἐ
πέγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐ
τῷ· ὅσα ἠθέλησαν· οὕτως καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου· μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐ
τῶν· τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ

ὅτι ἐπίστευεν Ἰω(άννῃ) τῷ τοῦ βαπτιστοῦ. εἶπεν
αὐτοῖς + κυ(ριακῇ) ιζ´ τὸ αὐτὸ καὶ εἰς
ἐκ τοῦ κατὰ [illegible] +

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τὴν παραβολὴν ταύτην.
ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
δέκα παρθένοις· αἵτινες λαβοῦ-
σαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν· ἐξῆλθον
εἰς συνάντησιν τοῦ νυμφίου· πέν-
τε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι· καὶ
αἱ πέντε μωραί· αἵτινες μωραὶ λα-
βοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ
ἔλαβον μεθ᾽ ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ
δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς
ἀγγείοις αὐτῶν· μετὰ τῶν λαμ-
πάδων αὐτῶν· χρονίζοντος
δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶ-
σαι καὶ ἐκάθευδον· μέσης δὲ
νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ
ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· τότε ἠ-
γέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐ-
κεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμ-
πάδας αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ ταῖς

τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρ-
μησεν· πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων·
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν· οἱ δὲ
βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες
εἰς τὴν πόλιν· ἀπήγγειλαν πάντα· καὶ
τὰ τῶν δαιμονιζομένων· καὶ ἰδοὺ πᾶ-
σα ἡ πόλις· ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν
τῷ Ἰῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκά-
λεσαν· ὅπως μεταβῇ· ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν· καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διε-
πέρασεν· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν· + Σα(ββάτῳ) ζ΄· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄρχων τις· προσελ-
θὼν τῷ Ἰῦ· προσεκύνει αὐτῷ λέγων·
ὅτι ἡ θυγάτηρ μου· ἄρτι ἐτελεύτησεν·
ἀλλ' ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐ-
τήν· καὶ ζήσεται· καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰς· ἠκο-
λούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα
ἔτη· προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο
τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔ-
λεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι

τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ
δὲ ἰ(ησοῦ)ς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν·
εἶπεν θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέ-
σωκέν σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος. καὶ ἰδὼν τοὺς αὐ-
λητάς· καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον
λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε. οὐ γὰρ ἀ-
πέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει.
καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλή-
θη ὁ ὄχλος. εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς
χειρὸς αὐτῆς. καὶ ἠγέρθη τὸ κορά-
σιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅ-
λην τὴν γῆν ἐκείνην + κυ(ριακῇ) ς´

ἐκ τοῦ κατ(ὰ) ματθ(αῖον) +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐμβὰς ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς πλοῖον·
διεπέρασεν καὶ ἦλθεν. εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν. καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ.
παραλυτικὸν. ἐπὶ κλίνης βεβλημένον.
καὶ ἰδὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τὴν πίστιν αὐτῶν. εἶ-
πεν τῷ παραλυτικῷ. θάρσει τέκνον·
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἰ-
δού τινες τῶν γραμματέων εἶπον

ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ· καὶ ἰ
δὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶ
πεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονη
ρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί γάρ ἐ
στιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν· ἀφέωνταί σου
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· ἔγειραι καὶ πε
ριπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσί
αν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀ
φιέναι ἁμαρτίας· τότε λέγει τῷ πα
ραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην
καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ ἐγερ
θεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἰδ
όντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐ
δόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξου
σίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις· + ΤΕΛ ::

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον +

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ
ἐμέ· οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν
υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ· οὐκ ἔστιν
μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου·
οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ· ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπο

λέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐ-
μοῦ· εὑρήσει αὐτήν· ὁ δεχόμενος
ὑμᾶς· ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχό-
μενος· δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με·
ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα
προφήτου· μισθὸν προφήτου
λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον·
εἰς ὄνομα δικαίου· μισθὸν δικαίου λή-
ψεται· καὶ ὃς ἂν ποτίσῃ ἕνα τῶν μι-
κρῶν τούτων· ποτήριον ψυχροῦ μόνον·
εἰς ὄνομα μαθητοῦ· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ·
καὶ ἐγένετο· ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς̅ διατάσ-
σων τοῖς ιβ̅ μαθηταῖς αὐτοῦ·
μετέβη ἐκεῖθεν· τοῦ διδάσκειν καὶ
κηρύσσειν· ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν·

κυ̅ ζ̅ ... ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ματ(θαῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παράγοντι τῷ ἰυ̅
ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρά-
ζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ
δαδ̅· ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν· προσ-
ῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί· καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· ὁ ἰς̅· πιστεύετε· ὅτι δύναμαι

τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ·
ναὶ κε. τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν
γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεῴχθησαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβριμήσα-
το αὐτοῖς ὁ ἰς λέγων· ὁρᾶτε μη-
δεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες
διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐ-
κείνῃ. αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰ-
δοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κω-
φὸν δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέν-
τος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κω-
φός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγον-
τες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ
ἰηλ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια. καὶ περιῆγεν ὁ ἰς
τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας. διδά-
σκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν.
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας. καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον.
καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. τέ(λος)
Σα(ββάτῳ) η'· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ κ̄ς· ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ· κατ' ἐμοῦ
ἐστίν· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ· σκορ
πίζει· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁ
μαρτία καὶ βλασφημία· ἀφεθήσεται
τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία·
οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· καὶ ὃς
ἂν εἴπῃ λόγον· κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κα
τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου· οὐκ ἀφεθήσε
ται αὐτῷ· οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι· οὔ
τε ἐν τῷ μέλλοντι· ἢ ποιήσατε
τὸ δένδρον καλόν· καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ
δένδρον γινώσκεται· γεννήματα ἐ
χιδνῶν· πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λα
λεῖν· πονηροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύ
ματος τῆς καρδίας· τὸ στόμα
λαλεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος· ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ· ἐκβάλλει ἀγαθά· καὶ
ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος· ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυ
ροῦ ἐκβάλλει πονηρά· λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν· ὃ ἐὰν λαλήσωσιν

οἱ ἄ(νθρωπ)οι· ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λό
γον· ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν
λόγων σου δικαιωθήσῃ· καὶ ἐκ τῶν
λόγων σου· καταδικασθήσῃ.

κυ(ριακή) η΄. ἦχος β΄. ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἰδὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς πολὺν ὄ
χλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς· καὶ
ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.
ὀψίας δὲ γενομένης· προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· λέγοντες· ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος· καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν·
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους· ἵνα ἀπελθόν
τες εἰς τὰς κώμας· ἀγοράσωσιν ἑ
αυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐ
τοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δό
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ λέγου
σιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε· εἰ μὴ πέν
τε ἄρτους· καὶ δύο ἰχθύας· ὁ δὲ εἶπε·
φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε· καὶ κελεύ
σας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς
χόρτους· λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους·
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας· ἀναβλέψας εἰς
τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε· καὶ κλάσας ἔδω

κεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους· οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις· καὶ ἔφαγον πάν-
τες· καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ πε-
ρισσεῦον τῶν κλασμάτων· δώδεκα
κοφίνους πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες
ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισ-
χίλιοι· χωρὶς γυναικῶν· καὶ παιδίων·
καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ ις̅· τοὺς μα-
θητὰς· ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον· καὶ προ-
άγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν· ἕως οὗ ἀ-
πολύσῃ τοὺς ὄχλους· σα θ΄ κ ματ
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσκαλεσάμενος
ὁ ις̅· τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη
ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι· καὶ οὐκ
ἔχουσι τί φάγωσιν· καὶ ἀπολύσαι
αὐτοὺς· νήστεις οὐ θέλω· μήποτε ἐκ-
λυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ λέγουσιν αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν
ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι· ὥστε χορτά-
σαι ὄχλον τοσοῦτον· καὶ λέγει αὐτοῖς
ὁ ις̅· πόσους ἄρτους ἔχεται· οἱ δὲ εἶ

πομ ἑπτά. καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ
ἐκέλευσεν τοῖς ὄχλοις. ἀναπεσεῖν
ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρ-
τους. καὶ τοὺς ἰχθύας. εὐχαριστήσας
ἔκλασεν. καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ. οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔ-
φαγον πάντες. καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦ-
ραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων. ἑπτὰ
σπυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
τετρακισχίλιοι ἄνδρες. χωρὶς γυναι-
κῶν καὶ παιδίων. καὶ ἀπολύσας τοὺς
ὄχλους. ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον. καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὰ ὅρια. μαγδαλά. + κυ θ +
ιχ = τῶ ... ἐκ τοῦ κατὰ ματθ +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἠνάγκασεν ὁ ἰς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. ἐμβῆναι εἰς
τὸ πλοῖον. καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς
τὸ πέραν. ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς
ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους.
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. κατ' ἰδίαν προσ-
εύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης. μόνος
ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον
θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν

κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνε
μος. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς
ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰς. περιπα
τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατοῦντα· ἐταράχθησαν λέ
γοντες· ὅτι φάντασμά ἐστιν· καὶ ἀ
πὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθέως δὲ
ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ ἰς λέγων· θαρσεῖ
τε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκρι
θεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν· κε
εἰ σὺ εἶ· κέλευσόν με πρός σε ἐλ
θεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν ἐλ
θέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ
πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδα
τα ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἰν. βλέπων δὲ τὸν ἄ
νεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη· καὶ ἀρ
ξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκρα
ξεν λέγων· κε σῶσόν με. εὐθέως δὲ
ὁ ἰς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελά
βετο αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπι
στε εἰς τί ἐδίστασας· καὶ ἐμβάντων

αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκόπασεν ὁ ἄνε-
μος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες
προσεκύνησαν αὐτῷ· λέγοντες· ἀ-
ληθῶς θ(εο)ῦ υἱὸς εἶ· καὶ διαπεράσαντες·
ἦλθον· εἰς τὴν γῆν γεννησαρέθ· τῇ σα(ββάτῳ) ι'·

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθον οἱ τὰ
δίδραχμα· λαμβάνοντες τῷ πέ-
τρῳ· καὶ εἶπον ὁ διδάσκαλος ὑμῶν·
οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα· λέγει ναί·
καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· προ-
έφθασεν αὐτὸν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· λέγων· τί σοι
δοκεῖ σίμων· οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη·
ἢ κῆνσον ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν· ἢ ἀπὸ
τῶν ἀλλοτρίων· λέγει αὐτῷ ὁ πέ-
τρος· ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων· ἔφη
αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν·
οἱ υἱοί· ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν·
αὐτούς· πορευθεὶς εἰς θάλασσαν·
βάλε ἄγκιστρον· καὶ τὸν ἀναβάντα
πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοί-
ξας τὸ στόμα αὐτοῦ· εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖ-

ἐκεῖ μονεύσεον· δὸς αὐτοῖς· ἀντὶ
ἐμοῦ καὶ σοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ·
προσῆλθον οἱ μαθηταὶ· τῷ Ἰησοῦ λέ-
γοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ προσ-
καλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς· παιδίον· ἔστησεν
αὐτὸ· ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ εἶπεν· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ στραφῆτε· καὶ
γένησθε ὡς τὰ παιδία· οὐ μὴ εἰ-
σέλθητε· εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν· ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν·
ὡς τὸ παιδίον τοῦτο· οὗτός ἐστιν ὁ
μείζων· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν +

Κυριακῇ ι' ἦχος α'· κατὰ Ματθαῖον +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄνθρωπός τις· προσῆλ-
θεν τῷ Ἰησοῦ· γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέ-
γων· Κύριε· ἐλέησόν μου τὸν υἱόν· ὅτι
σεληνιάζεται· καὶ κακῶς πάσχει·
πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ· καὶ
πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσήνε-
γκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου· καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ

ἀπιστος καὶ διεστραμμένη· ἕως
πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν· ἕως πό-
τε ἀνέξομαι ὑμῶν· φέρετέ μοι
αὐτὸν ὧδε· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ ἰς̅· καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμό-
νιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης· τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ τῷ ἰῦ̅ κατ' ἰδίαν εἶπον·
διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβα-
λεῖν αὐτό· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν
ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν·
ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπε-
ως· ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· μετάβηθι
ἐντεῦθεν ἐκεῖ· καὶ μεταβήσε-
ται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν·
τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπο-
ρεύεται· εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστεί-
ᾳ· ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ· εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς̅· μέλ-
λει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· παραδίδοσ-
θαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ
ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἐγερθήσεται· [illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθον αἱ
φαρισαῖοι· τῷ Ἰυ̅· πειράζοντες
αὐτὸν· καὶ λέγοντες αὐτῷ· εἰ ἔξε
στιν ἀνθρώπῳ· ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐ
τοῦ· κατὰ πᾶσαν αἰτίαν· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε·
ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς· ἄρσεν καὶ
θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· ἕ
νεκεν τούτου· καταλείψει ἄνθρωπος· τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα· καὶ προσ
κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ
ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥ
στε οὐκέτι εἰσὶν δύο· ἀλλὰ σὰρξ μία·
ὃ οὖν ὁ θ̅ς̅ συνέζευξεν· ἄνθρωπος μὴ χω
ριζέτω· λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν Μω
σῆς· ἐνετείλατο δοῦναι· βιβλίον
ἀποστασίου· καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν·
λέγει αὐτοῖς· ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρ
δίαν ὑμῶν· ἀπολῦσαι τὰς γυναῖ
κας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν·
οὕτως· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν ἀ
πολύσει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· μὴ ἐπὶ πορ
νείαν· καὶ γαμήσει ἄλλην μοιχᾶται καὶ

ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται·
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ
οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀν(θρώπ)ου μετὰ
τῆς γυναικός· οὐ συμφέρει γαμῆσαι·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσιν
τὸν λόγον τοῦτον· ἀλλ' οἷς δέδοται·
εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι· οἵτινες ἐκ κοιλί
ας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως· καὶ εἰ
σὶν εὐνοῦχοι· οἵτινες εὐνουχίσθησαν·
οἱ ὑπὸ τῶν ἀν(θρώπ)ων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι·
οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς· διὰ τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὁ δυνάμενος χω
ρεῖν χωρείτω + κυ(ριακῇ) ιγ' · θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον +

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀν
θρώπῳ βασιλεῖ· ὃς ἠθέλησεν συν
ᾶραι λόγον· μετὰ τῶν δούλων
αὐτοῦ· ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναί
ρειν· προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέ
της μυρίων ταλάντων· μὴ ἔχον
τος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι· ἐκέλευ
σεν αὐτὸν ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ πραθῆναι· καὶ τ

γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ
πάντα ὅσα εἶχεν· καὶ ἀποδοθῆ-
ναι· πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύ-
νει αὐτῷ λέγων· κε μακροθύμησον
ἐπ' ἐμέ· καὶ πάντα σοι ἀποδώσω·
σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κς τοῦ δούλου ἐ-
κείνου· ἀπέλυσεν αὐτόν· καὶ τὸ δά-
νειον ἀφῆκεν αὐτῷ· ἐξελθὼν
δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος· εὗρεν ἕνα
τῶν συνδούλων αὐτοῦ· ὃς ὤφει-
λεν αὐτῷ· ἑκατὸν δηνάρια· καὶ
κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων·
ἀπόδος μοι· εἴ τι ὀφείλεις· πεσὼν
δὲ ὁ σύνδουλος αὐτοῦ· παρεκά-
λει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐ-
π' ἐμοί· καὶ πάντα ἀποδώσω σοι·
ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν
ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν· ἕως
οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον· ἰδόντες
δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμε-
να ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλ-
θόντες διεσάφησαν τῷ κῳ ἑαυτῶν
πάντα τὰ γενόμενα· τότε προσκα-

καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς ὅτι οὐκ ἀπο
θνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν·
ἕως ἔρχομαι· τί πρὸς σέ· οὗτός ἐστιν
ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τού
των καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν·
ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· ἔ
στιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ· ὅσα ἐποίησεν
ὁ Ἰς· ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν· οὐδὲ
αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ
γραφόμενα βιβλία ἀμήν· + [illegible] +

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω +

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑ
ορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰς· καὶ ἔκραξε λέ
γων· ἐάν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρός
με καὶ πινέτω· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κα
θὼς εἶπεν ἡ γραφή· ποταμοὶ ἐκ τῆς κοι
λίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος·
τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνς· οὗ ἔμελ
λον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς
αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνα ἅγιον· ὅτι Ἰς
οὐδέπω ἐδοξάσθη· πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ
ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον·
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης·

ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ χριστός.
ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλι-
λαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται· οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶ-
πεν· ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος δαβὶδ καὶ
ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κώμης· ὅπου ἦν
δαβὶδ· ὁ χριστὸς ἔρχεται· σχίσμα οὖν ἐν τῷ
ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν· τινὲς δὲ ἤθε-
λον ἐξ αὐτῶν· πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐ-
δεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.
ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρ-
χιερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον
αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἠγάγετε
αὐτόν· ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐ-
δέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος· ὡς
οὗτος ὁ ἄνθρωπος· ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
οἱ φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλά-
νησθε· μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων
ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· ἢ ἐκ τῶν φαρ-
ισαίων· ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος· ὁ μὴ γινώ-
σκων τὸν νόμον· ἐπικατάρατοί εἰ-
σιν· λέγει νικόδημος πρὸς αὐτούς·
ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν· εἷς ὢν ἐ-
ξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ὑμῶν κρίνει τὸν
ἄνθρωπον

ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότε-
ρον· καὶ γνῷ τί ποιεῖ· ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ
ἐκ τῆς γαλιλαίας εἶ· ἐρεύνησον· καὶ ἴ-
δε· ὅτι προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας
οὐκ ἐγήγερται· πάλιν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰσ̅ ἐλάλησεν λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ
φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί·
οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ·
ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς· +

τῇ θ̅ τῆς η̅ : κατὰ ματθ̅ +

Εἶπεν ὁ κσ̅· ὁρᾶτε μὴ καταφρονήση-
ται ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων·
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς· διαπαντὸς βλέπουσιν·
τὸ πρόσωπον· τοῦ πρς̅ μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς· ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου̅· σῶ-
σαι τὸ ἀπολωλός· τί ὑμῖν δοκεῖ· ἐ-
ὰν γένηταί τινι ἀνῳ̅· ἑκατὸν πρό-
βατα· καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐ-
χὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα· ἐπὶ
τὰ ὄρη πορευθείς· ζητεῖ τὸ πλανώμε-
νον· καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό·

ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ᾽ αὐ-
τῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐν-
νέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως
οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται
εἷς τῶν μικρῶν τούτων. ἐὰν δὲ ἁμαρ-
τήσει εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου ὕπαγε
ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μό-
νου. ἐάν σου ἀκούσῃ ἐκέρδησας τὸν ἀ-
δελφόν σου. ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παράλα-
βε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο ἵνα ἐπὶ
στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν στα-
θήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐὰν δὲ παρα-
κούσῃ αὐτῶν εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐὰν
δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ
ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ
τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσ-
ται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. πάλιν δὲ λέ-
γω ὑμῖν ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσω-
σιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγμα-
τος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται γενήσεται αὐ-
τοῖς.

πρὸς αὐτοῦ πρὸς με ου

τὰς εἰσὶν δι' ὧν πρεσβ

ἐμοῦ μόνου μὴ ἐκεῖ

τῶν + + + +

Σα(ββάτῳ) δ' μετ(ὰ) τ(ὴν) Ν'. ἐκ τ(οῦ)

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· τῷ αἰτοῦντί σε

καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ

θαι μὴ ἀποστραφῇς· ἠκού

ἐρρέθη· ἀγαπήσης τὸν

καὶ μισήσης τὸν ἐχθρόν σ

ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς

εὐλογεῖτε τοὺς καταρω

καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισου

καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τ

ζόντων ὑμᾶς· καὶ διωκόν

πως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατ(ρὸ)ς

ἐν οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐ

λει· ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθο

χει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους·

ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντ

ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐ-
τῷ μᾶλλον· ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐν-
νέα· τοῖς μὴ πεπλανημένοις· οὕτως
οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ
πρς μου τοῦ ἐν οὐνοῖς· ἵνα ἀπόληται
εἷς τῶν μικρῶν τούτων· ἐὰν δὲ ἁμαρ-
τήσει εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου· ὕπαγε
ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μό-
νου· ἐάν σου ἀκούσῃ ἐκέρδησας τὸν ἀ-
δελφόν σου· ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παράλα-
βε μετὰ σοῦ καὶ ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ
στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν· στα-
θήσεται πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρα-
κούσῃ αὐτῶν εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν
δὲ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ παρακούσῃ·
ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ
τῆς γῆς· ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐνῷ·
καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται
λελυμένα ἐν τῷ οὐνῷ· πάλιν δὲ λέ-
γω ὑμῖν· ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσω-
σιν ἐπὶ τῆς γῆς· περὶ παντὸς πράγμα-
τος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται· γενήσεται αὐ-
τοῖς

·παρὰ τοῦ πρς μου τ
οὗ δὲ εἰσὶν δύο ἢ τρεῖς εἰς τὸ
ἐμὸν ὄνομα· ἐκεῖ εἰμὶ
τῶν + + + +

Σα΄ θ΄· ΜΕΤ ΤΗΝ Ν· ἐκ τ

Εἶπεν ὁ Κς· τῷ αἰτοῦντί σε
καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ
δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῇς· ἠκού
σατε ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπήσεις τὸν
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου
γω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς
εὐλογεῖτε τοὺς καταρω
καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦ
καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν
ζόντων ὑμᾶς· καὶ διωκόν
πως γένησθε υἱοὶ τοῦ πρς
ἐν οὐνοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐ
λει· ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθο
χει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους
ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντ

ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι χαίρει· ἐπ' αὐ-
τῷ μᾶλλον· ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐν-
νέα· τοῖς μὴ πεπλανημένοις· οὕτως
οὐκ ἔστιν θέλημα· ἔμπροσθεν τοῦ
πρός μου τοῦ ἐν οὐνοῖς· ἵνα ἀπόληται
εἷς τῶν μικρῶν τούτων· ἐὰν δὲ ἁμαρ-
τήσει· εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου· ὕπαγε
ἔλεγξον αὐτὸν· μεταξὺ σοῦ· καὶ αὐτοῦ μό-
νου· ἐάν σου ἀκούσῃ· ἐκέρδησας τὸν ἀ-
δελφόν σου· ἐὰν μὴ ἀκούσῃ· παράλα-
βε μετὰ σοῦ· ἔτι ἕνα· ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ
στόματος δύο μαρτύρων· ἢ τριῶν· στα-
θήσεται πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρα-
κούσῃ αὐτῶν· εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν
δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας· παρακούσῃ·
ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ
τῆς γῆς· ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐνῷ·
καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε· ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται
λελυμένα ἐν τῷ οὐνῷ· πάλιν δὲ λέ-
γω ὑμῖν· ἐὰν δύο ὑμῶν· συμφωνήσω-
σιν ἐπὶ τῆς γῆς· περὶ παντὸς πράγμα-
τος· οὗ ἐὰν αἰτήσωνται· γενήσεται αὐ-
τοῖς·

τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου τ
οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συ
ἐμὸν ὄνομα· ἐκεῖ εἰμ
τῶν + + + +

Σα(ββάτῳ) δ' μετ(ὰ) τ(ὴν) ν'· ἐκ τ

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· τῷ αἰτοῦντί σ
καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ
θαι μὴ ἀποστραφῇς· ἠκού
ἐρρέθη· ἀγαπήσεις τὸ
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σ
γω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς
εὐλογεῖτε τοὺς καταρ
καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισο
καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τ
ζόντων ὑμᾶς· καὶ διωκόν
πως γένησθε υἱοὶ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς
ἐν οὐ(ρα)νοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐ
λει· ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθο
χει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους
ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντ

ται· οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι·
σιν· καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε
μεσῶν· μόνον· τί περισσὸν
ῖτε· οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτως
σθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι·
ὁ πατὴρ ὑμῶν· ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέ
στιν· [illegible] εἶπεν ὁ κύριος
τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶς
ολογήσει ἐν ἐμοί· ἔμπροσθεν
πων· ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
σθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
ρνήσηται με ἔμπροσθεν τῶν
νήσω καὶ αὐτὸν κἀγώ· ἔμ
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
τέρα ὑπὲρ ἐμέ· οὐκ ἔ
ξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγα
ὲρ ἐμέ· οὐκ ἔστιν μου ἄξιος·
μβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀ
ὀπίσω μου· οὐκ ἔστιν μου ἄ
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐ
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάν
ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔ
ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· ἀ

ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολου-
θήσαντές μοι· ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ·
ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ· καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς·
ἐπὶ δώδεκα θρόνους· κρίνοντες τὰς δώ-
δεκα φυλὰς τοῦ ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν
οἰκίας· καὶ ἀδελφοὺς· ἢ ἀδελφάς· ἢ πα-
τέρα· ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα· ἢ ἀγρούς·
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἑκατοντα-
πλασίονα λήψεται· καὶ ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσει· πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι
ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι πρῶτοι· +

Σα(ββάτῳ) β΄· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον) +

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρί-
νετε κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέ-
τρῳ μετρεῖτε· μετρηθήσεται ὑμῖν·
τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ
ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· ἢ πῶς
ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβά-
λω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου·
ὑποκριτά· ἔκβαλε πρῶτον· τὴν δ(οκὸν)

κῶλυμεν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ τότε
διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ
τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου· μὴ
δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν· μηδὲ βά-
λητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν· ἔμπρο-
σθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπα-
τήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν·
καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς· αἰτεῖ-
τε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ
εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑ-
μῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν
εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται

κυ(ριακῇ) β΄· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· περιπατῶν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· πα-
ρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας εἶδεν
δύο ἀδελφούς· σίμωνα τὸν λεγόμενον
πέτρον· καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλα-
σσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦ-
τε ὀπίσω μου· καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς
ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δί-
κτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβὰς
ἐκεῖθεν· εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς·

ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου· καὶ ἰωά-
ννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοί-
ῳ· μετὰ ζεβεδαίου τοῦ πρς αὐτῶν· κα-
ταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ
ἐκάλεσεν αὐτούς· οἱ δὲ εὐθέως ἀφέν-
τες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πρα αὐτῶν ἠκο-
λούθησαν τῷ ιυ· καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν
γαλιλαίαν ὁ ῑς̄· διδάσκων ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς αὐτῶν· καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέ-
λιον τῆς βασιλείας· καὶ θεραπεύων π(ᾶ)-
σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν
τῷ λαῷ, + τῷ κ(αιρῷ) ... εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· κατὰ ματ-
θαῖον· πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λό-
γους τούτους· καὶ ποιεῖ αὐτούς· ὁμοιώ-
σω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ· ὅστις ᾠκο-
δόμησεν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχή· καὶ ἦλ-
θον οἱ ποταμοί· καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνε-
μοι· καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-
νῃ· καὶ οὐκ ἔπεσεν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐ-
πὶ τὴν πέτραν· καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου
τοὺς λόγους τούτους· καὶ μὴ ποιῶν αὐ-
τούς· ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ·

ὅστις ᾠκοδόμησεν τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ. ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ
βροχή. καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί. καὶ ἔπνευ-
σαν οἱ ἄνεμοι. καὶ προσέκοψαν
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἔπεσεν. καὶ
ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἐγένε-
το. ὅτε συνετέλεσεν ὁ ι̅ς̅ τοὺς λόγους
τούτους. ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐ-
πὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ἦν γὰρ διδάσ-
κων αὐτούς. ὡς ἐξουσίαν ἔχων. καὶ οὐ-
χ ὡς οἱ γραμματεῖς. καταβάντι δὲ αὐ-
τῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους. ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοί. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσελθὼν
προσεκύνει αὐτῷ λέγων. κε̅. ἐὰν θέλῃς
δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα. ἥψατο αὐτοῦ ὁ ι̅ς̅ λέγων. θέ-
λω καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκα-
θαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐ-
τῷ ὁ ι̅ς̅. ὅρα. μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς.
ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ
καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέτα-
ξε μωϋσῆς. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς
κυ̅ ε̅. ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν
ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός
σου ἁπλοῦς ᾖ· ὅλον τὸ σῶμά σου φω-
τεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρὸς ᾖ· ὅλον τὸ σῶμά σου
σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ
ἐν σοὶ σκότος ἐστίν· τὸ σκότος πό-
σον· οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· εἰ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει·
καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀν-
θέξεται· καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει·
οὐ δύνασθε θ(ε)ῷ δουλεύειν καὶ μαμω-
νᾷ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μερι-
μνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε· καὶ
τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν
τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐ-
στιν τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐν-
δύματος· ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι οὐ σπείρουσιν· οὐ-
δὲ θερίζουσιν· οὐδὲ συνάγουσιν
εἰς ἀποθήκας· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐ-
ράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶ-
λλον διαφέρετε αὐτῶν· τίς δὲ ἐξ

ξ ὑμῶν μεριμνῶν· δύναται προσθεῖ-
ναι· ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα· καὶ περὶ ἐνδύματος· τί μεριμνᾶ-
τε· καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ·
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέ-
γω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδὲ Σολομὼν· ἐν πά-
σῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τού-
των· εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· σήμε-
ρον ὄντα· καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βα-
λλόμενον· ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν·
οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι· μὴ
οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγω-
μεν καὶ τί πίωμεν· ἢ τί περιβαλλώμε-
θα· πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπι-
ζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι
χρῄζετε τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε
δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦ-
τα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Σαβ(βάτῳ) δ΄ : ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς τ(ὴν)
οἰκίαν Πέτρου· εἶδε τὴν πενθερὰν
αὐτοῦ· βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.

καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ
ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρ-
θη καὶ διηκόνει αὐτῷ· ὀψίας δὲ γε-
νομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμο-
νιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν
τὰ πνεύματα λόγῳ· καὶ πάντας τοὺς κα-
κῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφή-
του λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν
ἔλαβεν· καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν· ἰδὼν
δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτοῦ· ἐ-
κέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν· καὶ
προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν
αὐτῷ· διδάσκαλε· ἀκολουθήσω
σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ· καὶ λέγει αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν·
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώ-
σεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ
τὴν κεφαλὴν κλίνῃ· ἕτερος δὲ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· κύριε
ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν· καὶ
θάψαι τὸν πατέρα μου· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἄφες τοὺς νεκρ(ούς)

θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· καὶ ἐμ-
βάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον· ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ· οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· + κυ(ριακῇ) δ̅
τῶ χ̅ γ̅· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσελθόντι τῷ Ἰ(ησο)ῦ· εἰς Κα-
περναούμ· προσῆλθεν αὐτῷ ἑκα-
τόνταρχος· παρακαλῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· κ(ύρι)ε ὁ παῖς μου· βέβληται ἐν
τῇ οἰκίᾳ· παραλυτικός· δεινῶς βα-
σανιζόμενος· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐγὼ ἐλ-
θὼν θεραπεύσω αὐτόν· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· κ(ύρι)ε· οὐκ εἰ-
μὶ ἱκανὸς· ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰ-
σέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ· καὶ
ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄν-
θρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν· ἔχων ὑπ'
ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τού-
τῳ πορεύθητι· καὶ πορεύεται· καὶ ἄ-
λλῳ· ἔρχου καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δού-
λῳ μου· ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ·
ἀκούσας δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐθαύμασεν· καὶ εἶ-
πεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· οὐδὲ ἐν τῷ Ἰ(σρα)ὴλ· τοσαύτην πίστιν

εὗρον· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀ-
πὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξου-
σιν· καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς
βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
των· καὶ εἶπεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τῷ ἑκατοντάρ-
χῳ· ὕπαγε καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθή-
τω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ
ὥρᾳ ἐκείνῃ. + [illegible] ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ματθ(αῖον) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παράγων ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶ-
δεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνι-
ον· Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐ-
τῷ ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκο-
λούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνα-
κειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἰδοὺ πο-
λλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόν-
τες συνανέκειντο τῷ Ἰ(ησο)ῦ καὶ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖ-
οι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν

ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν· ὁ δὲ ἰς ἀ-
κούσας εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχου-
σιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς
ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε
τί ἐστιν· ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ
γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁ-
μαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· + κυ ε
χ δ̄ · ἐκ τοῦ κατὰ ματθ +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθόντι τῷ ἰυ εἰς
τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν· ὑπήντη-
σαν αὐτῷ· δύο δαιμονιζόμενοι· ἐκ τῶν
μνημείων ἐξερχόμενοι· χαλεποὶ λίαν
ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ
τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔκρα-
ξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰυ υἱὲ τοῦ
θυ· ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι
ἡμᾶς· ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀ-
γέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη· οἱ
δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν
λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς· ἐπίτρεψον
ἡμᾶς ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε·
οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς

πρὸς αὐτὸ μ ἰουδαίοις· ἕως τὸ φῶς
ἔχετε· πιστεύετε εἰς τὸ φῶς· ἵνα υἱ
οἱ φωτὸς γένησθε· ταῦτα ἐλάλη
σεν ὁ ἰσ̅· καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐ
τῶν· τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πε
ποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν· οὐκ ἐ
πίστευον εἰς αὐτόν· καὶ ὁ λόγος ἡσαΐ
ου τοῦ προφήτου πληρωθῇ· ὃν εἶπ.
κ̅ε̅ τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ
ὁ βραχίων κ̅υ̅ τίνι ἀπεκαλύφθη· διὰ
τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν· ὅτι πά
λιν εἶπεν ἡσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ πεπώρωκεν αὐ
τῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς
ὀφθαλμοῖς· καὶ νοήσωσιν τῇ καρδί
καὶ ἐπιστραφῶσιν· καὶ ἰάσωμαι αὐτ
ταῦτα εἶπεν ἡσαΐας· ὅτε εἶδεν τὴν δό
ξαν αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ·
ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ
τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν· ἵ
να μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγά
πησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶ
λλον· ὑπὲρ τὴν δόξαν τοῦ θ̅υ̅· ὁ ἰσ̅ δὲ

ζῆ καὶ εἰς ὄρθ(ρον)· αὐτοῦ γ̄ :·

ἔκραξεν καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ·
οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ· ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαν-
τά με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ· θεωρεῖ τὸν
πέμψαντά με· ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθα· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ· ἐν
τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ· καὶ ἐάν τίς μου ἀ-
κούσῃ τῶν ῥημάτων· καὶ μὴ πιστεύσῃ ἐ-
γὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρί-
νω τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμ(ον)
τῇ ε(ἐ)· τῆς ἀναλήψεως· ἑωθ(ινὸν)· α΄· κ(ατὰ) Λουκ(ᾶν)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀναστὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκ νε-
κρῶν· ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ· καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· πτοη-
θέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι·
ἐδόκουν πν(εῦμ)α θεωρεῖν· καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστέ· καὶ διατί
διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἴδετε τὰς χεῖ-
ράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς
ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε·
ὅτι πν(εῦμ)α σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει· καθὼς
ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· καὶ τοῦτο εἰπὼν
ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας· ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν·

ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων· εἶ
πεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε·
οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέ
ρος· καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν
ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν· εἶπεν δὲ αὐτοῖς·
οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς·
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν· ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάν
τα τὰ γεγραμμένα· ἐν τῷ νόμῳ μωσέ
ως καὶ προφήταις· καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐ
μοῦ· τότε διήνοιξεν αὐτῶν· τὸν νοῦν
τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· ὅτι οὕτως γέγραπται· καὶ οὕτως ἔ
δει παθεῖν τὸν χριστόν· καὶ ἀναστῆναι ἐκ νε
κρῶν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ κηρυχθῆναι ἐ
πὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν· καὶ ἄ
φεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη· ἀρ
ξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ· ὑμεῖς δέ ἐστε· μάρτυ
ρες τούτων· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑ
μεῖς δὲ καθίσατε· ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ· ἕως
οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους· ἐξή
γαγεν δὲ αὐτοὺς ἔξω· ἕως εἰς βηθανίαν·
καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ· εὐλόγησεν
αὐτούς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐ

τὸν αὐτούς· διέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ
ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ αὐτοὶ
προσκυνήσαντες αὐτόν· ὑπέστρεψαν
εἰς ἱλήμ· μετὰ χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν
διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ· αἰνοῦντες
καὶ εὐλογοῦντες τὸν θν̄· ἀμήν·
τῇ πέμ(πτῃ)· τῆς ϛ̄ ἑβδ· + ἐκ τοῦ κατὰ ἰω +
Εἶπεν ὁ κς̄ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· μὴ
ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύε-
τε εἰς τὸν θν̄· καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε·
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρς̄ μου· μοναὶ πο-
λλαὶ εἰσίν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πο-
ρεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ
ἐὰν πορευθῶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον·
πάλιν ἔρχομαι· καὶ παραλήψομαι
ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
οἴδατε· καὶ τὴν ὁδὸν οἴδα-
τε· λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κε̄· οὐκ οἴ-
δαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμ-
εθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι· λέγει αὐτῷ ὁ
ἰς̄· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ
ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πρᾱ
εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκειτέ με καὶ τὸν πρᾱ

μου ἐγνώκειτε ἄν. καὶ ἀπάρτι γινώσκε-
ται αὐτὸν καὶ ἑωράκατε αὐτόν. λέγει
αὐτῷ Φίλιππος· κ(ύρι)ε· δεῖξον ἡμῖν τὸν
π(ατέ)ρα· καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· το-
σοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι· καὶ
οὐκ ἔγνωκάς με Φίλιππε· ὁ ἑωρακὼς
ἐμὲ· ἑώρακεν τὸν π(ατέ)ρα· καὶ πῶς σὺ λέ-
γεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν π(ατέ)ρα· οὐ πιστεύεις
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ π(ατ)ρὶ· καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν·
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν· ἀπ' ἐμαυ-
τοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ π(ατ)ὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων·
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι· ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ π(ατ)ρὶ· καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί +

[illegible] +

εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· τὰ ῥή-
ματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν· ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ
λαλῶ· ὁ δὲ π(ατ)ὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων· οὕτως
ποιεῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι· ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ π(ατ)ρὶ· καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή·
διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ· τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ· κἀκεῖνος ποιήσει· καὶ
μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς
τὸν π(ατέ)ρα μου πορεύομαι· καὶ ὅ τι ἂν ε-

πίσηται ἐν τῷ ὀνόματί μου· τοῦτο ποι-
ήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐὰν
τι αἰτήσηταί με ἐν τῷ ὀνόματί μου· ἐγὼ
ποιήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με· τὰς ἐντο-
λὰς τὰς ἐμὰς τηρήσητε· καὶ ἐγὼ ἐ-
ρωτήσω τὸν πατέρα· καὶ ἄλλον παράκλη-
τον δώσει ὑμῖν· ἵνα μένῃ μεθ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν
αἰῶνα· τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος
οὐ δύναται λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό·
οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώ-
σκετε αὐτό· ὅτι παρ᾽ ὑμῖν μένει· καὶ ἐν
ὑμῖν ἔσται· ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ
τηρῶν αὐτάς· ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν
με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με· ἀγαπηθήσε-
ται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγα-
πήσω αὐτόν· καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ
ἐμαυτόν. + κυ τῆς ζ ἑβδ· κ ἰω +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπάρας ὁ ἰς τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐνὸν εἶπε·
πέρ· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν
υἱόν· ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· κα-
θὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πά-
σης σαρκός· ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐ-
τῷ· δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον·

αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή· ἵνα γινώσκω
σι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν· καὶ ὃν ἀ
πέστειλας ἰν̄ χν̄· ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδω
κάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν· δόξασόν
με σὺ πε̄ρ· παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶ
χον· πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ
σοί· ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς
ἀνθρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμ
ου· σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας·
καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν· νῦν ἔγνω
καν· ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι· πα
ρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδω
κάς μοι· δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔ
λαβον· καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι πα
ρὰ σοῦ ἐξῆλθον· καὶ ἐπίστευσαν ὅτι
σύ με ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρω
τῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ· ἀ
λλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι· ὅτι σοὶ
εἰσίν· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν·
καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν
αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ·
καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν· καὶ ἐ
γὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε· τήρησο

αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδω
κάς μοι· ἵνα ὦσιν ἕν· καθὼς ἡμεῖς· ὅ
τε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ· ἐ
γὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου·
οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα· καὶ οὐ
δεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο· εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν
δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα λα
λῶ ἐν τῷ κόσμῳ· ἵνα ἔχωσιν τὴν
χαρὰν τὴν ἐμὴν· πεπληρωμένην ἐν αὐ
τοῖς + τῇ θ' τῆς ε' : ἐκ τοῦ κατὰ ἰω +
Εἶπεν ὁ κς· τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία·
μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με· ἐχάρητε ἄν·
ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πρα·
ὅτι ὁ πὴρ μου· μείζων μού ἐστιν· καὶ νῦν
εἴρηκα ὑμῖν· πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅτ
αν γένηται πιστεύσητε· οὐκέτι πολλὰ
λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ
τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ
ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος· ὅ
τι ἀγαπῶ τὸν πρα· καὶ καθὼς ἐνε

τείλατό μοι ὁ πατήρ· οὕτως ποιῶ· ἐγεί-
ρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν· ἐγώ εἰ-
μι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· καὶ ὁ πατὴρ
μου ὁ γεωργός ἐστιν· πᾶν κλῆμα ἐν ἐ-
μοί· μὴ φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό·
καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει
αὐτό· ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ· ἤ-
δη ὑμεῖς καθαροί ἐστε· διὰ τὸν
λόγον· ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε
ἐν ἐμοί· κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ
κλῆμα· οὐ δύναται καρπὸν φέρειν·
ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ·
οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς· ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνη-
τε· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος· ὑμεῖς τὰ
κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοί· κἀγὼ ἐν
αὐτῷ· οὗτος φέρει καρπὸν πολύν·
ὅτι χωρὶς ἐμοῦ· οὐ δύνασθε ποι-
εῖν οὐδέν· ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοί· ἐ-
βλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα· καὶ ἐξηράν-
θη· καὶ συνάγουσιν αὐτό· καὶ εἰς τὸ
πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται· ἐὰν μεί-
νητε ἐν ἐμοί· καὶ τὰ ῥήματά μου
ἐν ὑμῖν μείνῃ· ὃ ἐὰν θέλητε· αἰτή-
σασθε· καὶ γενήσεται ὑμῖν· :-

τῇ ε΄ τῆς ς΄ ἑβδ. ∴ Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
ἔρχεται ὥρα· ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας
ὑμᾶς· δόξῃ λατρείαν προσφέρειν
τῷ Θεῷ· καὶ ταῦτα ποιήσουσιν· ὅτι
οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ· ἀλ-
λὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα ὅ-
ταν ἔλθῃ ἡ ὥρα· μνημονεύητε αὐτῶν·
ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν·
ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον· ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤ-
μην· νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαν-
τά με· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ
με· ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν· ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν
καρδίαν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέ-
γω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν· ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω·
ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ· πέμψω
αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖ-
νος· ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρ-
τίας· καὶ περὶ δικαιοσύνης· καὶ περὶ
κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μὲν ὅ-
τι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δι-

καιοσύνης δέ· ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου
ὑπάγω· καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· πε-
ρὶ δὲ κρίσεως· ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου
τούτου κέκριται· ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν· ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι·
ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος· τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας· ὁδηγήσει ὑμᾶς· εἰς πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν· + τῇ δ΄ τῆς ς΄ ἑβδ. ἐκ τοῦ Ἰω.
Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πάν-
τα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦ-
το εἶπον· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει·
Καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θε-
ωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσ-
θέ με· ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα· εἶπ-
ον ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλή-
λους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν
Καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· πάλιν μικρὸν
Καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπά-
γω πρὸς τὸν πατέρα· ἔλεγον οὖν τοῦτο τί
ἐστιν· ὃ λέγει· τὸ μικρὸν οὐκ οἴδαμεν τί
λαλεῖ· ἔγνω οὖν ὁ Ἰς· ὅτι ἤθελον αὐτὸν
ἐρωτᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τού-
του ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πά-

λιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι κλαύσετε καὶ
θρηνήσετε ὑμεῖς· ὁ δὲ κόσμος χαρή-
σεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε· ἀλλ' ἡ
λύπη ὑμῶν· εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυ-
νὴ ὅταν τίκτῃ· λύπην ἔχει· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥ-
ρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδί-
ον· οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως·
διὰ τὴν χαρὰν· ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος
εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην
μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι
ὑμᾶς· καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία·
καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀ-
φ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ
οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν +

τῇ ε΄ τῆς η΄ κατὰ Ἰω +

Εἶπεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσητε τὸν πατέρα· ἐν τῷ ὀνόματί
μου δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι· οὐκ ᾐτή-
σατε οὐδέν· ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰ-
τεῖτε καὶ λήψεσθε· ἵν' ἡ χαρὰ ὑ-

ὑμῶν ἡ πεπληρωμένη· ταῦτα ἐν πα-
ροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχε-
ται ὥρα· ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λα-
λήσω ὑμῖν· ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ
πρς ἀναγγελῶ ὑμῖν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ· ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθαι·
καὶ οὐ λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν
πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πὴρ φιλεῖ
ὑμᾶς· ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε· καὶ πε-
πιστεύκατε· ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θῦ ἐ-
ξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πρς καὶ ἐ-
λήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι
τὸν κόσμον· καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν
πρα· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς· καὶ παροιμί-
αν οὐδεμίαν λαλεῖς· νῦν οἴδαμεν ὅτι
οἶδας πάντα· καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν· ὅτι
ἀπὸ θῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·
ἄρτι πιστεύετε· ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα· καὶ
νῦν ἐλήλυθεν· ἵνα σκορπισθῆτε ἕκα-
στος εἰς τὰ ἴδια· καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε·
καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος· ὅτι ὁ πὴρ μετ' ἐμοῦ ἐ-
στίν·

ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα ἐν ἐ-
μοὶ εἰρήνην ἔχητε. +

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητάς·
εἶπεν· καθὼς σύ με ἀπέστειλας με
εἰς τὸν κόσμον· κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς
εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁ-
γιάζω ἐμαυτόν· ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν
ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τού-
των δὲ ἐρωτῶ μόνον· ἀλλὰ καὶ πε-
ρὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου
αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσιν·
καθὼς σύ πάτερ ἐν ἐμοί· κἀγὼ ἐν σοί·
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα
ὁ κόσμος πιστεύσῃ· ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέ-
δωκάς μοι· δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα
ὦσιν ἕν· καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν· ἐ-
γὼ ἐν αὐτοῖς· καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦ-
σιν τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γι-
νώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἠγάπησας αὐτούς· καθὼς ἐμὲ ἠ-

γάπησας· πάτερ· οὓς δέδωκάς μοι θέ-
λω· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ· κἀκεῖνοι ὦσιν
μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν
τὴν ἐμήν· ἣν δέδωκάς μοι· ὅτι ἠγά-
πησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ
δίκαιε· καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐ-
γὼ δέ σε ἔγνων· καὶ οὗτοι ἔγνωσαν· ὅτι
σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου· καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγά-
πη ἣν ἠγάπησάς με· ἐν αὐτοῖς ᾖ· κἀγὼ
ἐν αὐτοῖς + ⁘ Σα(ββάτῳ) τῆς η̅· κα(τὰ) Ἰω(άννην) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐφανέρωσεν
ἑαυτὸν [illegible] τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἐγερ-
θεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι
Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖ-
ον τούτων· λέγει αὐτῷ· ναὶ κ(ύρι)ε· σὺ οἶδας
ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ
ἀρνία μου· λέγει αὐτῷ πάλιν δεύ-
τερον· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με· λέ-
γει αὐτῷ· ναὶ κ(ύρι)ε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε· λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβα-
τά μου· λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων
Ἰωνᾶ φιλεῖς με· ἐλυπήθη ὁ Πέτρος·

ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλῆς
με· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· κε· σὺ πάντα
οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· λέ
γει αὐτῷ ὁ ις· βόσκε τὰ πρόβατα
μου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅταν ἦ
σουν νεώτερος· ἐζώννυες σεαυτόν· καὶ
περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν
δὲ γεράσῃς ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου·
καὶ ἄλλος σε ζώσει· καὶ ὑπάγει ὅπου οὐ
θέλεις· τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποί
ῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θν· καὶ
τοῦτο εἰπὼν· λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι·
ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ πέτρος· βλέπει τὸν
μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ις ἀκολουθοῦν
τα· ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεί
πνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε
κε· τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε· τοῦ
τον ἰδὼν ὁ πέτρος· λέγει τῷ ιυ· κε
οὗτος δὲ τί· λέγει αὐτῷ ὁ ις· ἐὰν
αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι
τί πρὸς σέ· σὺ ἀκολούθει μοι· ἐξῆλ
θεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελ
φούς· ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀ
ποθνήσκει·

δε ὑγιεὶς γέγωνας· μηκέτι ἁμάρταν
ε· ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται· ἀπῆλ
θεν ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς Ἰουδαί
οις ὅτι ὁ ἰς̄ ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ +
οις ... ε̄ :: κ(ατὰ) Ἰωάννην +
τῷ κ(αι)ρ(ῷ)· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα· καὶ πίνων μου τὸ αἷμα· ἐν ἐμοὶ
μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ· καθὼς ἀπέ-
στειλέν με ὁ ζῶν πατήρ· κἀγὼ ζῶ διὰ
τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με· κἀκεῖνος ζή-
σεται δι' ἐμέ· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφα-
γον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέ-
θανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα· ταῦτα εἶπεν ἐν συ-
ναγωγῇ διδάσκων ἐν Καπερναοὺμ·
πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἶπον· σκληρός ἐστιν οὗ-
τος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκού-
ειν· εἰδὼς δὲ ὁ ἰς̄ ἐν ἑαυτῷ· ὅτι γογγύ-
ζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει·

ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλῆς
με· καὶ εἶπεν αὐτῷ· κε· σὺ πάντα
οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· λέ-
γει αὐτῷ ὁ ἰς· βόσκε τὰ πρόβατά
μου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτε ἦσουν
νεώτερος· ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ
περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν
δὲ γηράσεις ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου·
καὶ ἄλλος σε ζώσει· καὶ οἴσει ὅπου οὐ
θέλεις· τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποί-
ῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θν· καὶ
τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι·
ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ πέτρος· βλέπει τὸν
μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ἰς ἀκολουθοῦν-
τα· ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεί-
πνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε·
κε· τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε· τοῦ-
τον ἰδὼν ὁ πέτρος· λέγει τῷ ἰυ· κε
οὗτος δὲ τί· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἐὰν
αὐτὸν θέλω μένειν· ἕως ἔρχομαι
τί πρὸς σέ· σὺ ἀκολούθει μοι· ἐξῆλ-
θεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς· ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀ-
ποθνήσκει·

δε ὑγιὴς γέγωνας. μηκέτι ἁμάρτανε
με. ἵνα μὴ χεῖρόν σοι τι γένηται. ἀπῆλ-
θεν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς ἰουδαί-
οις ὅτι ἰ(ησοῦ)ς ἐστιν. ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. +
τῇ δ΄. τῆς ε΄ ἑβδ(ομάδος). ἐκ τ(οῦ) ἰωάννου +
τῶ κ(αιρῷ) ἐ(κείνῳ) εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς. πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα. καὶ πίνων μου τὸ αἷμα. ἐν ἐ-
μοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀ-
πέστειλέν με ὁ ζῶν π(ατ)ήρ. κἀγὼ ζῶ διὰ
τὸν π(ατέ)ρα. καὶ ὁ τρώγων με. ἐκεῖνος ζή-
σεται δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος. ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. οὐ καθὼς ἔφα-
γον οἱ π(ατέ)ρες ὑμῶν. τὸ μάννα καὶ ἀπέ-
θανον. ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα. ταῦτα εἶπεν ἐν συ-
ναγωγῇ. διδάσκων ἐν καπερναούμ.
πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἶπον. σκληρός ἐστιν οὗ-
τος ὁ λόγος. τίς δύναται αὐτοῦ ἀκού-
ειν. εἰδὼς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐν ἑαυτῷ. ὅτι γογγύ-
ζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἶπεν αὐτοῖς. τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει.

ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον.
τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ οὐ
κ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λα
λῶ ὑμῖν· πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωή ἐστιν. ἀ
λλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες, οἳ οὐ πιστεύου
σιν. ᾔδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· τίνες εἰ
σὶν οἱ μὴ πιστεύοντες. καὶ τίς ἐστιν ὁ
παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔλεγεν· διὰ
τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς δύνα
ται ἐλθεῖν πρός με· ἐὰν μὴ ᾖ δεδο
μένον αὐτῷ ἐκ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου. ἐκ τού
του πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ οὐκέτι
μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. εἶπεν
οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς
θέλετε ὑπάγειν. ἀπεκρίθη οὖν αὐ
τῷ Σίμων Πέτρος· κ(ύρι)ε πρὸς τίνα ἀ
πελευσόμεθα· ῥήματα ζωῆς αἰ
ωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκα
μεν· καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ
υἱὸς τοῦ Θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος + [illegible]

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· περιεπάτει ὁ

ἰς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ περιπατεῖν· ὅτι ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ἦν δὲ
ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων· ἡ σκη
νοπηγία. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ· μετάβηθι ἐντεῦθεν
καὶ ὕπαγε εἰς τὴν ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ
μαθηταί σου θεωρήσωσιν τὰ ἔργα
σου ἃ ποιεῖς· οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυ
πτῷ τι ποιεῖ· καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν πα
ρρησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς· φα
νέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ· οὐδὲ
γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς
αὐτόν· λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ὁ καιρὸς ὁ
ἐμὸς οὔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ
ὑμέτερος· πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος·
οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ
δὲ μισεῖ· ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐ
τοῦ· ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν·
ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ
την· ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑ
ορτὴν ταύτην· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔ
πω πεπλήρωται· ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐ

τοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. ὡς δὲ
ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. τότε καὶ
αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν. οὐ φανε-
ρῶς. ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. οἱ οὖν ἰουδαῖ-
οι. ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ. καὶ ἔλε-
γον. ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος. καὶ γογγυσμὸς
πολὺς περὶ αὐτοῦ. ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις.
οἱ μὲν ἔλεγον. ὅτι ἀγαθός ἐστιν. ἄλλοι
ἔλεγον οὔ. ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐ-
δεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ
αὐτοῦ. διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαί-
ων. + τῇ δ΄. τῆς μεσ[οπεντηκοστῆς] [illegible] +
Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης. ἀνέβη ὁ ἰς εἰς τὸ
ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν. καὶ ἐθαύ-
μαζον οἱ ἰουδαῖοι. λέγοντες. πῶς
οὗτος. γράμματα οἶδε. μὴ μεμα-
θηκώς. ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς καὶ
εἶπεν. ἡ ἐμὴ διδαχὴ. οὐκ ἔστιν ἐ-
μή. ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με. ἐάν τις
θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν. γνώ-
σεται περὶ τῆς διδαχῆς. πότερον
ἐκ τοῦ θῦ ἐστιν. ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ
λαλῶ. ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν. τὴν δό-
ξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ. ὁ δὲ ζητῶν τὴν

δόξαν· τοῦ πέμψαντος αὐτόν· οὗ
τος ἀληθής ἐστιν· καὶ ἀδικία ἐν αὐ
τῷ οὐκ ἔστιν· οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑ
μῖν τὸν νόμον· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν·
ποιεῖ τὸν νόμον· τί με ζητεῖτε ἀπο
κτεῖναι· ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος· καὶ εἶπεν·
δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖ
ναι· ἀπεκρίθη ἰς̅ καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἓν ἔργον ἐποίησα· καὶ πάντες θαυμά
ζετε· διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὴν περιτομήν· οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ
Μωσέως ἐστίν· ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων· καὶ
ἐν σαββάτῳ· περιτέμνετε ἄνθρωπον·
εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαβ
βάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως·
ἐμοὶ χολᾶτε· ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποί
ησα ἐν σαββάτῳ· μὴ κρίνετε κατ' ὄ
ψιν· ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνα
τε· ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν ἱεροσο
λυμιτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦ
σιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε· παρρησίᾳ
λαλεῖ· καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν· μήποτε
ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες·

ὅτι οὗτός ἐστιν· ἀληθῶς ὁ χ(ριστό)ς· ἀλλὰ
τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ
χ(ριστὸ)ς ὅταν ἔρχηται· οὐδεὶς γινώσκει
πόθεν ἐστίν· ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱε-
ρῷ· διδάσκων ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ λέγων· κἀμὲ
οἴδατε· καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀ-
π' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἔστιν
ἀληθινὸς ὁ πέμψας με· ὃν ὑμεῖς οὐ-
κ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν· ὅτι
παρ' αὐτοῦ εἰμι· κἀκεῖνός με ἀ-
πέστειλεν· ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιά-
σαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τ(ὴν)
χεῖρα· ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ·

τῇ ε' τῆς δ' ἑβδ(ομάδος)· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι τὸ
φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐ-
μοὶ· οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκο-
τίᾳ· ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς·
εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι· σὺ πε-
ρὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρί-
α σου· οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἀπεκρί-
θη ἰ(ησοῦ)ς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ
μαρτυρῶ πε- ρὶ ἐμαυτοῦ·

ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι
οἶδα πόθεν ἦλθον· καὶ ποῦ ὑπάγω·
ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε· πόθεν ἔρχο
μαι καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς κατὰ τὴν
σάρκα κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδέ
να· καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ· ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰ
μί· ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ· καὶ
ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγρα
πται· ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής
ἐστιν· ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυ
τοῦ· καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμ
ψας με πατήρ· ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ
ἐστιν ὁ πατήρ σου· ἀπεκρίθη ὁ ἰς· οὔτε
ἐμὲ οἴδατε· οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐ
μὲ ᾔδειτε· καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδει
τε· ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν
ὁ ἰς ἐν τῷ γαζοφυλακείῳ· διδάσ
κων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν
αὐτόν· ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα
αὐτοῦ + τε πε· τ δ εὐ ∴ καὶ ἰω
Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους· ἐγὼ ὑπάγω· καὶ ζη

τήσετέ με· καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν
ἀποθανεῖσθαι· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω· ὑ-
μεῖς οὐ δύνασθαι ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν· ὅτι λέ-
γει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω; ὑμεῖς οὐ δύνασθαι
ἐλθεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν
κάτω ἐστέ· ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς
ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ· ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι
ἀποθανεῖσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀ-
ποθανεῖσθαι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς· τὴν ἀρχήν· ὅτι καὶ λαλῶ
ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν·
καὶ κρίνειν· ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με ἀληθής
ἐστιν· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ᾽ αὐτοῦ· ταῦ-
τα λέγω εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν·
ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου· τότε γνώσεσθαι ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ
ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν· ἀλλὰ καθὼς
ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ μου· ταῦτα λαλῶ.
καὶ ὁ πέμψας με μετ᾽ ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀ-

φῆκέν με μόνον· ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ
αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. ταῦτα αὐτοῦ λα-
λοῦντος. πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν +
τῷ σαβ(βάτῳ) τῆς δ' ἑβδ(ομάδος) + ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην) +

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς. πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐ-
τὸν ἰουδαίους. ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ
λόγῳ τῷ ἐμῷ. ἀληθῶς μαθηταί μου
ἔσεσθε. καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν. καὶ
ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρίθη-
σαν αὐτῷ. σπέρμα ἀβραάμ ἐσμεν. καὶ οὐ-
δενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε. πῶς σὺ λέ-
γεις. ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε. ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν. δοῦλος
ἐστὶν τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μέ-
νει ἐν τῇ οἰκεία εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ
υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσει. ὄντως ἐλεύθε-
ροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα ἀβραάμ
ἐστε. ἀλλὰ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι. ὅτι ὁ
λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ ὃ ἑώρα-
κα παρὰ τῷ π(ατ)ρί μου λαλῶ. καὶ ὑμεῖς οὖν
ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ π(ατ)ρὶ ὑμῶν ποιεῖτε.
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ. ὁ π(ατ)ὴρ ἡμῶν

ἀβραάμ ἐστιν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. εἰ τέ-
κνα τοῦ ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ ἀ-
βραὰμ ἐποιεῖτε. νῦν δὲ ζητεῖτέ με
ἀποκτεῖναι· ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑ-
μῖν λελάληκα· ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ
θεοῦ. τοῦτο ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν. ὑ-
μεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν.
εἶπον οὖν αὐτῷ. ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ
γεγεννήμεθα. ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν.
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠ-
γαπᾶτε ἂν ἐμέ. ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐ-
ξῆλθον καὶ ἥκω + κυ(ριακῇ) ε΄ κ(ατὰ) ἰω(άννην) +.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πό-
λιν τῆς σαμαρείας λεγομένην συχάρ·
πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν ἰακὼβ
ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ
τοῦ ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἀ-
πὸ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐ-
πὶ τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. ἔρχε-
ται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. λέ-
γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. δός μοι πιεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵ-
να τροφὰς ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ

γυνὴ· ἡ σαμαρεῖτις· πῶς σὺ ἰουδαῖος ὢν·
παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς· οὔσης γυναικὸς
σαμαρείτιδος· οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι
σαμαρείταις· ἀπεκρίθη ὁ ἰς· καὶ εἶπεν
αὐτῇ· εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θυ· καὶ τίς
ἐστιν ὁ λέγων σοι· δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ᾔτη-
σας αὐτὸν· καὶ ἔδωκεν ἄν σοι· ὕδωρ
ζῶν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κε· οὔτε ἄντλημα
ἔχεις· καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πό-
θεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· εἰ μὴ σὺ
μείζων εἶ τοῦ πρς ἡμῶν ἰακώβ· ὃς ἔ-
δωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ· καὶ αὐτὸς ἐξ
αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ τὰ
θρέμματα αὐτοῦ· ἀπεκρίθη ὁ ἰς· καὶ
εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος
τούτου· διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ
τοῦ ὕδατος· οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ· οὐ
μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕ-
δωρ ὃ δώσω αὐτῷ· γενήσεται ἐν αὐ-
τῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν
αἰώνιον· λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· κε· δός
μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ· μη-
δὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν· λέγει αὐ-

ὁ ἰσ̄· ὕπαγε φώνησον σου τὸν ἄνδρα
καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε· ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ
εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα· λέγει αὐτῇ ὁ ἰσ̄·
Καλῶς εἶπας· ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέν
τε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔ
στιν σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας· λέγει
αὐτῷ ἡ γυνή· κε̄· θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ
σύ· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσε
κύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε· ὅτι ἐν ἱερο
σολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος· ὅπου δεῖ προσκυ
νεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ ἰσ̄· γύναι· πίστευσόν μοι·
ὅτι ἔρχεται ὥρα· ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τού
τῳ· οὔτε ἐν ἱεροσολύμοις· προσκυνήσε
τε τῷ πρί· ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴ
δατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅ
τι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλ' ἔρ
χεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πρί
ἐν πνί καὶ ἀληθείᾳ· Καὶ γὰρ ὁ πὴρ τοι
ούτους ζητεῖ· τοὺς προσκυνοῦντας αὐ
τόν· πνᾶ ὁ θσ̄· Καὶ τοὺς προσκυνοῦν
τας αὐτόν· ἐν πνί καὶ ἀληθείᾳ· δεῖ
προσκυνεῖν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα
ὅτι μεσσίας ἔρχεται· ὁ λεγόμενος χσ̄· ὅταν

ελθη εκεινος αναγγελει ημιν παντα·
λεγει αυτη ο ις· εγω ειμι ο λαλων σοι· και ε
πι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου· και ε
θαυμαζον οτι μετα γυναικος ελαλει·
ουδεις μεντοι ειπεν· τι ζητεις· η τι λα
λεις μετ αυτης· αφηκεν ουν την υδριαν·
αυτης η γυνη· και απηλθεν εις την πολιν·
και λεγει τοις ανοις· δευτε ιδετε ανον·
ος ειπεν μοι· παντα οσα εποιησα· μη
τι ουτος εστιν ο χς· εξηλθον εκ της πολεως
και ηρχοντο προς αυτον· εν δε τω μεταξυ ηρ
ωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες· ραββι·
φαγε· ο δε ειπεν αυτοις· εγω βρωσιν
εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε· ελε
γον ουν οι μαθηται· προς αλληλους· μητις
ηνεγκεν αυτω φαγειν· λεγει αυτοις ο ις· ε
μον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα
του πεμψαντος με· και τελειωσω αυ
του το εργον· ουχ υμεις λεγετε· οτι ετι
τετραμηνος εστιν· και ο θερισμος ερχε
ται· ιδου· λεγω υμιν· επαρατε τους ο
φθαλμους υμων· και θεασασθε τας
χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον·

ἤδη· καὶ ὁ θερίζων· μισθὸν λαμβάνει· καὶ
συνάγει καρπὸν· εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα
καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ· καὶ ὁ θερίζων·
ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός· ὅ-
τι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων· καὶ ἄλλος ὁ θερίζων·
ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν· ὃ οὐχ ὑμεῖς
κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι·
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσε-
ληλύθατε· ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν σαμα-
ρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρ-
τυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐ-
ποίησα· ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σα-
μαρεῖται· ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι πα-
ρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας·
καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν
λόγον αὐτοῦ· τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· ὅτι οὐ-
κέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐ-
τοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν· ὅτι οὗτός ἐσ-
τιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ χ(ριστό)ς +
τῇ β´ τῆς ε´ ἑβδ(ομάδος)· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ἰω(άννην) +
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους· εἰ ὁ θ(εὸ)ς π(ατὴ)ρ ὑμῶν ἦν· ἠγα-
πᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ ἐξῆλθον
καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυ-

ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ
θῦ. αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις. ὅτι τὸ φῶς
ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον. καὶ ἠγάπη
σαν οἱ ἄνοι τὸ σκότος μᾶλλον ἢ τὸ φῶς.
ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ
φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς. καὶ
οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς. ἵνα μὴ ἐλεγ
χθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὁ δὲ ποιῶν τὴν
ἀλήθειαν. ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς. ἵνα
φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα. ὅτι ἐν θῷ
ἐστὶν εἰργασμένα. — τῇ δ῀ τῆς β῀ ἑβδ +

ἐκ τοῦ κατὰ ἰω +

Εἶπεν ὁ κσ. πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους. ὁ πήρ μου ἕως ἄρτι ἐρ
γάζεται. κἀγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦ
το οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰου
δαῖοι ἀποκτεῖναι. ὅτι οὐ μόνον ἔλυ
εν τὸ σάββατον. ἀλλὰ καὶ πρα ἴδι
ον ἔλεγεν τὸν θν. ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν
τῷ θῷ. ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰς. καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδέν. ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πρα ποι
οῦντα. ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιεῖ. ταῦ

ται καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ πατὴρ
φιλεῖ τὸν υἱὸν· καὶ πάντα δείκνυσιν αὐ-
τῷ· ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων
δείξει αὐτῷ ἔργα· ἵνα ὑμεῖς θαυμάζη-
τε· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκρούς·
καὶ ζωοποιεῖ· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέ-
λει ζωοποιεῖ· οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐ-
δένα· ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδω-
κεν τῷ υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν·
καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν
τὸν υἱόν· οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαν-
τα αὐτόν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ
τὸν λόγον μου ἀκούων· καὶ πιστεύ-
ων τῷ πέμψαντί με· ἔχει ζωὴν αἰώ-
νιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται· ἀλλὰ
μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς
τὴν ζωήν· + τέλ(ος) τῆς β' [illegible] +
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων· καὶ
πιστεύων τῷ πέμψαντί με· ἔχει ζω-
ὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχε-
ται· ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θα-
νάτου εἰς τὴν ζωήν· ἀμὴν ἀμὴν λέ-

πω ὑμῖν· ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν·
ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσωνται τῆς φω-
νῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες
ζήσονται· ὥσπερ γὰρ ὁ πὴρ ἔχει ζωὴν
ἐν ἑαυτῷ· οὕτως ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ·
ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔ-
δωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι υἱὸς
ἀνου ἐστίν· μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι
ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς
μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται· οἱ τὰ ἀγα-
θὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ
τὰ φαῦλα πράξαντες· εἰς ἀνάστασιν κρί-
σεως· οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυ-
τοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ
κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζη-
τῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ πέμψαντός με πρς·

τῇ παρασκευῇ· τῆς β΄ ἑβδ· εὐ· ἐκ τοῦ κατ' Ἰω·

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους· καθὼς ἀκούω κρί-
νω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅ-
τι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με πρς. ἐὰν ἐγὼ

τῶ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ· ἡ μαρ-
τυρία μου· οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος
ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ· καὶ οἶ-
δα ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία ἣν
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὑμεῖς ἀπεστάλκα-
τε πρὸς ἰω· καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀλη-
θείᾳ· ἐγὼ δὲ· οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρ-
τυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέ-
γω· ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε· ἐκεῖνος ἦν ὁ
λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ
ἠθελήσατε· ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν
ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν
μαρτυρίαν μείζω τοῦ ἰωάννου· τὰ γὰρ
ἔργα· ἃ ἔδωκέν μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελει-
ώσω· αὐτὰ τὰ ἔργα· ἃ ἐγὼ ποιῶ·
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ πατήρ με ἀ-
πέσταλκεν· καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ· αὐ-
τὸς μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ· οὔτε
φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε· οὔτε
εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε· καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ· οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν·
ὅτι ὃν ἀπέσταλκεν ἐκεῖνος· τούτῳ ὑμεῖς
οὐ πιστεύετε· ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς·
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς· ζωὴν αἰώ-
νιον ἔχειν·

Καὶ ἐκεῖναι εἰσὶν αἱ μαρτυροῦσαι πε
ρὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με,
ἵνα ζωὴν ἔχητε· δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
οὐ λαμβάνω· ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς· ὅτι
τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν αὐτοῖς·
ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός
μου· καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ· ἐκεῖνον
λήψεσθε· πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦ
σαι· δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνον
τες· καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου
θεοῦ οὐ ζητεῖτε· μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κα
τηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα, ἔστιν
ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς· εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε· εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ· ἐ
πιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ· ἐ
κεῖνος ἔγραψεν· εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γρά
μμασιν οὐ πιστεύετε· πῶς τοῖς ἐμοῖς
ῥήμασιν πιστεύσετε· μετὰ ταῦτα ἀπῆλθ(εν)
ὁ ι̅ς̅· πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας
τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄ
χλος πολύς· ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ
ἐποίει· ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων —

τῇ ε΄ τῆς γ΄ ἑβδ. εὐ. κατὰ ἰω. +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἰδόντες οἱ ἄνθρωποι ὃ ἐποί
ησεν σημεῖον ὁ ἰς̄· ἔλεγον· ὅτι οὗτος ἐ
στὶν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ὁ ἐρχόμενος
εἰς τὸν κόσμον· ἰς̄ οὖν γνοὺς ὅτι μέλλου
σιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν αὐτόν· ἵ
να ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα· ἀνεχώ
ρησεν εἰς τὸ ὄρος· αὐτὸς μόνος· ὡς δὲ ὀψί
α ἐγένετο· κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμβάντες εἰς
τὸ πλοῖον· ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσ
σης εἰς καπερναούμ· καὶ σκοτία ἤδη
ἐγεγόνει· καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς
ὁ ἰς̄· ἥ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου
πνέοντος διηγείρετο· ἐληλακότες οὖν·
ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε· ἢ τριάκον
τα· θεωροῦσιν τὸν ἰν̄· περιπατοῦντα
ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοί
ου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν· ὁ δὲ
λέγει αὐτοῖς ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθαι· ἤθε
λον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ
εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς
εἰς ἣν ὑπῆγον· τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς
πέραν τῆς θαλάσσης· ἰδὼν ὅτι πλοιάριον
ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἕν· ἐκεῖνο εἰς ὃ

ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ συν
ῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰς̅ εἰς τὸ πλοι
άριον· ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλ
θον· ἄλλα δὲ ἦλθον πλοιάρια ἐκ τιβερι
άδος· ἐγγὺς τοῦ τόπου· ὅπου ἔφαγον τὸν
ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυ̅· ὅτε οὖν
εἶδεν ὁ ὄχλος· ὅτι ἰς̅ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ
πλοῖα· καὶ ἦλθον εἰς καπερναοὺμ· ζη
τοῦντες τὸν ἰν̅· καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν
τῆς θαλάσσης· εἶπον αὐτῷ ῥαββί· πότε
ὧδε γέγονας· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς̅ καὶ εἶ
πεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ με·
οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα· ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε
ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε· ἐργάζεσ
θαι· μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην·
ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν· εἰς ζωὴν αἰ
ώνιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου̅· ὑμῖν δώσει· τοῦ
τον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν· ὁ θεός· + κε̅ γ̅·

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀ
ριμαθαίας· εὐσχήμων βουλευτής· ὃς καὶ αὐ
τὸς ἦν· προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ·

τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς πιλᾶτον· καὶ
ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰυ. ὁ δὲ πιλᾶτος ἐ
θαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκεν· καὶ προσ
καλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα· ἐπηρώ
τησεν αὐτόν· εἰ πάλαι ἀπέθανεν· καὶ γνοὺς
ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος· ἐδωρήσατο τὸ
σῶμα τῷ ἰωσήφ· καὶ ἀγοράσας σιν
δόνα· καὶ καθελὼν αὐτὸν· ἐνείλησεν
τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν
μνημείῳ· ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέ
τρας· καὶ προσεκύλισεν λίθον· ἐπὶ τὴν θύ
ραν τοῦ μνημείου· ἡ δὲ μαρία ἡ μαγδαληνὴ·
καὶ μαρία ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται +

ἑωθινὸν γ'. ἀρχὴ +

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου· μαρία ἡ
μαγδαληνὴ· καὶ μαρία ἰακώβου· καὶ σα
λώμη. ἠγόρασαν ἀρώματα· ἵνα ἐλθοῦ
σαι ἀλείψωσιν αὐτόν· καὶ λίαν πρωῒ τῆς μι
ᾶς σαββάτων· ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖ
ον· ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἔλεγον πρὸς
ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου· καὶ ἀναβλέ
ψασαι θεωροῦσιν· ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λί
θος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα· καὶ εἰσελθοῦσαι
[illegible] εἰς τὸ μνημεῖον· ἴδον νεα

νίσκον· καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, πε-
ριβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμ-
βήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖ-
σθε· ἰν ζητεῖτε· τὸν ναζωραῖον τὸν ἐσταυ-
ρωμένον· ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅ-
που ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ πέτρῳ· ὅτι
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐ-
τὸν ὄψεσθε· καθὼς εἶπεν ὑμῖν· καὶ ἐ-
ξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶ-
χεν δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ
οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ· +

τῇ γ΄ τῆς ε΄ ἑβδ΄ + ἐκ τοῦ κατὰ ἰω΄ +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ
υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναούμ· οὗτος ἀκού-
σας ὅτι ἰς ἥκει ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν· καὶ ἠρώ-
τα αὐτὸν ἵνα καταβῇ· καὶ ἰάσηται αὐ-
τοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν· εἶ-
πεν οὖν ὁ ἰς πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέρατα ἴδητε; οὐ μὴ πιστεύσητε· λέγει πρὸς
αὐτὸν ὁ βασιλικός· κε· κατάβηθι πρὶν ἀ-
ποθανεῖν τὸ παιδίον μου· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς

πορεύου· ὁ υἱός σου ζῆ· καὶ ἐπίστευσεν
ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς· καὶ
ἐπορεύετο· ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος·
οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ· καὶ
ἀπήγγειλαν λέγοντες· ὅτι ὁ παῖς σου ζῆ· ἐ-
πύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν· ἐν ᾗ
κομψότερον ἔσχεν· καὶ εἶπον αὐτῷ· ὅ-
τι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐ-
τὸν ὁ πυρετός· ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ· ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς·
ὅτι ὁ υἱός σου ζῆ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς
καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη· τοῦτο πάλιν
δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰς· ἐλ-
θὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν: + τῇ γ΄. τῆς ε΄ ἑβδ΄. κ(ατὰ) Ἰω(άννην) +
Εἶπεν ὁ Κς· πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐργάζεσ-
θε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμέ-
νην· ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν
εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ὑ-
μῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγι-
σεν ὁ Θς· εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
τί ποιῶμεν· ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ
ἔργα τοῦ Θυ· ἀπεκρίθη ὁ Ἰς· καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον

τοῦ θ(εο)ῦ· ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνος. εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς
σὺ σημεῖον· ἵνα ἴδωμεν· καὶ πιστεύσω-
μέν σοι· τί ἐργάζῃ· οἱ πατέρες ἡμῶν· τὸ
μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ· καθώς
ἐστιν γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ· ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν
ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ᾽ ὁ πατήρ μου δί-
δωσιν ὑμῖν· τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θ(εο)ῦ ἐ-
στίν· ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ζω-
ὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ + ἐκ τοῦ κ(α)τ(ὰ) Ἰω(άννην) +

τῇ [illegible] · τῆς γ' ἑβδ(ομάδος) + κ(α)τ(ὰ) Ἰω(άννην) +

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μὴ πεινά-
σει· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ· οὐ μὴ διψή-
σει πώποτε· ἀλλ᾽ εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑ-
ωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε· πᾶν ὃ δί-
δωσί μοι ὁ πατήρ· πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν
ἐρχόμενον πρός με· οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω·

ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· οὐχ ἵ-
να ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με· τοῦτο δέ
ἐστιν τὸ θέλημα· τοῦ πέμψαντός με
πατρός· ἵνα πᾶν· ὃ δέδωκέν μοι· μὴ ἀ-
πολέσω ἐξ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀναστήσω αὐ-
τὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ + τῇ ε΄ τῆς ε΄
ἑβδομάδος :: ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην +

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν ἰουδαίους· τοῦτο ἐστιν τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με· ἵνα πᾶς ὁ θε-
ωρῶν τὸν υἱὸν· καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν·
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἐγόγγυζον οὖν
οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ· ὅτι εἶπεν· ἐ-
γώ εἰμι ὁ ἄρτος· ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ
υἱὸς ἰωσήφ· οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν· τὸν πα-
τέρα· καὶ τὴν μητέρα· πῶς οὖν λέγει·
ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα· ἀπε-
κρίθη οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γο-
γγύζετε μετ' ἀλλήλων· οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με· ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας
με· ἑλκύσῃ αὐτόν· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ +

Τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς β΄ ἑβδ(ομάδος)· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος
τῆς ζωῆς· οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάν-
να ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον· οὗτός
ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαί-
νων· ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀ-
ποθάνῃ· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν· ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ
τούτου τοῦ ἄρτου· ζήσεται εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω· ἡ
σάρξ μου ἐστίν· ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς
τοῦ κόσμου ζωῆς· ἐμάχοντο οὖν πρὸς
ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς δύ-
ναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα
φαγεῖν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν(θρώπ)ου· καὶ πί-
ητε αὐτοῦ τὸ αἷμα· οὐκ ἔχετε ζωὴν
ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα·
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα· ἔχει ζωὴν αἰώ-
νιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχά-
τῃ ἡμέρᾳ + Τῇ ε΄ τῆς γ΄ ἑβδ(ομάδος)· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην) +
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· τοῦ-

ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσ-
κετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίση-
κεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν
τὸ ἴδιον ἐφίλει. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ
τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ
κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μεί-
ζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ
ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον μου ἐ-
τήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.
ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν
διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασιν
τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐ-
λάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον·
νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν
καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐ-
ποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πε-
ποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν
δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ μεμισήκα-
σιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵ-
να πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν
τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν με
δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλη-

τος. ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας. ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἐκπορεύεται. ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ
ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε. ὅτι ἀπ' ἀρ-
χῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν.
ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυνα-
γώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ' ἔρχεται
ὥρα. ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δό-
ξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. +

Κυ(ριακῇ) Δ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην). +

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀνέβη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Ἱεροσό-
λυμα. ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐ-
πὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα. ἡ ἐπιλε-
γομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδά. πέντε στο-
ὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις. κατέκειτο
πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων. τυ-
φλῶν. χωλῶν. ξηρῶν. ἐκδεχομένων
τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ
κ(υρίο)υ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμ-
βήθρα. καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ. ὁ
οὖν πρῶτος ἐμβάς. μετὰ τὴν ταρα-
χὴν τοῦ ὕδατος. ὑγιὴς ἐγίνετο. ᾧ δή-
ποτε κατείχετο νοσήματι. ἦν δέ τις ἄν(θρωπ)ος
ἐκεῖ

πειακοντω καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῆ
ἀσθενία· τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰς· κατακεί
μενον· καὶ γνοὺς· ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον
ἔχει· λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέ
σθαι· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κε·
ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἵνα ὅταν ταραχθῆ τὸ ὕ
δωρ· βάλλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν·
ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ· ἄλλος πρὸ ἐμοῦ
καταβαίνει· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἔγειρε·
ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπά
τει· καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος·
καὶ ἦρεν τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ πε
ριεπάτει· ἦν δὲ σάββατον· ἐν ἐκεί
νη τῆ ἡμέρα· ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐ
στιν· οὐκ ἔξεστίν σοι ἆραι τὸν κράβατ
τον· ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑ
γιῆ· ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν κρά
βαττόν σου καὶ περιπάτει· ἠρώτησαν
οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι·
ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπά
τει· ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ
γὰρ ἰς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ
τόπῳ· μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ
ἰς ἐν τῷ ἱερῷ· Καὶ εἶπεν αὐτῷ·

τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ
ἀσθενείᾳ· τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰς̅· κατακεί
μενον· καὶ γνοὺς· ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον
ἔχει· λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέ
σθαι· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κε̅·
ἄνθρωπον οὐκ ἔχω· ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕ
δωρ· βάλλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν·
ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ· ἄλλος πρὸ ἐμοῦ
καταβαίνει· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̅· ἔγειρε
ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπα
τει· καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνος̅·
καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ πε
ριεπάτει· ἦν δὲ σάββατον· ἐν ἐκεί
νη τῇ ἡμέρᾳ· ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐ
στιν· οὐκ ἔξεστίν σοι ἆραι τὸν κράβατ
τον· ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑ
γιῆ· ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν κρά
βαττόν σου καὶ περιπάτει· ἠρώτησαν
οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνος̅ ὁ εἰπών σοι·
ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπά
τει· ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ
γὰρ ἰς̅ ἐξένευσεν· ὄχλου ὄντος ἐν τῷ
τόπῳ· μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ
ἰς̅ ἐν τῷ ἱερῷ· Καὶ εἶπεν αὐτῷ·